

Sven Winnell 060327:
TV-avgiften i proposition 2005/06:112.
Avgifter för privathushåll:
De individuella TV-avgifterna bör slopas,
och ersättas med en kollektivavgift för
alla privathushåll, betald av riksdagen.

På Internet:

Sven Winnell 060327: TV-avgiften i proposition 2005/06:112.
Avgifter för privathushåll: De individuella TV-avgifterna bör slopas,
och ersättas med en kollektivavgift för alla privathushåll, betald av
riksdagen. (<http://web.telia.com/~u86119283/omr36-39l.pdf>)

Utdrag från:

Sven Winnell 060316+tillägg 060326: Om alliansens skattelättnader,
som ej bör genomföras, och om andra bättre skatteförslag.
Bl a slopad individuell TV-avgift.
(<http://web.telia.com/~u86119283/omr36-39k.pdf>)

Lag (1989:41) om finansiering av radio och TV i allmänhetens tjänst.

Regeringen föreslår i propositionen följande lydelse:

“7 §

TV-avgiften är 1 996 kronor för ett år. Den skall betalas i fyra poster om 499 kronor.....”

Lydelsen bör istället, i princip, bli:

“7 §

TV-avgiften är 1 968 kronor för ett år. Den skall betalas i fyra poster om 492 kronor. Avgiften för privatbostadshushåll betalas av staten. Antalet privatbostadshushåll skall för helår anses vara lika med antalet privatbostadshushåll fyra år före avgiftsåret enligt SCBs statistik redovisad i Bostads- och hyresundersökningarna. År 2002 var det avsedda antalet hushåll enligt denna statistik för samtliga upplåtelseformer 3427000 st.....”

Förslaget tillfredsställer både dem som vill ha kvar ett avgiftssystem och dem som vill avskaffa avgiftsfinansieringen och vill att public service-verksamheten ska finansieras gemensamt av skattemedel på samma sätt som annan verksamhet, som är omistlig för allmänheten.

Andra än privatbostadshushåll bör betala avgift enligt propositionens förslag. Förslaget är ett avgiftssystem, men krånglet för alla privathushåll försvinner och byråkratikostnaderna på uppemot en miljard kr per år för hantering av avgifterna för privatpersoner försvinner. Finansieringen behandlas i det följande.

De individuella TV-avgifterna tar för mycket energi från hushållen och myndigheterna. Det finns mycket annat som behöver uppmärksamhet.

Innehåll

- 4 **TV-avgiften i proposition 2005/06:112**
- 4 Lag (1989:41) om finansiering av radio och TV i allmänhetens tjänst.
Regeringen föreslår i propositionen
- 4 Lydelsen bör istället, i princip, bli:
Finansiering.
- 5 Den nuvarande TV-avgiften är orättvis och dyrbar.

Föreslagen lydelse i Lag om TV-avgift 7§

TV-avgiften är 1 968 kronor för ett år. Den skall betalas i fyra poster om 492 kronor. Avgiften för privatbostadshushåll betalas av staten. Antalet privatbostadshushåll skall för helår anses vara lika med antalet privatbostadshushåll fyra år före avgiftsåret enligt SCBs statistik redovisad i Bostads- och hyresundersökningarna. År 2002 var det avsedda antalet hushåll enligt denna statistik för samtliga upplåtelseformer 3427000 st.

- 7 **Regeringens proposition 2005/06:112**
- Viktigare än någonsin!**
- Radio och TV i allmänhetens tjänst 2007–2012**
- 7 Propositionens huvudsakliga innehåll
- 7 Innehållsförteckning
- 9 1 Förslag till riksdagsbeslut
- 9 2 Lagtext.
- 10 I det följande finns avskrifter av sidorna 80-104 med kapitlen 14-18.
- 11 14 Ekonomiska förutsättningar
- 15 15 Avgiftssystemet och övriga avgiftsfrågor
- 25 16 Ikraftträdande
- 26 17 Ekonomiska konsekvenser
- 27 18 Författningskommentarer

30 **Om TV-avgiften . Från 36-39k.pdf:**

- 31 **TV-licensen: Inför kollektivlicens för privathushållen.**
- 31 Bort med nuvarande tevelicensen.
- 32 TV-licensen. Från omr36-39h.pdf.
- 32 SOU 2005:2 sid 177: 11 Avgiftssystemet. 11.1
- 33 Förslag. Inför kollektivlicens för privathushållen.
- 34 Offentliga sektorn spar när TV-licensen tas bort.
- 35 Förslag. Med finansiering.
- 36 DN 060201: Dags att slopa tevelicensen.

- 37 Avskrift av brev 10 mars 2005: Till utbildnings- och kulturministern Leif Pagrotsky. Angående TV-licensen.
- 39 Kopior av tidigare brev om TV-licensen.
- 41 DN huvudledare: Hellre skatt än licens.
- 42 Schein om TV-licensen
- 46 Utdrag ur några brev från 1995-2000.
- 49 Sammanfattning av SOU 2005:2
- 50 Lagrådsremiss
- 55 Ändringsförslag om kollektivlicens för privathushåll.

- 56 **Några viktiga saker att intressera sig för.**
- 57 Något om skatte- och bidragshistoria.
- 60 Kommentarer till alliansen och de borgerligas skattemotioner för 2005/06.
- 61 Några andra bättre förslag.
- 62 Pressmeddelande från SCB 2006-03-23.
Hushållens ekonomi (HEK).
Inkomstspidningen har ökat.
- 64 Pressmeddelande 27 mars 2006 Justitiedepartementet
Tiopunktsprogram för förstärkt integrations- och storstadspolitik.
- 68 Några andra utredningar.

TV-avgiften i proposition 2005/06:112

Lag (1989:41) om finansiering av radio och TV i allmänhetens tjänst.

Regeringen föreslår i propositionen följande lydelse:

“7 §

TV-avgiften är 1 996 kronor för ett år. Den skall betalas i fyra poster om 499 kronor.

Varje post avser en avgiftsperiod om tre månader och skall betalas senast sista vardagen före avgiftsperiodens början.

För innehav av TV-mottagare under tiden före den första avgiftsperioden skall avgiften betalas med så stort belopp i förhållande till årsavgiften som motsvarar innehavstiden. Beloppet avrundas nedåt till jämnt antal kronor.

RIKAB får, efter avtal med den avgiftsskyldige, besluta dels att TV-avgift skall betalas i andra poster och vid andra tidpunkter än som anges i första och andra styckena, dels att avgiften inte skall aviseras enligt 10 §.”

Lydelsen bör istället, i princip, bli:

“7 §

TV-avgiften är 1 968 kronor för ett år. Den skall betalas i fyra poster om 492 kronor. Avgiften för privatbostadshushåll betalas av staten. Antalet privatbostadshushåll skall för helår anses vara lika med antalet privatbostadshushåll fyra år före avgiftsåret enligt SCBs statistik redovisad i Bostads- och hyresundersökningarna. År 2002 var det avsedda antalet hushåll enligt denna statistik för samtliga upplåtelseformer 3427000 st.

Varje post avser en avgiftsperiod om tre månader och skall betalas senast sista vardagen före avgiftsperiodens början.

För innehav av TV-mottagare under tiden före den första av-

giftsperioden skall avgiften betalas med så stort belopp i förhållande till årsavgiften som motsvarar innehavstiden. Beloppet avrundas nedåt till jämnt antal kronor.

RIKAB får, efter avtal med den avgiftsskyldige, besluta dels att TV-avgift skall betalas i andra poster och vid andra tidpunkter än som anges i första och andra styckena, dels att avgiften inte skall aviseras enligt 10 §.”

Finansiering.

TV-licensen bör utformas som en kollektivlicens för privatbostadshushållen, betald av riksdagen. Övriga betalningsskyldiga, företag o d bör betala TV-avgift. Riksdagen bör ta igen kostnaden för kollektivlicensen enligt något alternativ:

1. Inte alls som ett led i en skattesänkning för alla.

Statens kostnader antages, med hänsyn till KPI-förändringar, bli cirka 2,8 miljarder kr, vilket staten kan kosta på sig. Det förbättrar inkomsttagarnas disponibla inkomster efter skatt, något som gör att staten slipper skattesänkningar som annars kan te sig nödvändiga.

2. Genom sänkning av grundavdraget med 1200 kr vid inkomstbeskattningen. KPI sjunker när licensen tas bort, vilket påverkar offentliga utbetalningar som är knutna till KPI och höjer offentliga inkomster som kan räknas in i omläggnings.

Som bidrag till finansieringen kan man i inkomstdeklarationerna ta bort rätten att dra av resekostnader o d vid den statliga taxeringen, vilket ger cirka 1 miljard kr till staten.

I alternativ 1, som bör föredras blir då kostnaden för staten bara cirka 2 miljarder kr, vilket inte är någon olämplig skattesänkning för hushållen, som isynnerhet de med låga inkomster kommer att uppskatta. I alternativ 2 kan sänkning av grundavdrag bli ca 800 kr.

Den nuvarande TV-avgiften är orättvis och dyrbar.

Med avgift 1968 kr per år:
TV-avgiften är per person:

1968 kr	i hushåll med en person
984 kr	i hushåll med två personer
656 kr	i hushåll med tre personer
492 kr	i hushåll med fyra personer
394 kr	i hushåll med fem personer

SVT lägger nu ut utgifter för verksamhet på Internet, men de som inte har dator och inte har abonnemang på Internet får inte del av det.

Det viktigaste är att rättvisan mellan olika hushållsstorlekar blir bättre i förslaget med en kollektivlicens och att man slipper onödig dyrbar byråkrati. Ensams levnadskostnader är per person större än makars levnadskostnader. Det är alldeles avigt att ensamma ska betala lika hög TV-avgift som två makar. Makars levnadskostnader vid en rimlig lägsta standard är inte två gånger ensams kostnader utan bara en och en halv gånger ensams kostnader.

Systemet enligt propositionens förslag innebär en otrevlig och långtgående, dyrbar och onödig kontrollapparat som det inte finns någon anledning att ha. Med avgifter för varje hushåll har man inte större möjligheter att påverka programmen än i förslaget med en kollektivlicens för hushållen. TV-avgiften är en skatt även om några menar att den motsvaras av en möjlighet att påverka programmen eller på något sätt står i relation till programkonsumtion. Radio och TV i samhällets tjänst bör ses som en fortsättning på den avgiftsfria utbildningen i grundskolan och gymnasiet och inte beläggas med individuella avgifter. Enligt TV-utredningen finns TV i cirka 97,6% av alla hushåll.

TV-utredningen SOU 2005:2 sid 177: 11 Avgiftssystemet. 11.1: "Den som innehar en TV-mottagare skall enligt 1 § lagen (1989:41) om TV-avgift betala TV-avgift till Radiotjänst i Kiruna AB (RIKAB). Avgiftsskyldigheten omfattar såväl enskilda som företag. Enligt 2 § lagen om TV-avgift betalas en enda avgift för samtliga TV-mottagare som är avsedda att användas i innehavarens hushåll. Företag inklusive myndigheter betalar en avgift för varje påbörjad grupp om tio TV-mottagare. Antalet hushåll i Sverige uppgår enligt RIKAB till ca 4,1 miljoner. Drygt 100 000 hushåll har ingen TV-mottagare. Bland TV-hushållen finns ca 300 000 – 350 000 som är undantagna från avgiftsplikt (exempelvis studerande folkbokförda hos anhörig som betalar TV-avgift, boende på vissa typer av vårdanstalter och inrättningar av liknande slag) Av återstående hushåll betalar ca 90 procent TV-avgift till RIKAB. RIKAB har vidare 158 000 företag i sina kundregister (aktiebolag, myndigheter, enskilda firmor etc.). Dessa står för 180 000 TV-avgifter. Totalt antal registrerade TV-avgifter uppgick enligt RIKAB till 3 406 241 per den 30/6 2004."

Antalet privathushåll som betalar avgift blir $3\,406\,241 - 180\,000 = 3\,226\,241$. Antalet befriade hushåll och hushåll utan TV ca 425 000, dvs $4\,100\,000 - 425\,000 = 3\,675\,000$ skulle ha betalat avgift. $3\,226\,241$ betalar = 88%. Det blir ca 449 000 skolkare såvitt man kan förstå av utredningens siffror.

Regeringens förslag där varje betalningsskyldigt hushåll fyra gånger om året ska betala avgift drar med sig mycket administrativt arbete både för RIKAB och de enskilda hushållen. Om betalning sker genom kontant inbetalning på plusgirokonto kostar det för varje inbetalning 45 kr och för hela året 180 kr eller 617 miljoner kr för alla hushåll. Med gireringar kan kostnaderna bli lägre, men hushållen får under alla förhållanden arbete med att kontantbetala eller girera så att man kan räkna med hundratals miljoner i kostnader. RIKABs utskick blir 13,7 miljoner st räknat utan påminnelser. Om varje utskick kostar

25 kr gör det 343 miljoner kr. Kontroller av olika slag kostar miljontals kronor. Antalet avgiftsskolkare kan enligt beräkningar gjorda på underlag av SOU 2005:2 uppgå till cirka 450 000 st som skulle ha betalat cirka 900 miljoner kr i avgifter.

Bortsett från skolkarnas avgifter spar hushåll och RIKAB in uppemot en miljard kr per år när man inför en kollektivlicens för privatbostadshushållen och slipper avgifter för varje hushåll.

Med förslaget 1968 kr per år och antalet hushåll 3427000 blir det 6744,336 miljoner kr. Enligt avsnitt 14.2 i propositionen: skall programbolagen för 2007 få 6264,4 milj kr. Dessutom ska 490 milj kr gå till distributionskontot, summa 6754,4 milj kr.

Kollektivlicensen för hushållen räcker till, men dessutom kommer in till RIKAB cirka 180 000 avgifter = cirka 360 milj kr från företag o d, som gör att TV-avgiften 1968 kr per år skulle kunna sänkas och den av staten betalade kollektivlicensen skulle kunna sänkas med dessa cirka 360 miljoner kr - om man inte väljer att ha dem kvar i reserv i RIKAB.

14.2 Regeringens förslag: Den nuvarande fördelningsnyckeln, 57,73 procent för Sveriges Television AB, 37,52 procent för Sveriges Radio AB och 4,75 procent för Sveriges Utbildningsradio AB, skall även under kommande tillståndsperiod användas för fördelning av medel direkt från rundradiokontot. Programföretagen skall för år 2007 tilldelas sammanlagt 6 264,4 miljoner kronor direkt från rundradiokontot. Dessa skall anvisas enligt fördelningsnyckeln med 3616,4 miljoner kronor till Sveriges Television AB, 2 350,4 miljoner kronor till Sveriges Radio AB och 297,6 miljoner kronor till Sveriges Utbildningsradio AB. Från rundradiokontot skall för år 2007 föras 490 miljoner kronor till det s.k. distributionskontot. Från distributionskontot skall för år 2007 anvisas 469,8 miljoner kronor för distributionskostnader till Sveriges Television AB och 20,2 miljoner kronor till Sveriges Utbildningsradio AB.

Regeringens proposition 2005/06:112

Viktigare än någonsin!

Radio och TV i allmänhetens tjänst 2007–2012.

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Harpsund den 16 mars 2006

Göran Persson

Leif Pagrotsky

(Utbildnings- och kulturdepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll.

Propositionen innehåller förslag till villkor och riktlinjer som skall gälla under kommande tillståndsperiod för den radio- och TV-verksamhet i allmänhetens tjänst som bedrivs av Sveriges Radio AB, Sveriges Television AB och Sveriges Utbildningsradio AB. I propositionen föreslås i huvudsak oförändrade riktlinjer för företagen. Detta innebär att programverksamheten skall präglas av oberoende och stark integritet och bedrivs självständigt och att - skall erbjuda ett varierat utbud av hög kvalitet som speglar hela landet. Programföretagen skall liksom i dag ha en decentraliserad organisation.

Ambitionsnivån höjs när det gäller insatserna för barn och unga liksom för funktionshindrade. Minst 65 procent av sändningstiden för Sveriges Television AB:s förstagångssändningar med svenskt ursprung skall vara textad. Sändningstillstånden föreslås gälla under en period av sex år – från den 1 januari 2007 till och med den 31 december 2012. De tre programföretagen skall sätta upp konkreta och mätbara mål för hur uppdraget skall fullgöras och tydligt redovisa hur resultaten svarat mot dessa mål. Samtidigt ges Granskningsnämnden för radio och TV i uppgift att bedöma hur programföretagen levt upp till sitt uppdrag. Riktlinjerna för sponsring förtydligas.

Verksamheten skall fortsatt finansieras med TV-avgiftsmedel.

Vidare föreslås att begreppet TV-mottagare definieras i lagen (1989:41) om TVavgift. TV-avgiften föreslås höjas med 28 kronor per år till 1 996 kronor per helår fr.o.m. 2007.

Granskningsnämnden för radio och TV, Radio- och TV-verket och Konsumentombudsmannen föreslås få rätt att förelägga den som bedriver tillståndspliktig verksamhet att tillhandahålla myndigheterna upplysningar och handlingar som behövs för kontroll av att verksamheten bedrivs i enlighet med lagen samt de villkor och föreskrifter som meddelats med stöd av lagen. Föreläggandet får förenas med vite. Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 januari 2007.

Innehållsförteckning

1 Förslag till riksdagsbeslut.....	5
2 Lagtext	6
2.1 Förslag till lag om ändring i lagen (1989:41) om TV-avgift	6
2.2 Förslag till lag om ändring i radio- och TV-lagen(1996:844)....	10
3 Ärendet och dess beredning.....	13
4 Historik	14
4.1 Åren 1925–1979.....	14
4.2 Åren 1979–1996.....	15
4.3 Tillståndsperioden 1997–2001.....	16
4.4 Den nuvarande tillståndsperioden 2002–2006.....	17
5 Lagstiftning och granskning	17
5.1 Yttrandefrihetsgrundlagen	17
5.2 Radio- och TV-lagen.....	18
5.3 Lagen om TV-avgift	19
5.4 Granskningsnämnden för radio och TV.....	19
6 Organisation, programverksamhet och omvärld	20
6.1 Programföretagens organisatoriska och finansiella förutsättningar	20
6.2 Sändningarnas omfattning	22
6.3 Redovisning och revision.....	23
6.4 Public service och omvärlden	24

6.4.1 En växande radio- och TV-marknad.....	24	14.1 Principerna för finansiering och medelstildelning.....	80
6.4.2 Medievanor	25	14.2 Medelstildelningen till programföretagen	83
6.4.3 Radio och TV i allmänhetens tjänst i Europa.....	27	14.3 TV-avgiften.....	84
6.4.4 Europeiska regler	28	15 Avgiftssystemet och övriga avgiftsfrågor	85
7 Grundläggande principer för kommande tillståndsperiod.....	29	15.1 Lagen om TV-avgift	85
7.1 En mångsidig och oberoende radio och TV i		15.2 Avgiftssystemet.....	86
allmänhetens tjänst.....	29	15.2.1 TV-mottagare i dagens lag om TV-avgift	86
7.2 Gränserna för programföretagens verksamhet.....	33	15.2.2 Konvergensutveckling	86
7.2.1 Programföretagens arkiv.....	35	15.2.3 Teknikutveckling avseende distribution	
7.3 Sponsring	37	och apparatur för radio och TV	87
8 Public service-uppdraget – ansvar och uppföljning	42	15.2.4 Finansiering, avgiftsskyldighet och innehav av TV	89
8.1 Programföretagens ansvar och redovisning samt		15.3 Övriga avgiftsfrågor.....	93
tillståndsperiodens längd.....	42	15.3.1 Betalningsskyldighet vid dödsfall.....	93
8.2 Redovisning av public service-uppdraget.....	44	15.3.2 TV-avgift vid olika boendeformer.....	95
8.3 Granskning av hur uppdraget har uppfyllts	46	15.3.3 Kontrollavgift m.m.	96
8.4 Styrelsen för Förvaltningsstiftelsen för Sveriges Radio AB,		15.3.4 Tillgång till personuppgifter om make från SPAR.....	97
Sveriges Television AB och Sveriges Utbildningsradio AB	48	16 Ikraftträdande	99
9 Riktlinjer för programverksamheten	50	16.1 Lagen om TV-avgift	99
9.1 Decentraliserad organisation för att spegla hela landet	50	16.2 Radio- och TV-lagen.....	99
9.2 Utomståendes medverkan, utläggningar av produktion m.m.	52	17 Ekonomiska konsekvenser	100
9.3 Nyheter och samhällsbevakning	54	17.1 Lagen om TV-avgift	100
9.4 Ett brett kulturansvar.....	55	17.2 Radio- och TV-lagen.....	100
9.5 Programverksamhet för barn och unga	58	18 Författningskommentarer	100
9.6 Tillgänglighet för personer med funktionshinder	59	18.1 Förslag till lag om ändring i lagen (1989:41) om TV-avgift ..	100
9.7 Programverksamhet för språkliga och etniska minoriteter.....	62	18.2 Förslag till lag om ändring i radio- och TV-lagen(1996:844).102	
9.8 Sveriges Radios och Sveriges Televisionsutlandssändningar	64	Bilaga 1 Sammanfattning (SOU 2005:1).....	105
9.9 Genmäle och beriktigande	65	Bilaga 2 Sammanfattning (SOU 2005:2).....	118
10 Sveriges Utbildningsradio AB.....	66	Bilaga 3 Betänkandets (SOU 2005:2) författningsförslag	
11 Teknisk utveckling och distribution av radio och TV	68	i aktuella delar	127
12 Beredskapsfrågor.....	71	Bilaga 4 Förteckning över remissinstanser	134
13 Förutsättningar för myndigheternas tillsyn	75	Bilaga 5 Sammanfattning av betänkandet (SOU 2004:39)	
13.1 Bakgrund och allmänna utgångspunkter.....	75	avseende aktuella delar.....	135
13.2 Överväganden och förslag	77	Bilaga 6 Utdrag ur lagförslagen i betänkandet (SOU 2004:39).....	138
14 Ekonomiska förutsättningar.....	80	Bilaga 7 Förteckning över remissinstanser	142

Bilaga 8 Lagrådsremissens lagförslag	143
Bilaga 9 Lagrådets yttrande	149
Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 16 mars 2006	150

1 Förslag till riksdagsbeslut.

Regeringen föreslår att riksdagen

dels antar regeringens förslag till

1. lag om ändring i lagen (1989:41) om TV-avgift,
  2. lag om ändring i radio- och TV-lagen (1996:844),
- dels godkänner vad regeringen föreslår om
3. grundläggande principer för kommande tillståndperiod (avsnitt 7),
  4. public service-uppdraget – ansvar och uppföljning (avsnitt 8),
  5. riktlinjer för programverksamheten (avsnitt 9),
  6. Sveriges Utbildningsradio AB (avsnitt 10),
  7. teknisk utveckling och distribution av radio och TV (avsnitt 11),
  8. beredskapsfrågor (avsnitt 12),
  9. ekonomiska förutsättningar (avsnitt 14).

2 Lagtext.

Regeringen har följande förslag till lagtext.

2.1 Förslag till lag om ändring i lagen (1989:41) om TV-avgift

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1989:41) om TV-avgift

dels att 24 § skall upphöra att gälla,

dels att rubriken närmast före 24 § skall utgå,

dels att i 6, 9, 10, 12–15, 17–21, 23, 25 och 27 §§ orden ”bolaget” och ”Bolaget” i olika böjningsformer skall bytas ut mot ”RIKAB”,

dels att nuvarande 1 och 2 §§ skall betecknas 2 a och 2 b §§,

dels att rubriken till lagen skall ha följande lydelse,

dels att rubriken närmast före 1 § skall sättas närmast före 2 a §,

dels att 2 a, 5, 7, 8, 11 och 29 §§ skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas två nya paragrafer, 1 och 2 §§, samt närmast före 1 och 2 §§ nya rubriker av följande lydelse.

“Nuvarande lydelse “ är ej med här, endast “Föreslagen lydelse”:

Lag (1989:41) om finansiering av radio och TV i allmänhetens tjänst

Finansiering

1 §

Radio- och TV-verksamhet i allmänhetens tjänst och verksamhet som är direkt anknuten till den skall finansieras med en TV-avgift enligt denna lag under förutsättning dels att sändningstillstånd enligt 2 kap. 2 § första stycket radio- och TV-lagen (1996:844) har meddelats den som bedriver sändningsverksamheten, dels att tillståndet innehåller ett förbud mot att sända reklam.

Sändningar av radio och TV som avses i första stycket och som är riktade till Sverige skall vara tillgängliga för allmänheten utan villkor om annan betalning än TVavgiften.

Definition

2 §

En TV-mottagare är en sådan teknisk utrustning som är avsedd att ta emot utsändning eller vidareutsändning av TV-program, även om utrustningen också kan användas för annat ändamål.

2 a §

Den som innehar en TV-mottagare skall betala TV-avgift till Radiotjänst i Kiruna Aktiebolag (RIKAB).

5§

Skyldighet att betala TV-avgift finns inte vid innehav av TV-mottagare som finns i anläggningar eller lokaler som är avsedda för annat än bostadsändamål eller i fortskaffningsmedel, om mottagaren på grund av en särskilt vidtagen åtgärd inte kan användas för att ta emot TV-program.

7 §

TV-avgiften är 1 996 kronor för ett år. Den skall betalas i fyra poster om 499 kronor.

Varje post avser en avgiftsperiod om tre månader och skall betalas senast sista vardagen före avgiftsperiodens början.

För innehav av TV-mottagare under tiden före den första avgiftsperioden skall avgiften betalas med så stort belopp i förhållande till årsavgiften som motsvarar innehavstiden. Beloppet avrundas nedåt till jämnt antal kronor.

RIKAB får, efter avtal med den avgiftsskyldige, besluta dels att TV-avgift skall betalas i andra poster och vid andra tidpunkter än som anges i första och andra styckena, dels att avgiften inte skall aviseras enligt 10 §.

8 §

Den som blir innehavare av en TV-mottagare och som är avgiftsskyldig för innehavet, skall senast 15 dagar därefter anmäla innehavet till RIKAB.

Yrkesmässig överlåtelse eller uthyrning i detaljhandeln av TV-mottagare skall anmälas av överlåtaren respektive uthyraren till RIKAB före utgången av kalendermånaden närmast efter överlåtelsen eller uthyrningen. Anmälan skall innehålla de uppgifter som behövs för att fastställa avgiftsskyldigheten.

Den som förvärvar eller hyr en TV-mottagare av någon enligt andra stycket eller av den som företräder honom eller henne är skyldig att på begäran lämna överlåtaren eller upplåtaren de uppgifter som överlåtaren eller upplåtaren behöver för att fullgöra sin anmälningskyldighet.

11 §

TV-avgift skall betalas till dess att den avgiftsskyldige har anmält att hans eller hennes avgiftspliktiga innehav har upphört och anmälan har kommit in till RIKAB.

Om den avgiftsskyldige avlider upphör avgiftsskyldigheten per

dödsdagen, om en anmälan som avses i första stycket kommer in till RIKAB inom tre månader från denna dag.

TV-avgift som avser tiden efter det att avgiftsskyldigheten har upphört enligt första eller andra stycket skall betalas tillbaka till den avgiftsskyldige eller dödsboet. Om beloppet är lägre än 150 kr, betalas det dock inte tillbaka.

29 §

De avgiftsbelopp som RIKAB tar emot skall minst månadsvis föras över till Riksgäldskontoret. Medlen skall omedelbart placeras på räntebärande räkning där. RIKAB svarar för förvaltningen av medlen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007.

[I det följande finns avskrifter av sidorna 80-104 med kapitlen 14-18.](#)

14 Ekonomiska förutsättningar

14.1 Principerna för finansiering och medelstildelning

Regeringens förslag: Programföretagens verksamhet skall finansieras med TV-avgiftsmedel. Reklam skall inte vara tillåten. Programföretagen skall inom tillgängliga ekonomiska ramar göra de prioriteringar som krävs för att uppfylla uppdraget. Verksamheten skall inom ramen för gällande sändningstillstånd och andra villkor bedrivas rationellt och syfta till god effektivitet och produktivitet. Samordningen mellan programbolagen skall öka. Dagens system för medelstildelning till programföretagen från rundradiokontot bibehålls, men sambandet mellan TV-avgiftsintäkter och medelstildelningen till företagen förstärks.

Medelstildelningen till programföretagen från rundradiokontot skall räknas upp med två procent årligen under förutsättning att balansen på rundradiokontot upprätthålls.

Regeringens bedömning: Utredningens förslag om direktfinansiering och momsbeläggning av TV-avgiften bör för närvarande inte genomföras.

Utredningens förslag och bedömning överensstämmer delvis med regeringens förslag. De grundläggande principerna för finansiering av radio och TV i allmänhetens tjänst bör upprätthållas med vissa justeringar inom systemet. I stället för dagens TV-avgift skall en s.k. medieavgift införas för att finansiera radio och TV i allmänhetens tjänst. Medieavgiften skall tillfalla företagen direkt utan årligt beslut av riksdag och regering. Avgiften bör bli föremål för mervärdesskatt. En reducerad skattesats, 6 procent, bör tillämpas.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser, bl.a. Ekonomistyrningsverket, Teracom, KLYS och LO tillstyrker förslaget att finan-

sieringen av radio och TV i allmänhetens tjänst skall lösas med avgifter.

Länsrätten i Norrbottens län avstyrker förslaget och anser att public serviceverksamheten bör finansieras via skattemedel.

Flertalet remissinstanser som tillstyrker avgiftsfinansiering tillstyrker också förslaget om direktfinansiering. Motivet är att direktfinansiering skulle öka företagets självständighet och ge långsiktiga planeringsförutsättningar.

Sveriges Radio, Sveriges Television och Sveriges Utbildningsradio förordar direktfinansiering och momsbeläggning och anför att beslut om detta bör ske samtidigt. En momsbeläggning förutsätter enligt företagen en sexprocentig momssats för att inte företagets resurser skall urholkas. Med hänsyn till mervärdesskattesats-utredningens pågående arbete förordar företagen att inget beslut om direktfinansiering fattas i dagsläget.

Ett antal remissinstanser, bl.a. KLYS förordar momsbeläggning av TVavgiften. Ekonomistyrningsverket och Konkurrensverket anser att momsbeläggning skulle minska risken för att konkurrensen snedvrids mellan egen produktion och utläggningar men ifrågasätter den reducerade skattesatsen.

Ett antal remissinstanser, t.ex. Riksgäldskontoret, Skatteverket, Mer-värdesskattesatsutredningen och Statskontoret ifrågasätter förslagen, särskilt när det gäller möjligheten att besluta om en skattesats på sex procent.

Skälen för regeringens förslag

Ett grundläggande villkor för radio- och TV i allmänhetens tjänst är att verksamheten skall bedrivas självständigt i förhållande till såväl staten som olika ekonomiska, politiska och andra intressen och maktsfärer i samhället. Finansieringssättet skall inte heller begränsa företagets oberoende eller på annat sätt påverka programverksamheten på ett sätt som kan strida mot uppdraget. En viktig skillnad mellan radio och TV i allmänhetens tjänst och kommersiella medier ligger i de ekonomiska förutsättningarna. Reklam skall därför inte

vara tillåten. Regeringen anser att TVavgiften är den finansieringsform som bäst förenar en solidarisk betalningsform med goda förutsättningar för en oberoende och icke-kommersiell verksamhet.

Några av remissinstanserna, t.ex. Länsrätten i Norrbottens län, har anfört att radio och TV i allmänhetens tjänst i stället borde finansieras av skattemedel. Detta är emellertid inte lämpligt eftersom programföretagen i så fall riskerar att bli mera bundna till statsmakterna.

Produktivitet och effektivitet i programföretagen

En stark radio och TV i allmänhetens tjänst kräver att tillräckliga resurser ställs till företagens förfogande för uppdraget. Den förmån som finansieringen via TV-avgifter utgör ställer stora krav på programbolagen när det gäller kostnadseffektivitet och ekonomisk uppföljning. Verksamheten skall inom ramen för gällande sändningstillstånd och andra villkor bedrivas rationellt och syfta till god effektivitet och produktivitet. De nuvarande principerna för redovisning och revision skall fortsätta att gälla.

För att effektiviteten i programföretagens resursanvändning skall kunna bedömas och för att det skall vara möjligt att göra jämförelser mellan bolagen och med andra aktörer på området skall bolagens årsredovisningar ge god och lättförståelig information om verksamheten. Företagen skall, förutom att följa gällande redovisningslagstiftning och god redovisningssed, vara föredömen när det gäller öppenhet och transparens i redovisningen.

Kommittén anser att produktionen av utbildningsprogram kan bedrivas mer rationellt och att Sveriges Utbildningsradio AB:s (UR) andel egenproduktion i förhållande till inköpta program bör öka. Kommittén påtalar att UR:s produktionskostnader är betydligt högre än de övriga programföretagens kostnader även efter att hänsyn tagits till faktorer som hänger samman med UR:s särskilda uppdrag. Kommittén pekar också på andra problem i kontakterna mellan programföretagen, särskilt mellan UR och Sveriges Television AB (SVT). Enligt kommittén borde det vara möjligt att genom en bättre samordning mellan företagen frigöra resurser för att ytterligare stärka

utbildningsprogrammets ställning.

Regeringen anser att verksamheten inom radio och TV i allmänhetens tjänst skall bedrivas så kostnadseffektivt som möjligt. Det är därför nödvändigt med en ökad samordning mellan företagen. Regeringen avser därför att tillkalla en särskild utredare med uppdrag att i nära samarbete med programföretagen ta fram förslag till hur ett effektivare resursutnyttjande kan åstadkommas. En utgångspunkt för utredaren bör vara att UR även fortsättningsvis skall ha ett eget sändningstillstånd som beskriver verksamhetens inriktning och att de ekonomiska ramarna skall motsvara den nivå som gäller i dag. De resurser som frigörs skall användas till programproduktion och komma respektive bolag till del.

Mot bakgrund av vad kommittén anför om svårigheterna att jämföra information från programföretagen, exempelvis när det gäller produktionskostnader, anser regeringen att företagen bör förbättra sina redovisningar. Bl.a. skall den bas som utgör grunden för beräkning av produktionskostnader innehålla likvärdiga komponenter i alla företag. Därigenom förbättras möjligheten generellt till jämförelser mellan bolagen på olika områden samt att möjliggöra en jämförelse av kostnaderna förradioproduktioner mellan Sveriges Radio AB (SR) och UR och kostnaderna för TV-produktioner mellan SVT och UR. Sådana uppgifter kan också användas för bredare jämförelser med andra aktörer på radio- och TV-marknaden. Regeringen avser att i anslagsvillkoren för 2007 ge programbolagen i uppdrag att redovisa på vilket sätt man avser att förbättra sin redovisning för att nå ovan angivna syften.

Systemet för medelstildelning

I villkoren för innevarande tillståndsperiod angavs att medelstildelningen till programföretagen från rundradiokontot skulle räknas upp med två procent årligen. Uppräkningen var till och med 2005 villkorad med ett s.k. skolkbeting vilket innebar att TV-avgiftsskolket skulle minskas med minst 25 miljoner kronor per år. Om skolket i stället minskade med ett lägre belopp skulle i sin tur uppräknings

minska med motsvarande summa. Under perioden har det skett en betydande ökning av antalet TVavgiftsbetalare och betinget uppfylldes med god marginal under de tre första åren. Under 2005 var tendensen något vikande. Den kraftiga ökningen under periodens tre första år har dock inneburit att mängden influtna medel till rundradiokontot med god marginal uppfyllt målet med det uppsatta skolkbetinget. Regeringen anser därför att det inte bör göras någon justering av medelstilledningen för 2006.

Uppräkningen på två procent har visat sig med viss marginal motsvara den allmänna pris- och löneutvecklingen i samhället under perioden. Före 2002 räknades programföretagens medel upp med hjälp av ett s.k. SR-index som avspeglar utvecklingen av löner och priser i samhället inom områden som motsvarar programföretagens kostnadsbild. SR-index har under perioden 2002–2005 sammantaget legat något högre än två procent. Med tanke på de rationaliseringskrav som både privat och offentlig verksamhet möter är det dock rimligt att programföretagen kompenserar detta genom att effektivisera verksamheten i motsvarande grad. Systemet med en årlig uppräknings med två procent har dessutom bidragit till att skapa möjlighet till långsiktig planering för programföretagen och en större säkerhet i prognoserna för utvecklingen på rundradiokontot. Regeringen föreslår därför att nuvarande system med en årlig fast uppräknings på två procent bibehålls även under kommande tillståndsperiod.

Regeringen delar i princip utredningens uppfattning att ett system med direktfinansiering bör införas. En sådan förändring skulle kunna innebära ett enklare och mer transparent medelstilledningssystem, vilket skulle öka legitimiteten i systemet. Det finns också skäl som talar för att TVavgiften bör momsbeläggas. Flera av de fördelar med ett direktfinansieringssystem som utredningen pekat på kan dock uppnås med dagens system. Regeringen anser det därför motiverat att knyta medelstilledning, nivån på TV-avgiften och antalet TV-avgiftsbetalare närmare till varandra. Genom att rundradiokontot för närvarande är i balans bör höjningen av TV-avgiften under tillståndsperioden motsvara den föreslagna uppräknings av medelstilled-

ningen. För att garantera att systemet kan upprätthållas och som en naturlig fortsättning på den nuvarande tillståndsperiodens skolkbeting, bör en eventuell obalans på rundradiokontot i första hand leda till en justering av uppräknings av medelstilledningen. Regeringen kommer därför noga att följa utvecklingen av rundradiokontot under tillståndsperioden.

Skälen för regeringens bedömning: Det finns flera skäl till att regeringen i dagsläget inte anser det lämpligt att genomföra utredningens förslag om direktfinansiering och momsbeläggning av TV-avgiften. Ett skäl är att det för närvarande pågår ett utredningsarbete av skattesatsstrukturerna på momsområdet och en kartläggning av de avgränsningsproblem som uppkommer vid differentierade momssatser (Mervärdesskattesatsutredningen, Fi 2002:11). Ett ytterligare skäl är att det under kommande tillståndsperiod blir nödvändigt att reglera underskottet på distributionskontot med en viss andel av de TV-avgiftsmedel som inflyter på rundradiokontot. Utredningen har visat att detta innebär att det skulle bli nödvändigt att under en begränsad period införa två parallella avgiftssystem, vilket riskerar att göra systemet oklart och svåröverskådligt för TV-avgiftsbetalarna.

14.2 Medelstilledningen till programföretagen

Regeringens förslag: Den nuvarande fördelningsnyckeln, 57,73 procent för Sveriges Television AB, 37,52 procent för Sveriges Radio AB och 4,75 procent för Sveriges Utbildningsradio AB, skall även under kommande tillståndsperiod användas för fördelning av medel direkt från rundradiokontot. Programföretagen skall för år 2007 tilldelas sammanlagt 6 264,4 miljoner kronor direkt från rundradiokontot. Dessa skall anvisas enligt fördelningsnyckeln med 3 616,4 miljoner kronor till Sveriges Television AB, 2 350,4 miljoner kronor till Sveriges Radio AB och 297,6 miljoner kronor till Sveriges Utbildningsradio AB. Från rundradiokontot skall för år 2007 föras

490 miljoner kronor till det s.k. distributionskontot. Från distributionskontot skall för år 2007 anvisas 469,8 miljoner kronor för distributionskostnader till Sveriges Television AB och 20,2 miljoner kronor till Sveriges Utbildningsradio AB.

Skälen för regeringens förslag: Enligt de förutsättningar som nu är kända kommer rundradiokontot att vara i balans i slutet av nuvarande tillståndsperiod. Regeringen föreslår därför att medelstillsdelningen från rundradiokontot till Sveriges Radio AB (SR), Sveriges Television AB (SVT) och Sveriges Utbildningsradio AB (UR) räknas upp med 2 procent jämfört med 2006.

Under övergången till digitala TV-sändningar i marknätet kommer sändningskostnaderna att tillfälligt öka eftersom SVT:s och UR:s sändningar sker med både analog och digital teknik. För att utjämna dessa kostnader över en längre tidsperiod inrättades 2002 ett särskilt distributionskonto. Under den period då det sker parallella sändningar i marknätet uppkommer ett underskott på distributionskontot. För att finansiera underskottet är en kreditram knuten till distributionskontot. Storleken på kreditramen beslutas av riksdagen varje år.

Eftersom digitala markbundna sändningar är mindre kostnadskrävande än analoga är det möjligt att minska det uppkomna underskottet från och med 2008 då de analoga sändningarna upphör. Enligt planen kommer det uppkomna underskottet att vara reglerat först efter den kommande tillståndsperiodens slut, 2013.

Som regeringen föreslagit i proposition 2000/01:94 Radio och TV i allmänhetens tjänst 2002–2005 skall distributionskontot årligen tillföras medel från rundradiokontot. I enlighet med den princip för återbetalning som slagits fast bedömer regeringen att 490 miljoner kronor skall tillföras distributionskontot 2007, 500 miljoner kronor 2008, 510 miljoner kronor 2009, 520 miljoner kronor 2010, 530 miljoner kronor 2011 och 541 miljoner kronor 2012. Betalningarna från rundradiokontot beräknas kunna upphöra först efter 2013 då underskottet är återbetalt.

Inför den innevarande tillståndsperioden justerades fördelnings-

nyckeln för medelstillsdelningen mellan programföretagen, bl.a. med anledning av att det s.k. distributionskontot upprättades. Under den kommande tillståndsperioden kvarstår distributionskontot och inga andra för fördelningsnyckeln relevanta förändringar föreslås. Fördelningsnyckeln 57,73 procent för SVT, 37,52 procent för SR och 4,75 procent för UR skall därför användas för fördelning av medel direkt från rundradiokontot till företagen. Programföretagen skall även fortsättningsvis i samförstånd kunna justera fördelningsnyckeln om de exempelvis kommer överens om att omfördela ansvaret för olika gemensamma funktioner.

14.3 TV-avgiften

Regeringens förslag: TV-avgiften höjs med 28 kronor per år till 1 996 kronor per helår fr.o.m. den 1 januari 2007.

Regeringens bedömning: TV-avgiften bör höjas med cirka två procent årligen under tillståndsperioden.

Skälen för regeringens förslag: År 2006 är TV-avgiften 1 968 kronor per år. Regeringen föreslår mot bakgrund av förslagen i denna proposition att TV-avgiften höjs med 28 kronor per år till sammanlagt 1 996 kronor per helår fr.o.m. den 1 januari 2007. Denna höjning motsvarar en något lägre nivå än den höjning på två procent som förutsätts under tillståndsperioden. Detta motiveras av att det beräknas finnas ett överskott på rundradiokontot vid ingången av den nya tillståndsperioden. Regeringens förslag om TV-avgiften förutsätter en ändring i lagen (1989:41) om TV-avgift.

För att rundradiokontot skall kvarstå i balans under tillståndsperioden räknar regeringen med att TV-avgiften kommer att behöva höjas med cirka två procent varje år. I enlighet med vad som tidigare redovisats i avsnitt 14.1 bör höjningen i princip motsvara uppräkningsningen av medelstillsdelningen till programföretagen för att balansen på rundradiokontot skall kunna upprätthållas.

15 Avgiftssystemet och övriga avgiftsfrågor

15.1 Lagen om TV-avgift

I avsnitt 5.3 lämnas en översiktlig redogörelse av innehållet i lagen (1989:41) om TV-avgift och vad TV-avgiftsmedlen finansierar.

Enligt 1 § lagen om TV-avgift skall den som innehar en TV-mottagare betala TV-avgift till Radiotjänst i Kiruna AB (RIKAB). Avgiftsskyldigheten omfattar såväl enskilda som företag.

Av 2 § första stycket framgår att en enda avgift betalas för samtliga TV-mottagare som är avsedda att användas i innehavarens hushåll. I 2 § andra stycket begränsas avgiftsskyldigheten ytterligare. Enligt bestämmelsen skall en enda TV-avgift betalas för samtliga TV-mottagare som ”finns på samma butiks- eller demonstrationsställe för mottagare eller finns inom samma sjukhus, vårdanstalt eller inrättning av liknande slag, om TV-mottagarna är avsedda att användas av dem som får vård”.

Enligt 3 § gäller att för varje påbörjad grupp om tio TV-mottagare betalas en enda TV-avgift, om mottagarna innehas av samma statliga myndighet, eller innehas av samma avgiftsskyldig och används antingen i hotell- eller pensionatsrörelse eller i anläggningar eller lokaler som är avsedda för annat än bostadsändamål eller i fortskaffningsmedel som är avsedda för yrkesmässig trafik.

I 5–6 §§ finns det bestämmelser om undantag från avgiftsskyldigheten. Vidare finns det i 7 § bestämmelser om avgiftens storlek och hur avgiften skall betalas.

Enligt 8 § första stycket i lagen om TV-avgift skall den som blir innehavare av en TV-mottagare och som är avgiftsskyldig för innehavet senast 15 dagar därefter anmäla innehavet till RIKAB. Enligt andra stycket skall yrkesmässig överlåtelse eller uthyrning i detaljhandeln av TV-mottagare anmälas av överlåtaren respektive uthyraren till RIKAB inom den tid som regeringen bestämmer.

Enligt 11 § gäller att TV-avgift skall betalas till dess att den av-

giftsskyldige har anmält hos RIKAB att hans eller hennes avgiftsskyldighet har upphört.

I lagen finns det vidare bestämmelser om att RIKAB kan ompröva beslut om avgiftsskyldighet och att RIKAB om vissa förutsättningar är uppfyllda kan efterge fordringar.

Av 21 § framgår att RIKAB:s beslut i ärenden om omprövning får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. I övrigt får RIKAB:s beslut inte överklagas.

Av 22 § följer att den som uppsåtligen eller av oaktsamhet inte fullgör sin anmälningskyldighet enligt 8 § första eller andra stycket döms till böter.

I 25–27 §§ finns bestämmelser om särskild avgiftskontroll.

15.2 Avgiftssystemet

15.2.1 TV-mottagare i dagens lag om TV-avgift

Avgiftsskyldigheten i lagen (1989:41) om TV-avgift är kopplad till innehav av en TV-mottagare. Det är själva innehavet av en TV-mottagare som utlöser avgiftsskyldighet. Vad som är en TV-mottagare i lagens mening framgår av förarbetena till lagen om TV-avgift (prop.1988/89:18). Den tekniska beskrivningen avser apparater som tar emot rundradiosändning som sker med analog utsändningsteknik. TVsignalerna skall kunna återges i den innehavda tekniska utrustningen. En TV-mottagare kan enligt förarbetena tekniskt närmast beskrivas som en anordning för mottagning av sådana etersändningar (”radiosändningar”) och trådsändningar som förmedlar rörliga bilder. Begreppen radiosändning och trådsändning skall enligt förarbetena ha samma innebörd som enligt den upphävda radiolagen (1966:755).

Enligt förarbetena finns det apparater som med denna definition kan utgöra TV-mottagare, fastän de i dagligt tal kallas något annat. En sådan är videobandspelaren, särskilt de som är stationära. En annan sådan apparat är den utrustning som behövs för mottagning av TVprogram från satelliter. I all sådan utrustning ingår en inom-

husenhet och den är i sig en TV-mottagare. Det bör enligt förarbetena till lagen om TV-avgift observeras att det pågår en utveckling mot olika varianter av system-TV-apparater. Sådana anläggningar har separat tuner, bildskärm och högtalare ungefär på det sätt stationära ljudanläggningar ofta har. En sådan tuner är i sig en TV-mottagare.

I fråga om en ordinär TV-mottagare bör man skilja mellan mottagardelen och presentationsdelen, dvs. framför allt bildskärmen. Det från avgiftssynpunkt viktiga är enligt förarbetena mottagardelen, i synnerhet en kanalväljare. I förbindelse med den knappats med vilken manövreringen sker avgör kanalväljaren vilken av de tillgängliga programkanalerna som mottagningen skall avse.

15.2.2 Konvergensutveckling

Sedan tillkomsten av lagen om TV-avgift har, såsom framgår av avsnitt 6.4.1 och 6.4.2, teknikutvecklingen och den nya marknadssituationen för distribution inneburit att programföretagens utbud av radio- och TV-tjänster numera inte distribueras enbart i marknät utan även av kabel- och satellitoperatörer samt bredbands-, Internet- och mobiltelefonoperatörer. Detta medför att den tekniska mottagarutrustningen kan vara anpassad till olika former av distribution av radio och TV.

15.2.3 Teknikutveckling avseende distribution och apparatur för radio och TV

I avsnitt 11 har redogjorts för teknikskiftet från analog till digital teknik som pågår inom radio- och TV-området.

TV kan i dag sändas analogt eller digitalt i trådlöst marknät, via satellit eller i kabelnät. Kabelnät matas från både satellit- eller marksändningar eller är direktmatade via kabel från TV-bolagen. TV kan även distribueras i s.k. IP-nät. Dessa är geografiskt eller marknadsmässigt avgränsade bredbandsnät och kan därför liknas vid kabelnät. Både radio och TV kan också sändas i öppna Internet-sändningar.

Utsändning och vidareändning av TV-signaler

TV-utsändning i marknätet eller via satellit sker trådlöst genom radiovågor som sänds ut från sändare och tas emot med antenn. Sändningar via kabel (kabel-TV eller IP-TV) består av ljuspulser eller elektromagnetiska signaler (beroende på vilken slags kabel signalen går i) och tas emot av det enskilda hushållet genom att kabeln är ansluten till fastigheten.

Skillnaden mellan analog och digital utsändning kan mycket förenklat beskrivas som att vid analog utsändning representeras ljud och bild av en vågrörelse medan de vid digital utsändning representeras som en följd av ”ettor och nollor”.

Mottagning av TV i dag – teknisk utrustning och distributionssätt

I dag tar de flesta hushåll och företag i Sverige emot analoga TV-utsändningar (rundradiosändningar) via mark- eller kabelnät med en traditionell TV-mottagare. Utsändningar i marknätet och i kabelnät sker även digitalt. En övergång till enbart digitala sändningar i marknät har inletts under hösten 2005. Digitala utsändningar sker också i satellit- eller IP-nät eller via Internet. Om mottagning via satellit räknas in blir antalet hushåll med digital mottagning i dag betydande. Antalet tittare med digital mottagning ökar successivt i takt med att det analoga marknätet släcks ned.

TV-tittande kan i dag också ske på andra sätt än via en traditionell TV-mottagare. TV-utsändning kan, genom olika distributionsnät, tas emot av såväl datorer som mobiltelefoner. En dator kan förses med ett TV-kort för mark-, kabel- eller satellitsänd digital-TV eller för analog mottagning. Presentationen av signalen från ett TV-kort kan ske på datorskärmen eller på en separat monitor eller skärm. Alternativt kan en separat TV-mottagare anslutas till datorn, vilket möjliggör att en TV-bild kan visas på datorns monitor. På marknaden utvecklas även s.k. handhållna enheter som kan komma att användas för ett flertal olika slags tjänster, bland annat TV-mottagning.

Analoga och digitala marksändningar

Analoga marksändningar kommer att kunna tas emot på vissa håll i landet fram till och med hösten 2007.

För att det enskilda hushållet skall kunna ta emot analog utsändning av TV-program som sker i marknätet krävs i dag en ”vanlig” analog TV-apparat samt en antenn (egen antenn eller centralantenn). För att den enskilde skall kunna ta emot digital utsändning i marknätet från programföretagen krävs att TV-mottagaren kan ta emot digitala signaler. Antingen kan en digital-TV-box anslutas till den analoga TV-apparaten eller så finns den digitala mottagningen inbyggd i TV-mottagaren.

Marksändning av digital TV riktad till mobila apparater, s.k. handhållna enheter, pågår som pilotprojekt runt om i Europa.

Analoga och digitala kabelsändningar

Omkring hälften av alla TV-hushåll tar i dag emot TV via kabelnäten. Utsändningen i kabelnät kan ske analogt eller digitalt. I många nät sker både analog och digital utsändning.

För att de boende skall kunna ta emot TV-utbudet krävs att fastigheten är ansluten till kabelnätet och i likhet med vad som gäller för marksändningar att den enskilde har en analog TV-mottagare och en digital-TVbox som ansluts till den analoga mottagaren, om utsändning sker digitalt. I vissa fall tar fastigheten eller samfälligheten emot sändningar viamarknät eller satellit och överför dessa till ett internt kabelnät.

Digitala satellitsändningar

Omkring 1 miljon hushåll i Sverige tar i dag emot TV via satellit. Numera sker satellitutsändning riktad primärt till Norden endast digitalt.

För att ta emot digital satellitsänd TV krävs liksom för markrespektive kabelsändningar, en analog mottagare med ansluten digital-TV-box. Dessutom krävs en särskild antenn, parabolantenn. Eftersom sändningarna över satellit av upphovsrättsliga skäl sker krypterat

krävs också en särskild teknisk utrustning med programkort för mottagning.

IP-TV – Bredbands-TV

IP-TV är ett digitalt distributionssätt som ännu är i utvecklingsfasen men som förväntas kunna bli ett vanligt distributionssätt för TV-sändningar. IP står för Internet Protocol och är en teknik som bl.a. används för att distribuera TV i IT-infrastrukturer (nät) med hög överföringskapacitet, s.k. bredband. IP-TV, eller bredbands-TV, kommer antagligen att användas för både rundradiosändningar och video on demand.

Den tekniska utrustning som krävs för att ta emot IP-TV är en TV-apparat eller en dator med ansluten digital-TV-box. Digital-TV-boxen måste vara ansluten till bredbandsnätet.

Sändningar över Internet

En förhållandevis ny distributionsform för radio och TV är radio- och TV-utsändning över Internet (webb-TV och webbradio). Internet är ett nät för distribution av text, ljud och bild. Alla sändningar över Internet är digitala.

För att kunna ta emot TV-sändning via Internet krävs en dator med Internetuppkoppling. Radioutsändningar, t.ex. från Sveriges Radio AB (SR), är ofta åtkomliga direkt över Internet. TV-sändningar sker däremot oftast på begäran, och avser då enskilda program eller programinslag som man kan se när som helst, s.k. ”on demand”. TV-sändningar kan också ”streamas”, dvs. ske i form av en rundradiosändning som sänds ut direkt och sker utan individuell begäran. Av bl.a. tekniska skäl sker detta fortfarande i liten utsträckning.

Sveriges Television AB (SVT) avser för närvarande inte att bedriva rundradiosändningar på Internet annat än i begränsad utsträckning. Företagets serverkapacitet tillåter inte detta. Det är också i praktiken omöjligt för SVT att garantera att signalen kommer fram till mottagaren i rätt tid och med acceptabel kvalitet. Dessutom är det svårt att hindra okontrollerad spridning av upphovsrättsligt skyddat material vid utsändning av TV via Internet.

Distributionsätt för programföretagens utbud

Hela eller utvalda delar av utbudet från radio och TV i allmänhetens tjänst distribueras i dag på de plattformar som beskrivits ovan dvs. i analogt respektive digitalt marknät, i sändningar i analoga respektive digitala kabelnät, via satellit (endast digitalt), digital IP-TV (vissa pilotprojekt pågår i dag) samt utsändning av ett begränsat utbud av TV och mera omfattande utbud av radio via programföretagens hemsidor på Internet.

15.2.4 Finansiering, avgiftsskyldighet och innehav av TV

Regeringens förslag: I lagen om TV-avgift anges att TV-avgiften skall finansiera radio- och TV-verksamhet i allmänhetens tjänst och verksamhet som är direkt anknuten till den. En definition av begreppet TVmottagare införs i lagen. TV-mottagare definieras i lagen som en sådan teknisk utrustning som är avsedd att ta emot utsändning eller vidaresändning av TV-program även om utrustningen också kan användas för annat ändamål.

Utredningens förslag överensstämmer delvis med regeringens förslag. Utredningen föreslår att en medieavgift införs som är betalningen för rätten att ta del av utsändningar från SVT, SR och Sveriges Utbildningsradio AB (UR) och finansierar dess verksamheter. En definition av begreppet TV-mottagare införs i lagen som innebär en utvidgning i förhållande till beskrivningen i förarbetena. TV-mottagare skall definieras som sådan teknisk utrustning som kan ta emot utsändning eller vidaresändning av TV-program från SVT, SR och UR. Skyldighet att betala medieavgift skall dock inte föreligga vid innehav av sådan teknisk utrustning som endast genom anslutning till Internet tar emot utsändning eller vidaresändning av TV-program från SVT, SR och UR.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser, bl.a. Ekonomistyrningsverket, Kammarrätten i Sundsvall, Teracom, KLYS m.fl., LO,

Sveriges Författarförbund och Teaterförbundet, tillstyrker förslagen att finansieringen skall lösas med avgifter och utvidgningen av begreppet TVmottagare.

Sveriges Radio, Sveriges Television och Sveriges Utbildningsradio anser att definitionen av TV-mottagare inte är tydlig när det gäller under vilka förutsättningar avgiftsskyldighet föreligger. Programföretagen ifrågasätter om rekvisitet att TV-mottagaren skall kunna ta emot utsändning eller vidaresändning av program från SVT och UR är nödvändigt. Programföretagen anser vidare att lagstiftningen inte bör vara konstruerad så den uppmuntrar enskilda att välja mottagningsform som innebär att ingen avgiftsskyldighet föreligger, eller att operatörer eller fastighetsägare erbjuder mottagningsform med samma syfte. De ifrågasätter vidare förslaget om avgiftsfrihet vid mottagning av TV via Internet.

Radiotjänst i Kiruna anser att förslaget kommer att medföra svårigheter att fastställa om avgiftsskyldighet föreligger eftersom avgifter saknas om vad enskilda eller företag har för möjligheter att ta emot utsändningar eller vidaresändningar från SVT och UR.

Tidningsutgivarna avstyrker att avgiften skall kallas medieavgift eftersom det ger betalarna intrycket av att avgiften uttas för alla medier.

Länsrätten i Norrbottens län avstyrker förslagen och anser att public service-verksamheten bör finansieras via skattemedel.

Post- och telestyrelsen och Telia Sonera ifrågasätter förslaget om att mobila enheter skall omfattas av avgiftsskyldigheten. Vidare ifrågasätts att detaljhandeln skall åläggas att rapportera försäljningen av mobiltelefoner till RIKAB. De ifrågasätter också undantaget från avgiftsskyldighet vid mottagning av TV via Internet.

Skälen för regeringens förslag

Finansiering

Radio- och TV-verksamhet i Sverige har alltsedan 1920-talet finansierats med särskilda avgifter. De TV-avgiftsmedel som inflyter

finansierar i dag verksamheten vid de tre programföretagen SR, SVT och UR. Programföretagen får under året en löpande tilldelning av avgiftsmedel i enlighet med ett årligt riksdagsbeslut och de årliga anslagsvillkor som fastställs av regeringen.

Som anförts i avsnitt 14.1 anser regeringen att TV-avgiften är den finansieringsform som bäst förenar en solidarisk betalningsform med goda förutsättningar för en oberoende och icke-kommersiell verksamhet.

Lagen om TV-avgift reglerar skyldigheten att betala TV-avgift för den som innehar en TV-mottagare. I lagen saknas bestämmelser om hur dessa avgiftsmedel skall användas. I praktiken har detta dock varit klarlagt sedan riksdagsbeslutet 1924 om en radiolicens. Medlens användning bestäms genom de beslut som riksdagen årligen fattar om dispositionen av medel ur rundradiokontot och av de anslagsvillkor som regeringen meddelar för programföretagens del.

Eftersom avsikten är att radio och TV i allmänhetens tjänst även i framtiden skall finansieras med TV-avgiftsmedel anser regeringen att det är lämpligt att detta slås fast i lagen om TV-avgift. Med hänsyn till detta och att det är innehavet av en TV-mottagare som utgör grunden för avgiftsskyldighet bör avgiften även fortsättningsvis benämnas TV-avgift och inte medieavgift som utredningen föreslagit.

Förutom programföretagens kärnverksamhet som utgörs av produktion och sändning av radio och TV till allmänheten bör även programföretagens kompletterande verksamhet finansieras av TV-avgiften. Med kompletterande verksamhet avses sådan verksamhet som syftar till att komplettera och stärka kärnverksamheten, exempelvis verksamhet på Internet.

Programutbudet i radio och TV i allmänhetens tjänst skall vara tillgängligt för hela publiken så att också de som inte kan eller vill betala för betalkanalernas programinnehåll på framtidens digitala plattformar kan få tillgång till ett varierat utbud av hög kvalitet. Detta innebär bl.a. att programmen, både i radio och TV och på nya plattformar, skall vara fritt tillgängligt utan andra kostnader vid sidan av TV-avgiften. Detta är också en grundläggande princip som hittills

årligen anges i programföretagens anslagsvillkor och även det bör fastslås i lag.

Avgiftsskyldighet och innehav av TV-mottagare

TV-avgiften bör, liksom nu, finansiera produktion och utsändning av radio och TV i allmänhetens tjänst och tillfalla de programföretag som bedriver sådan verksamhet om sändningstillståndet innehåller ett förbud mot att sända reklam. TV-avgiftsskyldigheten bör inte heller fortsättningsvis vara direkt kopplad till mottagning av SR:s, SVT:s och UR:sutbud.

För att avgiftsskyldighet skall föreligga krävs i dag innehav av en TV-mottagare. Avgiftsskyldigheten bör även framöver vara utformad så att det är innehavaren av en TV-mottagare som är avgiftsskyldig. På grund av den tekniska utvecklingen och ändrade beteendemönster hos TV-tittarna bör begreppet TV-mottagare och dess tekniska beskrivning ges en vidare innebörd än vad som gäller nu. Detta är nödvändigt för att de som rent faktiskt tar del av TV-utbudet oavsett distributionssätt även fortsättningsvis skall betala avgift. Därmed garanteras en stark public service-verksamhet även i framtiden.

I likhet med utredningen anser regeringen att det inte är meningsfullt att vare sig i lagen eller i förarbetena definiera utrustningen genom en teknisk beskrivning. Tekniken för mottagning av TV är under ständig utveckling och en lagstiftning som bygger på en närmare beskrivning av tekniken för mottagning av TV riskerar att ganska snart bli inaktuell.

En TV-mottagare bör definieras som sådan teknisk utrustning som är avsedd att ta emot utsändning eller vidaresändning av TV-program, även om utrustningen också kan användas för annat ändamål. På samma sätt som tidigare bör utgångspunkten vara att utrustningen tekniskt sett skall vara en anordning avsedd för mottagning av rundradiosändningar som förmedlar rörliga bilder.

Med utsändning eller vidaresändning avses i enlighet med vad som gäller enligt 1 kap. 1 § radio- och TV-lagen (1996:844) en sändning som är avsedd att tas emot av allmänheten och som sam-tidigt och

utan särskild begäran är tillgänglig för vem som helst som vill ta emot den (rundradiosändning). TV-tjänsten beställ-TV (video on demand) omfattas således inte av definitionen. En sådan tjänst är inte riktad till allmänheten eftersom den sändande inte utan särskild begäran från mottagaren riktar sändningen till vederbörande. Utsändning av IP-TV kan ske bland annat genom s.k. IP-multicastteknik eller IP-broadcast. Dessa tekniker för utsändning eller vidareutsändning får jämföras med rundradiosändning ("broadcasting") i lagens mening.

Med TV-program avses ett samlat schemalagt programutbud i form av hela programtjänster, t.ex. hela SVT1:s eller hela Kanal 5:s utbud etc. Härmed omfattas inte utsändning av vissa utdrag, t.ex. enskilda program eller programinslag, i likhet med de sändningar som i dag sker på Internet eller inom ramen för en mobiltelefonitjänst.

Utredningens förslag att knyta definitionen till möjligheten att ta emot sändningar från SVT och UR har mött kritik. Eftersom det inte nu föreslås att avgiften skall beläggas med mervärdesskatt bortfaller det huvudsakliga argumentet för detta förslag. Till detta kommer de tillämpningsproblem som bl.a. RIKAB pekat på. Detta är skälen för att regeringen inte föreslår att utredningens förslag genomförs i denna del.

Utsändning sker i dag på analog väg och enligt internationellt standardiserat digitalt TV-format (för närvarande används den s.k. DVBstandarden). Den tekniska utrustningen, som kan bestå av en eller flera apparater, skall kunna ta emot TV-signaler som sänds i analogt format eller i ett standardiserat digitalt TV-format och omvandla dessa till ljud och bild. Utrustningen skall ha en inbyggd monitor eller motsvarande (t.ex. en projektor) för presentation av bilden eller ha en utgång där en separat monitor eller motsvarande kan anslutas för presentation. Många olika elektroniska apparater kan ta emot TV-sändningar.

För att bedömas som en TV-mottagare bör emellertid den tekniska utrustningen vara avsedd för att ta emot TV-program även om utrustningen också kan användas för annat ändamål. Bedömningen av om den tekniska utrustningen är avsedd för att ta emot TV-program

torde i de flesta fall inte förorsaka större problem. Därmed avses huvudsakligen vanliga TV-mottagare (analoga och digitala eller en analog TV-mottagare kopplad till en digital-TV-box) eller annan utrustning som är avsedd för att ta emot och förmedla rörliga bilder och som har separat tuner, bildskärm och högtalare, ungefär på det sätt stationära ljudanläggningar ofta har, med vars hjälp TV-program kan återges. Exempel på utrustning som är avsedd för att ta emot TV-program men som även kan användas för annat ändamål är t.ex. moderna s.k. mediacentrar. Ett mediacentrum kan förutom att användas som en vanlig dator, t.ex. användas för att titta på TV, video och DVD. De kan också utnyttjas för att lagra och visa digitala bilder och för att lagra och spela upp musik.

Den definition på TV-mottagare som införs kan på sikt innebära en utökad anmälningsskyldighet vid yrkesmässig överlåtelse eller uthyrning av TV-mottagare i detaljhandeln enligt 8 § andra stycket lagen om TVavgift.

Post- och telestyrelsen och Telia Sonera har bl.a. ifrågasatt utredningens förslag om att mobila enheter skall omfattas av avgiftsskyldigheten. Det skall här poängteras att ett samlat schemalagt programutbud i dagens läge inte sänds ut på Internet eller till mobiltelefoner. En dator utan särskilt TV-kort och utan annan anslutning än det öppna Internet, mobiltelefoner och andra mobila enheter kan därför i dag endast ta emot utdrag ur vissa program och kan därför inte heller anses utgöra en TV-mottagare i lagens mening.

Den tekniska utvecklingen skulle på sikt kunna få till följd att vissa mobila enheter blir att betrakta som TV-mottagare. Detta kan innebära konsekvenser för exempelvis företag med ett stort antal stationära och mobila datorer och mobiltelefoner. Bestämmelsen i 3 § lagen om TVavgift innehåller en begränsningsregel för bl.a. myndigheter och företag och innebär att dessa betalar en enda TV-avgift för varje påbörjad grupp om tio TV-mottagare. Som förutsättning för regelns tillämpning gäller emellertid att mottagarna innehas i anläggningar eller lokaler, som är avsedda för annat än bostadsändamål. Det är osäkert hur bestämmelsen skulle tillämpas t.ex. för företag som

tillhandahåller sina anställda mobila enheter som kan ta emot TV-program och vilka konsekvenser detta i så fall får för antalet TV-avgifter som olika juridiska personer blir skyldiga att betala. Regeringen avser därför att se över vilka konsekvenser den nuvarande lydelsen av begränsningsregeln kan komma att få för företag och statliga myndigheter vid en sådan utveckling.

För hushållen gäller att en enda TV-avgift skall betalas för samtliga TV-mottagare som är avsedda att användas i innehavarens hushåll. Användning av en mobil enhet täcks således redan i dag av hushållsavgiften om sådan betalas.

Datorer med TV-kort och datorer med inbyggd eller inkopplad digitalbox är däremot exempel på utrustning som måste anses vara avsedd för att ta emot TV-program och därmed att bedöma som TV-mottagare.

Eftersom utrustningen skall vara avsedd för att kunna ta emot TV-program spelar det inte någon roll för avgiftsskyldigheten om innehavaren av TV-mottagaren för tillfället inte kan se på TV-program på grund av att utrustningen är tillfälligt trasig, eller för att det saknas antenn eller för att innehavaren av mottagaren inte har köpt en digital-TV-box som anslutits till TV-mottagaren. Dåliga mottagningsförhållanden medför inte heller avgiftsfrihet.

15.3 Övriga avgiftsfrågor

15.3.1 Betalningsskyldighet vid dödsfall

Regeringens förslag: Avgiftsskyldigheten skall upphöra när den avgiftsskyldige avlider om avanmälan kommer in till Radiotjänst i Kiruna AB inom tre månader från denna tidpunkt. Det lägsta beloppet för återbetalning av avgift höjs från 100 till 150 kronor.

Utredningens förslag överensstämmer med regeringens förslag. Remissinstanserna: Skatteverket och Länsrätten i Norrbottens län

anser att avgiftsskyldigheten skall upphöra automatiskt vid dödsfall. De ifrågasätter att det skulle finnas svårigheter för RIKAB att fånga upp den ”nya” avgiftsskyldiga personen i hushållet.

Radiotjänst i Kiruna och Sveriges Radio, Sveriges Television och Sveriges Utbildningsradio tillstyrker förslaget men anser att det lägsta beloppet för återbetalning skall höjas till 200 kronor.

Skälen för regeringens förslag: Enligt nuvarande bestämmelse i lagen om TV-avgift skall TV-avgift betalas till dess att den avgiftsskyldige har anmält hos RIKAB att hans eller hennes avgiftspliktiga innehav har upphört. För att avgiftsskyldigheten skall upphöra när någon avlider måste avanmälan göras av företrädare för dödsboet. Sådan avanmälan blir gällande per den dag som avanmälan sker och inte per dödsdagen.

RIKAB:s nya datorsystem för hantering av uppbörd av TV-avgifter kan ta emot uppgifter från SPAR om att en kund har avlidit och vilken dag detta har skett. Som några av remissinstanserna anfört talar detta i och för sig för att någon avanmälan från anhörig inte skulle behövas när en avgiftsbetalare avlidit utan att avgiftsskyldigheten skulle upphöra automatiskt.

Om en avgiftsbetalare inte är ensamstående kan det emellertid finnas någon annan person i hushållet som övertar innehavet och som därmed blir avgiftsskyldig. I dag skickar RIKAB efter det att bolaget fått besked om dödsfallet, ett brev till dödsboet med förfrågan om innehavet skall skrivas över på en annan person eller avslutas. Detta leder till att många anhöriga kontaktar RIKAB och ger uppgift om ny innehavare eller avslutar innehavet. Om inte någon svarar på förfrågan fortsätter RIKAB att skicka fakturor till dödsboet. Dödsboets fortsatta betalning i dessa fall tyder på att det finns en efterlevande i hushållet som använder TV-mottagaren.

RIKAB har inte tillgång till uppgifter om vilka personer som ingår i etthushåll. När RIKAB får uppgifter om att en avgiftsbetalare har avlidit saknas därför information om den avlidne var ensamstående eller om det finns en annan medlem av hushållet. Det är därför inte

heller möjligt att automatiskt avsluta innehav i de fall då den som avlidit var ensamstående.

Ytterligare en omständighet som talar för att avgiftsskyldigheten inte skall upphöra automatiskt vid en persons dödsfall är att TV-avgiften skall betalas av den som innehar en TV-mottagare. Efter en persons dödsfall är det dödsboet som innehar TV-mottagaren och det är därför också betalningsskyldigt enligt lagen. Det finns också fall där dödsboet skall kvarstå som avgiftsbetalare, till exempel på grund av att boet inte skiftas.

Mot denna bakgrund anser regeringen att en avanmälan fortsättningsvis skall krävas för att avgiftsskyldigheten skall upphöra. Dagens system där dödsboet får betala avgift på grund av att det inte omedelbart har gjorts en avanmälan är dock inte rimlig. Regeringen föreslår därför att en avanmälan i samband med dödsfall under vissa förutsättningar kan gälla fr.o.m. tidpunkten då den avgiftsskyldige avlidit.

Det är lämpligt att sätta en tidsgräns för hur lång tid efter ett dödsfall som anmälan skall få inkomma till RIKAB för att den skall gälla från denna tidpunkt. Om ingen tidsgräns sätts finns det risk för att oklarheter kan uppstå långt senare om från vilken dag ett avslut skall vara gällande. Det är enligt en uppgift från RIKAB inte ovanligt att en efterlevande i flera år fortsätter att betala avgift i en avliden anhörigs namn, trots att avgiften egentligen borde ha överförts till den efterlevande.

Regeringen bedömer att en lämplig tidsfrist är tre månader. Skälet är att bouppteckning efter en avliden person enligt huvudregeln skall göras inom tre månader. Det kan anses naturligt att dödsbodelägarna senast i samband med upprättande av bouppteckningen också anmäler till RIKAB om innehavet skall upphöra.

Om inte avanmälan kommit RIKAB tillhanda inom tre månader efter det att en avgiftsbetalare avlidit får det förutsättas att avgiftsskyldighet föreligger för dödsboet.

Återbetalning av avgifter skall enligt nu gällande regler göras endast om beloppet är högre än 100 kronor. Som en anpassning till

ökningen av den allmänna prisnivån föreslås att beloppet höjs till 150 kronor.

15.3.2 TV-avgift vid olika boendeformer

Regeringens bedömning: Reglerna om avgifter för TV-mottagare som finns inom samma sjukhus, vårdanstalt eller inrättning av liknande slag bör inte ändras.

Utredningens förslag och bedömning överensstämmer inte med regeringens bedömning. Utredningen föreslår att den s.k. begränsningsregeln i lagen om TV-avgift endast skall tillämpas på vårdinrättingars innehav av TV-mottagare och inte på den enskildes innehav. Detta innebär att en enda avgift skall betalas vid innehav av flera TV-mottagare som innehas av och som finns inom samma sjukhus, vårdanstalt eller inrättning av liknande slag, om TV-mottagarna är avsedda att användas av dem som får vård.

Den enskildes avgiftsskyldighet får bedömas enligt huvudregeln innebärande att den som innehar en mottagare skall betala TV-avgift för denna. Vid bedömningen skall begränsningsregeln för hushåll beaktas som innebär att endast en TV-avgift betalas för samtliga TV-mottagare som är avsedda att användas i innehavarens hushåll.

Remissinstanserna: Radiotjänst i Kiruna, Sveriges Radio, Sveriges Television, Sveriges Utbildningsradio och Kammarrätten i Sundsvall delar utredningens förslag och bedömning.

Skälen för regeringens bedömning: Bestämmelserna om avgiftsskyldighet anges i 1–3 §§ TV-avgiftslagen. Huvudprincipen är att alla som innehar en TV-mottagare skall betala TV-avgift. Den som har hand om TV-mottagaren och därmed kan ha direkt nytta av den anses vara innehavare i lagens mening. Varje kortvarigt eller tillfälligt nyttjande är emellertid inte att betrakta som ett innehav.

I 2 § andra stycket 2 anges bl.a. att en enda TV-avgift skall betalas

för samtliga TV-mottagare som ”finns inom samma sjukhus, vårdanstalt eller inrättning av liknande slag, om TV-mottagarna är avsedda att användas av dem som får vård”. Med vård avses all sådan verksamhet som sker i organiserade former oavsett om huvudmannskapet är offentligt eller privat. Förutom sjukvård i snäv bemärkelse avses i detta fall även t.ex. åldringsvård, mentalvård, alkoholist- och narkomanvård, socialvård och kriminalvård (prop. 1988/89:18 s. 52).

Enligt den praxis som utvecklats har bestämmelsen tillämpats så att de personer som bor på sjukhus, vårdanstalt eller inrättning av liknande slag inte behövt betala TV-avgift för eget innehav. Vid tillämpningen har dock vissa tolkningsproblem uppkommit om vad som kan anses som ”vårdanstalt eller inrättning av liknande slag”

Mot bakgrund av bl.a. detta har utredningen föreslagit att undantaget från avgiftsplikten i 2 § TV-avgiftslagen endast skall avse vårdinrättningens (sjukhus, vårdanstalt eller inrättning av liknande slag) eget innehav av TV-mottagare. Utredningen har vidare gjort den bedömningen att avgiftsskyldigheten för en person i särskilt boende får göras med utgångspunkt från huvudregeln om avgiftsskyldighet vid innehav av TV-mottagare samt med beaktande av begränsningsregeln som gäller för hushåll enligt nuvarande 2 § första stycket i lag om TV-avgift. En sådan bedömning bör leda till att den som bor varaktigt i särskild boendeform skall, oavsett om denna boendeform innebär vård i viss omfattning, vara avgiftsskyldig för mottagare som han eller hon själv innehar.

Utredningens förslag skulle innebära ett klagörande av rättsläget, men skulle också innebära en skärpning i förhållande till hur regelverket nu tillämpas. Konsekvenserna av en sådan skärpning, bl.a. vad avser ekonomiskt svaga grupper i samhället, är i dag svåra att förutse. Vid en samlad bedömning finner regeringen inte tillräckliga skäl att nu föreslå någon ändring av gällande regler.

15.3.3 Kontrollavgift m.m.

Regeringens bedömning: En kontrollavgift för den som inte anmäler avgiftspliktigt innehav bör inte införas. Påminnelseavgiften bör höjas.

Utredningens förslag överensstämmer delvis med regeringens bedömning. Utredningen föreslår att om den som innehar en TV-mottagare inte fullgör skyldigheten att anmäla avgiftspliktigt innehav skall en kontrollavgift om 500 kronor tas ut.

Påminnelseavgiften i samtliga avgiftsärenden höjs från 50 till 75 kronor.

Remissinstanserna: Kammarrätten i Sundsvall, Skatteverket och Radiotjänst i Kiruna tillstyrker i huvudsak förslaget. Radiotjänst i Kiruna anser dock att det föreslagna beloppet är för lågt och att avgiften i stället bör bestämmas till motsvarande ett års TV-avgift. Länsrätten i Norrbottens län och Post- och telestyrelsen avstyrker förslaget om kontrollavgift. Ekonomistyrningsverket anser att om en kontrollavgift skall öka incitamentet att anmäla innehav måste risken för upptäckt öka.

Radiotjänst i Kiruna, Sveriges Radio, Sveriges Television och Sveriges Utbildningsradio tillstyrker förslaget om att påminnelseavgiften bör höjas.

Skälen för regeringens bedömning: Enligt 8 § första stycket lagen om TV-avgift skall den som blir innehavare av en TV-mottagare och som är avgiftsskyldig för innehavet, senast 15 dagar därefter anmäla innehavet till RIKAB. Vidare gäller enligt 22 § att den som uppsåtligt eller av oaktsamhet inte fullgör sin anmälningsskyldighet enligt 8 § första eller andra stycket döms till böter.

Utredningen har föreslagit att en kontrollavgift skall tas ut då det i samband med särskild avgiftskontroll klargörs att en avgiftsskyldig inte fullföljt sin anmälningsskyldighet. Om underlåtenheten att

uppfylla anmälningsplikten framstår som ursäktlig skall kontrollavgift inte påföras.

Syftet med att införa en kontrollavgift skulle vara att den kan förväntas ha en preventiv effekt på avgiftsskolk genom att fungera som ett incitament för den som skaffar en TV-mottagare att självant anmäla sitt innehav.

I likhet med Länsrätten i Norrbottens län anser regeringen att det är tveksamt om införandet av en kontrollavgift kommer att minska avgiftsskolket. Anledningen är att bevisläget skiljer sig åt mellan ett fall där någon får betala en sanktionsavgift på grund av att han eller hon ertappas vid t.ex. fuskåkning i kollektivtrafiken och den i detta fall aktuella.

Om kontrollanten vid ett hembesök inte kan se att det finns en TVmottagare i bostaden bygger påförandet av avgiften på att den avgiftsskyldige erkänner att det finns en TV-mottagare i hushållet. Den enskilde som i detta läge är sanningsenlig får betala en kontrollavgift. Om däremot personen nekar krävs det att RIKAB kan bevisa att det finns en mottagare i hushållet, vilket kan vara svårt eftersom kontrollanterna inte har rätt att gå in i en bostad. Om RIKAB i en sådan situation inte påför någon kontrollavgift kan således den enskilde dagen efter hembesöket anmäla sitt innehav och slipper i så fall betala avgiften. Således är risken att en kontrollavgift drabbar de som är ärliga medan de mer förslagna personerna kommer undan.

Avgiftskontrollen måste i större utsträckning än i dag göras med hjälp av teknisk pejlingsutrustning för att en kontrollavgift skall ha förutsättningar att bli effektiv. Som Post- och telestyrelsen anfört kan det finnas en risk för att ökad användning av teknisk utrustning för avgiftskontroll skulle medföra ökade kostnader utan motsvarande ökning i intäkter. Med hänsyn till detta anser regeringen att det är svårt att bedöma vilken den verkliga effekten av införandet av en kontrollavgift skulle bli.

Att införa en kontrollavgift skulle kunna resultera i att den som av oaktsamhet låter bli att fullfölja sin anmälningsplikt dels kan påföras en kontrollavgift, dels ådömas böter. Regeringen finner det tveksamt

om detta är förenligt med dubbelbestraffningsförbudet i artikel 4 i Europakonventionens sjunde tilläggsprotokoll. Mot denna bakgrund finner regeringen att någon kontrollavgift inte bör införas.

Det är lämpligt att anpassa påminnelseavgiftens storlek med hänsyn till ökningen av den allmänna prisnivån. Regeringen avser därför att genom en ändring i förordningen om TV-avgift höja påminnelseavgiften.

15.3.4 Tillgång till personuppgifter om make från SPAR

Regeringens bedömning: Radiotjänst i Kiruna AB bör få ta del av uppgifter om make eller maka i Statens personadressregister.

Utredningens förslag överensstämmer med regeringens bedömning.

Remissinstanserna: Radiotjänst i Kiruna, Sveriges Radio, Sveriges Television och Sveriges Utbildningsradio tillstyrker förslaget.

Skälen för regeringens bedömning: RIKAB:s avgiftskontroll görs genom att bolaget kontaktar personer som inte betalar TV-avgift för att fråga om dessa innehar en TV. Kontakterna sker genom skriftliga utskick, telefonsamtal och hembesök.

Frågan är om RIKAB skall få tillgång till uppgifter från Statens personadressregister (SPAR) om vilka personer som är gifta med varandra. Syftet med detta skulle vara att RIKAB då kan undanta personer vars make eller maka betalar TV-avgift.

SPAR är ett offentligt register som omfattar alla personer som är folkbokförda i Sverige. SPAR är reglerat i lagen (1998:527) respektive förordningen (1998:1234) om det statliga personadressregistret. Huvudman för SPAR är myndigheten SPAR-nämnden. InfoData sköter drift och marknadsföring av registret.

Genom avisering från SPAR uppdateras såväl stora register hos vissa myndigheter som kundregister hos stora privata företag och organisationer i landet.

Enligt 4 § lagen om SPAR får registret innehålla bl.a. uppgifter om make eller vårdnadshavare. Uppgifterna hämtas från Skatteverkets folkbokföringsdatabas respektive beskattningsdatabas. Enligt 7 § andra stycket kan regeringen meddela föreskrifter om begränsningar när det gäller utlämnande av uppgifter från SPAR i elektronisk form. Begränsningarna fastställs i 8 § förordningen om det statliga personadressregistret. Enligt 8 § gäller att uppgift om make eller vårdnadshavare i elektronisk form endast får lämnas ut till myndigheter, banker, kreditmarknadsföretag, försäkringsbolag, kreditupplysningsföretag, pensionsstiftelser, understödsföreningar och Apoteket AB. Enligt nuvarande regelverk har således RIKAB inte tillgång till uppgift om make i elektronisk form.

Uppgift om make och vårdnadshavare får enligt förordningen om SPAR lämnas ut bland annat till myndigheter. Ingen restriktion finns för vilken typ av verksamhet som bedrivs av myndigheten eller vilket behov av uppgiften som finns. Uppgift om make och vårdnadshavare har således inte ansetts mer känslig än att den utan inskränkning kan lämnas ut till samtliga myndigheter i elektronisk form, oavsett om faktiskt behov av de aktuella uppgifterna finns i myndighetens verksamhet eller inte.

Även en rad privata företag såsom banker, kreditmarknadsföretag, försäkringsbolag, kreditupplysningsföretag och pensionsstiftelser har i dag rätt att få tillgång till uppgift om make från SPAR. Det finns således inte något principiellt hinder mot att enskilda såsom aktiebolag och andra privata aktörer kan få tillgång till uppgiften om det anses tillräckligt motiverat för den verksamhet som företaget bedriver. Enligt uppgift från InfoData har i dag omkring 140 privata företag tillgång till uppgift om make och vårdnadshavare från SPAR.

För att systemet med en avgiftsfinansierad radio och TV i allmänhetens tjänst skall fungera och accepteras av hushållen är det en förutsättning att uppbörden av TV-avgiften bedrivs effektivt, ändamålsenligt och smidigt. Dagens situation där RIKAB på grund av brist på information kontaktar personer som har en make eller maka som redan betalar TV-avgift upplevs av många berörda som störande

och förvirrande. Det är därför motiverat att RIKAB får tillgång till de aktuella uppgifterna för att utföra sitt åliggande på ett sätt som medför minsta möjliga besvär för den enskilde. Regeringen avser därför att genom en ändring i förordningen om det statliga personadressregistret ge RIKAB tillgång till uppgifter om make eller maka.

16 Ikraftträdande

16.1 Lagen om TV-avgift

Regeringens förslag: Lagändringarna skall träda i kraft den 1 januari 2007.

Utredningens förslag är att lagen om finansiering av radio och TV i allmänhetens tjänst skall träda i kraft den 1 juli 2006 och tillämpas på medieavgift som avser tid från och med den 1 januari 2007.

Remissinstanserna: Kammarrätten i Sundsvall har anfört att det bör övervägas om inte ikraftträdandet bör senareläggas med hänsyn till att mervärdesskattesatsutredningen skall redovisa sitt slutbetänkande den 1 oktober 2006. Radiotjänst i Kiruna har tillstyrkt utredningens förslag.

Skälen för regeringens förslag: Utredningens förslag innebar att de tre programföretagen skulle finansieras med en medieavgift från och med den 1 januari 2007 som enligt utredningens bedömning borde beläggas med mervärdesskatt. Vidare föreslogs att en reducerad TV-avgift skulle tas ut parallellt med medieavgiften under en övergångsperiod.

Som framgår av avsnitt 14 är det inte aktuellt att genomföra utredningens förslag om en momsbeläggning. Den nuvarande tillståndsperioden för Sveriges Radio AB (SR), Sveriges Television (SVT) och

Sveriges Utbildningsradio (UR) gäller till utgången av 2006. Med hänsyn till att en ny tillståndsperiod för programföretagen således börjar gälla från och med den 1 januari 2007 föreslår regeringen att ändringarna skall gälla från den 1 januari 2007.

Det finns inte behov av någon övergångsbestämmelse.

16.2 Radio- och TV-lagen

Regeringens förslag: Lagändringarna skall träda i kraft den 1 januari 2007. Bestämmelserna skall dock inte tillämpas på sändningar av program som skett före ikraftträdandet.

Utredningens bedömning: Ikraftträdande av de nya reglerna bedöms kunna ske senast den 1 juli 2005.

Remissinstanserna: Ingen av remissinstanserna har några synpunkter på tidpunkten för lagändringarnas ikraftträdande avseende de föreslagna ändringarna.

Skälen för regeringens förslag: Med hänsyn till att en ny tillståndsperiod för programföretagen SR, SVT och UR börjar gälla den 1 januari 2007 bör de nya bestämmelserna gälla från den 1 januari 2007.

Lagändringarna innebär att Granskningsnämnden för radio- och TV, Radio- och TV-verket och Konsumentombudsmannen kan förelägga en tillståndshavare vid vite att lämna de upplysningar och handlingar som de behöver för sin tillsyn. De nya bestämmelserna bör dock inte tillämpas på sändningar av program som skett före ikraftträdandet. Detta bör framgå av en övergångsbestämmelse.

17 Ekonomiska konsekvenser

17.1 Lagen om TV-avgift

De föreslagna ändringarna i lagen om TV-avgift bedöms inte få några konsekvenser för statsbudgeten eftersom in- och utbetalningar i TVavgiftssystemet redovisas mot rundradiokontot. Definitionen av begreppet TV-mottagare som görs i lagen kan dock innebära vissa förändringar i antalet hushåll som är skyldiga att betala TV-avgift och därmed i den mängd TV-avgiftsmedel som flyter in till rundradio-kontot.

Som anförts i avsnitt 15.2.4. avser regeringen att se över vilka konsekvenser den nuvarande lydelsen av begränsningsregeln kan komma att få för företag och statliga myndigheter med hänsyn till den tekniska utvecklingen. Vid en sådan översyn kommer även eventuella konsekvenser för statsbudgeten att analyseras.

De förslag till ändringar som dels innebär att avanmälan skall gälla retroaktivt per dödsdagen, dels att beloppsgränsen för vad som kan återbetalas när avgiftsskyldigheten upphört höjs från 100 till 150 kronor, torde sammantaget få en kostnadsneutral nettoeffekt. Det är inte möjligt att på förhand göra någon exakt bedömning av förslagets påverkan på inflödet av TV-avgifter, men regeringen bedömer dock att de totala avgiftsintäkterna endast torde påverkas marginellt.

17.2 Radio- och TV-lagen

Förslagen bedöms inte innebära några ökade kostnader för det allmänna, dvs. för Granskningsnämnden för radio och TV, Radio- och TV-verket, Konsumentombudsmannen och domstolarna. Visserligen utökas området för vilka förelägganden som går att överklaga jämfört med tidigare. Det kan dock rimligen antas att det endast blir fråga om ett försumbart antal ärenden som kan komma att överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Kostnaderna för dessa ärenden bedöms rymmas inom myndigheternas nuvarande budgetramar.

18 Författningskommentarer

18.1 Förslag till lag om ändring i lagen (1989:41) om TVavgift

Generella ändringar

De två inledande bestämmelserna är nya i förhållande till lagen (1989:41) om TV-avgift. Utöver de materiella ändringar som beskrivs under respektive paragraf har följande generella ändring av redaktionell art gjorts. Uttrycket ”bolaget” respektive ”Radiotjänst i Kiruna Aktiebolag” har ersatts med förkortningen RIKAB (Radiotjänst i Kiruna Aktiebolag) så att det framgår tydligt vilken instans som avses i de olika bestämmelserna.

1 §

Bestämmelsen är ny.

I första stycket slås fast att programföretag som tillhandahåller radio och TV i allmänhetens tjänst och vars sändningstillstånd meddelats enligt 2 kap. 2 § radio- och TV-lagen (1996:844) innehåller ett förbud mot att sända reklam skall finansieras med TV-avgiften.

Uttrycket ”radio och TV i allmänhetens tjänst” definieras inte i lagtexten. Innebörden av uttrycket definieras i stället i riksdagens och regeringens beslut och kommer till uttryck i sändningstillstånd och anslagsvillkor. De programföretag som i praktiken tillhandahåller radio och TV i allmänhetens tjänst är Sveriges Radio AB, Sveriges Television AB och Sveriges Utbildningsradio AB. Sändningstillstånden för dessa företag innehåller också ett förbud mot att sända reklam.

Den verksamhet som TV-avgiften skall finansiera är det uppdrag som programföretagen har i enlighet med företagets sändningstillstånd som meddelas av regeringen. TV-avgiften skall också finansiera verksamhet som direkt anknyter till detta uppdrag. Sådan verksamhet är enligt de nuvarande riktlinjerna för programföretagen bland annat sådan verksamhet som kan bestå i att använda andra

medier för att komplettera och stärka kärnverksamheten. Ett exempel är aktivitet på Internet.

Den s.k. sidoverksamheten (försäljning av programrättigheter, tekniska tjänster, publikationer m.m.) i programföretagen skall inte finansieras genom TV-avgiften utan bära sina egna kostnader. Denna verksamhet anses inte som en sådan verksamhet som direkt anknyter till radio och TV i allmänhetens tjänst.

Av andra stycket framgår att någon ytterligare betalning än TV-avgiften inte får tas ut av programföretagen när sändningarna är riktade till Sverige.

2 §

Bestämmelsen är ny.

I bestämmelsen definieras begreppet TV-mottagare. Med TV-mottagare avses sådan teknisk utrustning som är avsedd att ta emot utsändning eller vidareutsändning av TV-program även om utrustningen också kan användas för annat ändamål. En teknisk utrustning kan ha ett eller flera användningsområden. Begreppet ”avsedd” innebär att det är tillräckligt att ett av dessa användningsområden är att ta emot utsändning eller vidareutsändning av TV-program. Med TV-program avses ett samlat schemalagt programutbud i form av hela programtjänster, t.ex. hela SVT1:s utbud. Begreppen utsändning och vidareutsändning har samma innebörd som i radio- och TV-lagen (1996:844).

Vad som är en TV-mottagare kommenteras närmare i avsnitt 15.2.4.

2 a §

Avgiftsskyldigheten är kopplad till innehav av en TV-mottagare. Definitionen av en TV-mottagare finns i 2 §. Det är inte TV-mottagaren i sig som är avgiftspliktig utan innehavaren av en TV-mottagare som är avgiftsskyldig. Bestämmelsen har vidare kompletterats med den vedertagna förkortningen för Radiotjänst i Kiruna AB, dvs. RIKAB.

5 §

I bestämmelsen har ordet ”omfattar” ersatts av ”finns” samt orden ”vid innehav” lagts till för att tydliggöra att det inte är TV-mottagaren i sig som är avgiftspliktig utan innehavaren av en TV-mottagare som är avgiftsskyldig.

7 §

I första stycket anges till vilket belopp TV-avgiften skall uppgå. Ändringen har behandlats i avsnitt 14.3. Det nya fjärde stycket motsvarar i sak nu gällande 24 §.

8 §

Ändringen i andra stycket innebär att bestämmelsen kompletterats med den nuvarande bestämmelsen i 1 § förordning (1989:48) om skyldighet att anmäla överlåtelse och uthyrning av TV-mottagare. Förordningen avses upphävas.

11 §

I första stycket har endast ändringar av redaktionell karaktär gjorts för att anpassa stycket till utformningen av paragrafen i övrigt.

I det nya andra stycket regleras tidpunkten för avgiftsskyldighetens upphörande när den avgiftsskyldige avlider.

I tredje stycket anges från vilken tidpunkt TV-avgift skall återbetalas till den avgiftsskyldige respektive den avgiftsskyldiges dödsbo och vilket belopp som är det lägsta som återbetalas. Ändringen innebär att det lägsta beloppet som skall återbetalas föreslås höjas till 150 kronor.

Ändringarna har behandlats i avsnitt 15.3.1.

18.2 Förslag till lag om ändring i radio- och TV-lagen (1996:844)

3 kap. 2 §

Ändringen innebär att p. 16 utgår. Som utvecklats i avsnitt 13.2 sammanhänger det med att det i lagen i stället införs en generell uppgiftsskyldighet för programföretagen.

9 kap. 5 §

Ändringen är föranledd av att det föreslås en ny bestämmelse om en generell rätt till information för Granskningsnämnden för radio- och TV, Radio- och TV-verket och Konsumentombudsmannen i 9 kap. 7 §.

9 kap. 7 §

Bestämmelsen är ny.

Det föreskrivs att på begäran av Granskningsnämnden för radio- och TV, Radio- och TV-verket och Konsumentombudsmannen skall den som bedriver tillståndspliktig verksamhet enligt lagen tillhandahålla myndigheterna upplysningar och handlingar som behövs för kontroll av att verksamheten bedrivs i enlighet med lagen samt de villkor och föreskrifter som meddelats med stöd av lagen. Genom bestämmelsen införs en generell rätt till information för myndigheterna från den som bedriver verksamhet enligt radio- och TV-lagen och som har tillstånd. En sådan generell rätt har inte någon av myndigheterna haft tidigare. Samtidigt som rätten till information tydliggörs i lagen utökas således informationsplikten gentemot myndigheterna till att omfatta fler situationer än tidigare. Till följd av att bestämmelsen införs ändras 9 kap. 5 § samt upphävs de bestämmelser i lagen som föreskriver en skyldighet att i vissa särskilda fall på begäran av myndigheten lämna information (3 kap. 2 § 16 samt 9 kap. 7, 9 och 10 §§). Avsikten är inte att den som bedriver sändningsverksamhet för vilken tillstånd inte krävs och s.k. satellitentreprenörer skall omfattas av den nya bestämmelsen.

Ändringarna har behandlats i avsnitt 13.2.

10 kap. 9 §

Ändringarna i bestämmelsens första och andra stycke är föranledda av att en generell rätt för myndigheterna till information förs in i 9 kap. 7 §.

De bestämmelser som avsåg en möjlighet för Radio- och TV-verket, Granskningsnämnden för radio- och TV och Konsumentombudsmannen att meddela vitesföreläggande, när bestämmelser om skyldighet att lämna vissa uppgifter åsidosatts, har tagits bort. Myndigheternas rätt att meddela föreläggande förenat med vite har i stället angivits i den nya punkten⁸. Ändringarna har behandlats i avsnitt 13.2.

Övriga ändringar i bestämmelsen är av redaktionellt slag.

13 kap. 3 §

Ändringen i första stycket är föranledd av dels att en generell bestämmelse om informationsplikt förts in i 9 kap. 7 § och dels de ändringar som gjorts i 10 kap. 9 §.

De bestämmelser i nuvarande 9 kap. 7, 9 och 10 §§, vilka avser skyldighet att lämna information, ersätts med den generella bestämmelsen i 9 kap. 7 §. Av de nämnda bestämmelserna i den nuvarande lagen är det endast föreläggande med anledning av 9 kap. 10 § som går att överklaga. I motiven till den nuvarande lagen anges att uppdelningen mellan vilka förelägganden som går att överklaga följer den princip som föreslagits i prop. 1993/94:160 s. 43 f. (se prop. 1995/96:160 s. 198). Principen kan formuleras på det sättet att beslut om föreläggande som har förenats med vite enligt huvudregeln skall gå att överklaga, även om skyldigheten endast avser att en bestämmelse skall följas, men att undantag kan göras för det fall att skyldigheten som föreläggandet kan avse rimligen är av begränsad betydelse för den som föreläggs (jfr prop. 1993/94:160 s. 44).

Förslaget till ändring av 13 kap. 3 § följer i huvudsak den princip som slagits fast i den nuvarande lydelsen av lagen. Föreläggande vid vite att tillhandahålla information enligt 9 kap. 7 § skall kunna överklagas. Det skall dock anmärkas att genom att någon uppdelning

inte görs mellan föreläggande rörande olika slags information som skall tillhandahållas enligt 9 kap. 7 § utökas området för vilka förelägganden som går att överklaga jämfört med tidigare.

Förändringen i andra stycket i 13 kap. 3 § innebär att även förelägganden med anledning av 9 kap. 7 § gäller omedelbart om inte något annat förordnas.

Om TV-avgiften. Från 36-39k.pdf

TV-licensen: Inför kollektivlicens för privathushållen.

Förslag till lag om ändring i lagen (1989:41) om TVavgift.

7 §

Nuvarande lydelse

TV-avgiften är 1 968 kronor för ett år. Den skall betalas i fyra poster om 492 kronor.

Föreslagen lydelse med kollektivlicens för hushåll

TV-avgiften är 1 968 kronor för ett år. Den skall betalas i fyra poster om 492 kronor. Avgiften för privatbostadshushåll betalas av staten. Antalet privatbostadshushåll skall för helår anses vara lika med antalet privabostadshushåll fyra år före avgiftsåret enligt SCBs statistik redovisad i Bostads- och hyresundersökningarna. År 2002 var det avsedda antalet hushåll enligt denna statistik för samtliga upplåtelseformer 3427000 st.

Nuvarande lydelse och Föreslagen lydelse

Varje post avser en avgiftsperiod om tre månader och skall betalas senast sista vardagen före avgiftsperiodens början.

För innehav av TV-mottagare under tiden före den första avgiftsperioden skall avgiften betalas med så stort belopp i förhållande till årsavgiften som motsvarar innehavstiden. Beloppet avrundas nedåt till jämnt antal kronor.

Föreslagen lydelse

RIKAB får, efter avtal med den avgiftsskyldige, besluta dels att TV-avgift skall betalas i andra poster och vid andra tidpunkter än som anges i andra stycket, dels att avgiften inte skall aviseras enligt 10 §.

Bort med nuvarande tevelicensen.

DN 050910 sid 2: "Bort med tevelicensen"

Dagens tevelicens är en föråldrad apparatskatt som kommer att bli ännu svårare att upprätthålla i takt med att gränsen mellan teve och dator suddas ut. Dess enda värde består i att den upprätthåller SVT:s självständighet från statsmakterna - åtminstone på ett principiellt plan. En öppen skattefinansiering skulle förstärka oron för att bolaget kan uppfattas som en form av statstelevision snarare än public service,

Men i stället för att försvara ett förlegat licenssystem ska vi koncentrera oss på de verkliga maktfrågorna: makten över vilka som sitter i styrelsen, reglerna för verksamheten och innehållet i public service.

Det finns en rad olika former av finansiering - stiftelser, femårsanslag - som skulle skydda lika bra som licenssystemet."

Från omr 36-39h.pdf sid 68-71:

Den nuvarande TV-licensen, nu 1920 kr per år, är orättvis, med dyr onödig byråkrati, en besvärande pålaga isynnerhet för dem med låga inkomster. Den bör ersättas av en kollektivlicens betald av riksdagen/staten, finansierad på lämpligt sätt.

TV-licensen bör utformas som en kollektivlicens för privathushållen, betald av riksdagen, i princip 6 044 382 700 kr. Övriga betalningsskyldiga, ca 180 000 företag o d bör betala TV-licens ungefär som i nuvarande omfattning. KPI sjunker när licensen tas bort, vilket påverkar offentliga utbetalningar som är knutna till KPI och höjer offentliga inkomster som kan räknas in i omläggningen. Riksdagen bör ta igen kostnaden för kollektivlicensen enligt något alternativ:

1. Inte alls som ett led i en skattesänkning för alla.

Statens kostnader blir cirka 2,8 miljarder kr, vilket staten kan kosta på sig. Det förbättrar inkomsttagarnas disponibla inkomster efter skatt, något som gör att staten slipper skattesänkningar som annars kan te sig nödvändiga.

2. Genom sänkning av grundavdraget med 1200 kr vid inkomstbeskattningen. 3. Genom någon annan skattehöjning.

TV-licensen. Från omr36-39h.pdf.

Den nuvarande TV-licensen är orättvis, med dyr onödig byråkrati, en besvärande pålaga isynnerhet för dem med låga inkomster. Den bör ersättas av en kollektivlicens betald av riksdagen/staten, finansierad på lämpligt sätt.

SOU 2005:2 sid 177: 11 Avgiftssystemet. 11.1

Bakgrund:

“Den som innehar en TV-mottagare skall enligt 1 § lagen (1989:41) om TV-avgift betala TV-avgift till Radiotjänst i Kiruna AB (RIKAB). Avgiftsskyldigheten omfattar såväl enskilda som företag. Enligt 2 § lagen om TV-avgift betalas en enda avgift för samtliga TV-mottagare som är avsedda att användas i innehavarens hushåll. Företag inklusive myndigheter betalar en avgift för varje påbörjad grupp om tio TV-mottagare. Antalet hushåll i Sverige uppgår enligt RIKAB till ca 4,1 miljoner. Drygt 100 000 hushåll har ingen TV-mottagare. Bland TV-hushållen finns ca 300 000 – 350 000 som är undantagna från avgiftsplikt (exempelvis studerande folkbokförda hos anhörig som betalar TV-avgift, boende på vissa typer av vårdanstalter och inrättningar av liknande slag) Av återstående hushåll betalar ca 90 procent TV-avgift till RIKAB. RIKAB har vidare 158 000 företag i sina kundregister (aktiebolag, myndigheter, enskilda firmor etc.). Dessa står för 180 000 TV-avgifter. Totalt antal registrerade TV-avgifter uppgick enligt RIKAB till 3 406 241 per den 30/6 2004.”

Antalet privathushåll som betalar avgift blir $3\,406\,241 - 180\,000 = 3\,226\,241$. Antalet befriade hushåll och hushåll utan TV ca 425 000, dvs $3\,675\,000$ skulle ha betalat avgift. 88% betalar = $3\,226\,241$. **Det blir ca 449 000 skolkare såvitt man kan förstå av utredningens siffror.**

Samtliga upplåtelseformer

Enpersonshushåll Bf -64 år
Enpersonshushåll Bf 65-år
Endast makar Bf -64 år
Endast makar Bf 65- år
Ensamstående med barn 0-17 år

Makar med barn 0-17 år

Makar med 1 barn 0-17 år

Makar med 2 barn 0-17 år

Makar med 3+ barn 0-17 år

Övriga

Samtliga hushåll

Bf används som förkortning för Bostadsföreståndare.

Med makar avses såväl gifta par som sambor.

Till Hushållstypen Övriga räknas hushåll där det förutom Bf och eventuell maka/sambo till Bf finns ytterligare minst en person som är 18 år eller äldre.

Bostads- och hyresundersökningen omfattar 75-80% av landets hushåll

Från Bostads- och hyresundersökningen 2002 (SCB)

Ensamhushåll med eller utan barn	1521000	(1543000)*
Makar med eller utan barn	1545000	(1625000)
<u>Övriga</u>	<u>361000</u>	(259000)
<u>Samtliga hushåll</u>	<u>3427000</u>	(3427000)

* 17årsgräsen höjd till 19år.

TV-licensen kostar fr o m 1 jan 2005 1920 kr per år.

$3\,226\,241$ betalande privathushåll gör $6\,194\,382\,700$ kr. Radiotjänsts administrationskostnader var 1994 130 milj kr, vilket uppräknat efter KPI till 1 jan 2005 med ca 13% gör ca 150 milj kr. Licenser från privathushåll inbringar ca $6\,044\,382\,700$ kr.

Enligt TV-utredningens siffror finns TV i 4 milj hushåll av totalt 4,1 milj, dvs i 97,6% av hushållen.

Förslag. Inför kollektivlicens för privathushållen.

SOU 2005:2 sid 99: “ 5.3.3 Fördelning av medel mellan programföretagen.

TV-avgiftsmedlen fördelas mellan bolagen enligt en särskild fördelningsnyckel. Fördelningsnyckeln tillkom när den tidigare koncernen upplöstes. Den nu gällande fördelningsnyckeln:

- SVT 57,73 procent
- SR 37,52 procent
- UR 4,75 procent”

Den nuvarande TV-licensen är orättvis.

TV-avgiften är per person:

- 1920 kr i hushåll med en person
- 960 kr i hushåll med två personer
- 640 kr i hushåll med tre personer
- 480 kr i hushåll med fyra personer
- 384 kr i hushåll med fem personer

De som bara har radio betalar inget alls trots att 37,52% av licensmedlen går till radioverksamheten.

TV-licensen bör utformas som en kollektivlicens för privathushållen, betald av riksdagen, i princip 6 044 382 700 kr. Övriga betalningsskyldiga, ca 180 000 företag o d bör betala TV-licens ungefär som i nuvarande omfattning.

Riksdagen bör ta igen kostnaden för kollektivlicensen enligt något alternativ:

1. Inte alls som ett led i en skattesänkning för alla.

2. Genom sänkning av grundavdraget med 2700 kr vid inkomstbeskattningen. (KPI kan sjunka när licensen tas bort, vilket kan påverka statliga utbetalningar som är knutna till KPI och höja statens inkomster, som kan räknas in i omläggningen. Beloppet 2700 kr kan då göras lägre. Det kan regeringen själv räkna ut. Se kalkyler nedan.)

3. Genom någon annan skattehöjning.

Här redovisas alternativ 2. Från SCB:

2a. Beskattningsbar förvärvsinkomst år 2002.

Andelen personer efter inkomst och kön

Beskattningsbar förvärvsinkomst	Kvinnor och män	
	Samtliga	20-64 år
Antal 2)	7 354 179	5 321 596
däruv i procent		
0 kr	10,6	6,5
1-19t kr	5,0	2,8
20-39	4,6	4,0
273 800-414 199 3)	10,9	14,0
414 200-kr	4,3	5,5
Medelinkomst 1. t kr 4)	168,1	196,6
Medelinkomst 2. t kr 5)	188,0	210,3
Summa inkomster mkr	1 235 969	1 046 364

3) Skiktgränser för statlig beskattning 20 och 25%

Antal personer som kan minska grundavdraget med 2700 kr: 100%-10,6%-ca 0,8%=88,6% av 7 354 170= 6 515 795 st.

Sänkning av grundavdraget med 2700 kr ökar skatten med 2700 x 0,32=864 kr. 6 515 795 x 864= 5 629 646 800 kr

Grundavdraget minskar också vid statlig skatt: 2700 x 0,20= 540 kr för 15,2% av 7 354 170= 1 117 834 st = 603 630 360 kr.

Summa skatteökning: 6 233 277 160 kr.

Nuvarande licenser: 6 044 382 700 kr.

Under skiktgräns:

Ensam 1920-864= 1056 kr lägre än nu.

Makar 1920-864-864=192 kr lägre än nu.

Över skiktgräns:

Ensam 1920-864-540= 516 kr lägre än nu.

Makar ökning 348kr vid en inkomst över gräns.

Sänkning av grundavdraget innebär i första hand att kommunerna får de pengar minskningen innebär, men staten har goda möjligheter att ta tillbaka dem. Den statliga skatt på 200 kr som alla nu betalar överlåter staten nu till kommunerna. Det går naturligtvis att gå andra vägen och föreskriva att staten övertar pengarna i fråga eller att statsbidrag till kommunerna reduceras på motsvarande sätt. Det kan tilläggas, att en sänkning av grundavdraget medför att kommuner där invånarna har låga inkomster får ett större procentuellt tillskott till skatteinkomsterna än kommuner där invånarna har högre inkomster, en god effekt.

Det blir för de flesta hushållen en minskning av kostnaderna, vilket beror på att skolkarna och radiolyssnarna utan TV får vara med och betala. En radiolyssnare utan TV betalar 864 kr (= 45% av 1920 kr) vilket ungefär motsvarar den andel 37,52 av licensmedelen radioverksamheterna får.

Den största vinsten gör ensamhushållen som tjänar 1056 kr (516 kr om inkomsterna ligger över nedre skiktgränsen). Makarna tjänar 192 kr om de ligger under nedre skiktgränsen, ligger de över blir det en ökning. Har bara ena maken inkomst över gränsen blir ökningen 348 kr. Ligger bådas makarna över gränsen och sålunda har inkomst tillsammans på minst 547 600 kr blir ökningen 880 kr.

Man bör observera, att hushållens kostnader minskar för inbetalning av TV-avgiften. Den som nu på posten betalar in via postgirot betalar nu **45** kr varje gång =180 kr per år. Har man eget

postgirokonto e d blir kostnaden lägre. Men man slipper besväret att 4 gånger om året öppna kravbrevet från Radiotjänst och gå till posten eller skriva ut betalningsorder. Man slipper också att i TV höra och se reklamen om att man ska betala TV-avgiften.

Det viktigaste är att rättvisan mellan ensamma och makar blir bättre. Ensams levnadskostnader är per person större än makars levnadskostnader. Det är alldeles avigt att ensamma ska betala lika hög TV-avgift som två makar. Makars levnadskostnader vid en rimlig lägsta standard är inte två gånger ensams kostnader utan bara en och en halv gånger ensams kostnader.

Offentliga sektorn spar när TV-licensen tas bort.

SCB. KPI-handboken. Från Internet 050309.

TV-licensen tar 5,5 promille av KPI. (Januari 2000)

Om TVlicensen tas bort minskar KPI med 0,55%. Man torde kunna räkna med att det påverkar pensioner och offentliga sektorns löner.

Antages (regeringen kan kontrollräkna):

SCB:Nationalräkenskaper. Från Internet 050309. Tabell 20.Transfereringar från offentliga sektorn till hushållen och hushållens ideella organisationer. 2003. Milj kr.

Lagstadgade pensioner	247 408
	0,55%=1 361 milj kr
Ålderspension	179 961
Från socialförsäkringssektor	155 344
Från staten	24 617
Förtidspension	50 059
Efterlevandepension	15 612
Barnpension	1 045
Delpension	86
Sjöfolkspension	0

SCB. nationalräkenskaper. Från Internet 050309. Tabell 18. Offentliga konsumtionsutgifter fördelade efter utgiftslag.

2003.Löner.Milj kr.	288 172
	0,55%=1 585 milj kr
Staten inklusive socialförsäkringssektorn	66 470
Kommuner	221 702
Primärkommuner	161 041
Landsting	60 661
Summa besparingar på löner o pensioner, antag	2 946 milj kr

Socialstyrelsens rapport 9 mars 2005

‘Individ- och familjeomsorg. Lägesrapport 2004’

Nästan 229 000 hushåll eller drygt 418 000 personer fick ekonomiskt bistånd eller introduktionsersättning någon gång under 2003. Det är 5,9 procent av samtliga hushåll och 4,7 procent av befolkningen. Av de 418 000 biståndstagarna 2003 var cirka 30 procent (128 000 personer) långvariga biståndstagare.

Ekonomiskt bistånd gäller bl a kostnader för TV-licensen. $129\,000 \times 1920 \text{ kr} = 248 \text{ milj kr}$.

Om TV-licensen avskaffas innebär det en besparing på **248 milj kr**

Summa besparing 248+på löner 2 946 milj kr 3 194 milj kr

Sänkning av grundavdraget med 2700 kr inbringar 6 233

Sänker man grundavdraget med 1200 kr inbringar det 2 770

3194+2770= 5 964

Det är praktiskt taget samma som nuvarande licenser 6 044

Sänkning av grundavdraget med 1200 kr innebär skatteökning $1200 \times 0,32 = 384 \text{ kr}$.

Besparing för ensam $1920 - 384 = 1536 \text{ kr}$.

Besparing för makar $1920 - 384 - 384 = 1152 \text{ kr}$.

Besparing för ensam över brytpunkten $1920 - 384 - 240 = 1296 \text{ kr}$.

Besparing för makar med en inkomst över brytpunkten $1920 - 384 - 384 - 240 = 912 \text{ kr}$

- Med två inkomster över brytpunkten $912 - 240 = 672 \text{ kr}$

Förslag. Med Finansiering.

TV-licensen bör utformas som en kollektivlicens för privat-hushållen, betald av riksdagen, i princip 6 044 382 700 kr. Övriga betalningsskyldiga, ca 180 000 företag o d bör betala TV-licens ungefär som i nuvarande omfattning.

Riksdagen bör ta igen kostnaden för kollektivlicensen enligt något alternativ:

1. Inte alls som ett led i en skattesänkning för alla.

Statens kostnader antages bli cirka 2,8 miljarder kr, vilket staten kan kosta på sig. Det förbättrar inkomsttagarnas disponibla inkomster efter skatt, något som gör att staten slipper skattesänkningar som annars kan te sig nödvändiga.

2. Genom sänkning av grundavdraget med 1200 kr vid inkomstbeskattningen. KPI sjunker när licensen tas bort, vilket påverkar offentliga utbetalningar som är knutna till KPI och höjer offentliga inkomster som kan räknas in i omläggningen.

Här tillägges att som bidrag till finansieringen kan man i inkomstdeklarationerna ta bort rätten att dra av resekostnader o d vid den statliga taxeringen, vilket enligt Fp ger cirka 1 miljard kr till statskassan.

I alternativ 1, som bör föredragas blir då kostnaden för staten bara cirka 2 miljarder kr, vilket inte är någon olämplig skattesänkning för hushållen, som isynnerhet de med låga inkomster kommer att uppskatta.

DN 060201: Dags att slopa tevelicensen.

**DN 060201 sid Ekonomi 11:
“Dags att slopa tevelicensen.**

**MEDIEVÄRLDEN
NILS ÖHMAN**

DET BÄSTA ARGUMENTET för att den statliga radion och teven ska finansieras med tevelicensen är det här: Kommer intäkterna från licensen i stället för via statsbudgeten så är risken mindre att en kritiserad statsmakt frestas att strypa anslagen.

En viktig poäng med licensen är att det bara är de som innehar apparat som betalar. Men när alla datorer, mobiltelefoner, tevespelskonsoler och annat snart kan användas som teveapparater så borde de allra flesta vara skyldiga att betala licens. Och då är licensen knappast meningsfull längre.

Själv kan jag titta på teve på flera olika sätt. Lilla teven tar bara emot gammaldags analoga signaler från kabelnätet. På stora teven tittar jag digitalt med digitalbox. Boxen kan jag också koppla till projektorn i vardagsrumstaket. I två av familjens datorer sitter det tevekort. Och videon är ju i princip en tevemottagare. Så långt kommer alla signaler, analoga som digitala, från kabeltevenätet in i någon av sex olika tevemottagare.

MEN JAG KAN OCKSÅ titta på teve på nätet. SVT och andra kanaler lägger ut hela program som man kan se på utan att de passerat en tevemottagare. Det går utmärkt med en vanlig modern dator utan särskilt tevekort. Det är förstas inte direktsänt. CNN:s nättjänst Pipeline, som jag abonnerar på, sänder däremot direkt till datorn i fyra olika kanaler. Och i min gsm-mobil kan jag se inslag från TV4:s nyheter på mobilt internet. Visserligen lågupplöst och litet hackigt, men det fungerar.

Den numera digitaliserade teven kan således ses i alla digitala apparater. Många teveprogram gör sig för övrigt utmärkt på liten skärm - på dator eller på telefon.

Regeringen lämnade för två veckor sedan en läsvärd remiss om ändringar i lagen om teveavgift till Lagrådet. Av den kan man dra slutsatsen att licensen inte går att försvara om man licensbelägger alla datorer och moderna mobiler. Därför undantar regeringen framtidens teve på internet från licens. Bland annat med det besynnerliga argumentet att SVT:s servrar inte räcker till! Och att det inte går att garantera att sändning över internet kommer fram "i tid".

DET ÄR DAGS ATT SKROTA tevelicensen och hitta en nytt sätt att finansiera public service.

nils.ohman@dn.se 08-73816 54

Läs mer om regeringens förslag:

<http://www.regeringen.se/sb/d/5130/a/56018>”

I de följande infogas först en avskrift av ett brev 10 mars 2005 till Utbildnings- och kulturministern Leif Pagrotsky. Angående TV-licensen.

Därefter kommer kommentarer till regeringens förslag enligt lagrådsremissen.

I lagen om TV-avgift föreslås här 7§ börja:

“ TV-avgiften är 1 968 kronor för ett år. Den skall betalas i fyra poster om 492 kronor. Avgiften för privatbostadshushåll betalas av staten. Antalet privatbostadshushåll skall för helår anses vara lika med antalet privabostadshushåll fyra år före avgiftsåret enligt SCBs statistik redovisad i Bostads- och hyresundersökningarna. År 2002 var det avsedda antalet hushåll enligt denna statistik för samtliga upplåtelseformer 3427000 st.”

Avskrift av brev 10 mars 2005:
Till utbildnings- och kulturministern Leif
Pagrotsky.
Angående TV-licensen.

Kommittén om radio och TV i allmänhetens tjänst har nyligen lämnat ett betänkande "SOU 2005:1 Radio och TV i allmänhetens tjänst. Riktlinjer för en ny tillståndsperiod"
Det finns på Internet i två pdf-filer: Sid 1-134 och sid 135-353.

Betänkandet inleds med följande:

“Till statsrådet och chefen för Utbildnings- och kulturdepartementet.

Regeringen beslutade den 9 oktober 2003 att tillkalla en parlamentariskt sammansatt kommitté med uppdrag att ta fram ett underlag om de villkor som skall gälla för radio och TV i allmänhetens tjänst under nästa tillståndsperiod.

Genom beslut den 13 oktober 2003 förordnade chefen för Kulturdepartementet, statsrådet Marita Ulvskog, f.d. statsrådet Bengt K Å Johansson som ordförande i kommittén. Som övriga ledamöter förordnades den 11 november 2003 riksdagsledamöterna Rossana Dinamarca, Dan Kihlström och Tobias Krantz, f.d. riksdagsledamoten Ewa Larsson, riksdagsledamoten Annika Nilsson, avtalssekreteraren Erland Olauson samt riksdagsledamöterna Kent Olsson och Birgitta Sellén. Som experter förordnades samma dag departementssekreteraren Gabriella Fredriksson samt kanslirådet Eva Lisskar-Dahlgren. Genom beslut den 2 december 2003 förordnades som experter departementssekreteraren Filippa Arvas-Olsson samt kanslirådet Ann-Jeanette Eriksson.

Genom beslut den 25 mars 2004 entledigades Gabriella Fredriks-

son och samma dag förordnades departementssekreteraren Cissi Storck som expert i kommittén. Genom beslut den 15 april 2004 entledigades Filippa Arvas-Olsson och samma dag förordnades kanslirådet Åsa Finnström som expert i kommittén.

Departementssekreteraren Carin Khakee var kommitténs huvudsekreterare under tiden 29 oktober 2003 – 30 april 2004. Som huvudsekreterare fr.o.m. den 1 maj 2004 förordnades den 23 mars 2004 kanslirådet Henrik Selin. Som biträdande sekreterare förordnades den 19 december 2003 Jenny Isaksson och Göran Larsson. Lena Enstam har varit kommitténs assistent.

Kommittén överlämnar härmed betänkandet Radio och TV i allmänhetens tjänst – riktlinjer för en ny tillståndsperiod (SOU 2005:1). Till betänkandet är fogade två reservationer och ett särskilt yttrande.

Uppdraget är därmed slutfört.

Stockholm i december 2004

Bengt K Å Johansson

Rossana Dinamarca Dan Kihlström Tobias Krantz Ewa Larsson
Annika Nilsson Erland Olauson Kent Olsson Birgitta Sellén
/Henrik Selin Jenny Isaksson Göran Larsson”

Ledamoten Kent Olsson (m) skriver på sid 290 i sin reservation:

“Även om finansieringen av den framtida televisionen inte ligger i vår uppgift att yttra oss om då en särskild utredare handlägger denna fråga, utgår kommittémajoriteten i utredningen från att TVavgifter eller annan medieavgift ska betalas av dem som ser på TV. Jag delar inte majoritetens uppfattning i denna fråga. Avgiftsfinansieringen bör avskaffas och public service verksamheten ska finansieras gemensamt av skattemedel på samma sätt som annan verksamhet, som är omistlig för allmänheten.”

sid 3574

Utredningen med namnet “Finansiering m.m. av radio och TV i allmänhetens tjänst” har också nyligen lämnat ett betänkande “Radio och TV i allmänhetens tjänst – Finansiering och skatter, SOU 2005:2.”

Det finns på Internet i två pdf-filer: Sid 1-175 och sid 177-395.

Det inleds med följande:

“Till statsrådet och chefen för Utbildnings- och kulturdepartementet.

Regeringen beslutade den 9 oktober 2003 att tillkalla en särskild utredare med uppgift att ta fram ett underlag beträffande vissa frågor om finansieringen av verksamheten inom radio och TV i allmänhetens tjänst.

Genom beslut den 13 oktober 2003 förordnade dåvarande chefen för Kulturdepartementet, statsrådet Ulvskog, f.d. generaldirektören Ulf Larsson som särskild utredare.

Som experter i utredningen förordnades fr.o.m. den 18 december 2003 Ann-Jeanette Eriksson, kansliråd vid Kulturdepartementet, Filippa Arvas Olsson, departementssekreterare vid Kulturdepartementet och Inga-Lill Askersjö, kansliråd vid Finansdepartementet, fr.o.m. den 13 januari 2004 Claes-Göran Gustavsson, expert vid Ekonomistyrningsverket och fr.o.m. den 27 januari 2004 Sune E. Jansson, skattedirektör vid Skatteverket. Fr.o.m. den 19 juli 2004 förordnades även Peder Liljeqvist, kammarrättsassessor och utredningssekreterare vid Justitiedepartementet. Sune E. Jansson entledigades fr.o.m. den 24 augusti 2004 och i hans ställe förordnades samma dag Håkan Söderberg, rättslig expert vid Skatteverket.

Ulrika Hansson har tjänstgjort som huvudsekreterare fr.o.m. den 8 december 2003. Louise Beskow har tjänstgjort som biträdande sekreterare fr.o.m. den 12 januari 2004.

Utredningen har antagit namnet Finansiering m.m. av radio och TV i allmänhetens tjänst (Ku 2003:2).

Utredningen överlämnar härmed sitt betänkande *Radio och TV i*

allmänhetens tjänst – Finansiering och skatter, SOU 2005:2.

Till betänkandet fogas särskilt yttrande av Inga-Lill Askersjö.

Utredningsuppdraget är därmed slutfört.

Stockholm i januari 2005

Ulf Larsson

/Ulrika Hansson Louise Beskow”

Den nuvarande TV-licensen är orättvis, med dyr onödig byråkrati, en besvärande påлага isynnerhet för dem med låga inkomster. Den bör ersättas av en kollektivlicens betald av riksdagen/staten, finansierad på lämpligt sätt.

sid 3575

Sidorna 3576-3593 utelämnas här.

Sidorna 3576 -3593 innehåller uppgifter om TV-licensen och behovet av skattelättnader för låga inkomster o d. Det finns i stort sett i omr36-39j.pdf på sidorna 105-109 när det gäller TV-licensen och sid 109-118 när det gäller övrigt .

Sid 3594- 3604:

[Kopior av tidigare brev om TV-licensen.](#)

3 juni 2003:

“Till Kulturministern, Marita Ulvskog.

Kulturdepartementet.

e-post: registrator@culture.ministry.se

Härmed översändes sidan 3265 plus kopia av mitt brev till kulturministern den 19 januari 2001 med mina sidor 2902-2906 med förslag om TV-licensen.

I brev till kulturministern den 24 augusti 1999 lämnade jag förslag om TV-licensen och skrev bl a:

Ta bort TV-licensen för privathushåll och ersätt den med en kollektivlicens betald av riksdagen. ....

Vänligen. Stockholm den 3 juni 2003

Sven Winnell Fyrverkarbacken 40 . 112 60 Stockholm 3265”

19 januari 2003:

“Till Kulturministern, Marita Ulvskog.

Kulturdepartementet.

Fax 08- 21 68 13.

Härmed översändes mina sidor 2902-2906 med förslag om TV-licensen.

I brev till kulturministern den 24 augusti 1999 lämnade jag förslag om TV-licensen och skrev bl a:

Ta bort TV-licensen för privathushåll och ersätt den med en kollektivlicens betald av riksdagen. ....

Vänligen. Stockholm den 19 januari 2001

Sven Winnell Fyrverkarbacken 40 . 112 60 Stockholm 2902”

19 januari 2001. Sid 2903-2906:

“Förslag om TV-licensen 010119.

Från sid 295-296 i SOU 2000:55 Radio och TV i allmänhetens tjänst – ett beredningsunderlag:

”SCB gör genom sina urvalsundersökningar av hushållens inkomster (HINK) en uppskattning av antalet hushåll. Enligt den definition av hushåll som SCB använder fanns det 4,1 miljoner hushåll 1997. Av dessa hade 98 procent tillgång till TV år 1995. Det innebär att med SCB:s definition av hushåll så finns det ca 4 miljoner TV-hushåll i Sverige.....

Avgiftsskyldigheten regleras i lagen (1989:41) om TV-avgift.

1 § Den som innehar en TV-mottagare skall betala TV-avgift för mottagaren till Radiotjänst i Kiruna

Aktiebolag.

2 § För samtliga TV-mottagare som är avsedda att användas i innehavarens hushåll betalas en enda TV-avgift....

Avgift för andra än hushåll

I 2 § första och andra stycket lagen om TV-avgift stadgas att en enda TV-avgift betalas för samtliga TV-mottagare som

1. finns på samma butiks- eller demonstrationsställe för mottagare, eller

2. finns inom samma sjukhus, vårdanstalt eller inrättning av liknande slag, om TV-mottagarna är avsedda att användas av dem som får vård.

I 3 § stadgas att för varje påbörjad grupp om *tio* TV-mottagare betalas en enda TV-avgift, om mottagarna

1. innehas av samma statliga myndighet, eller

2. innehas av samma avgiftsskyldig och används antingen

a) i hotell- eller pensionatsrörelse, eller

b) annars i anläggningar eller lokaler som är avsedda för annat än bostadsändamål, dock inte lokaler som avses i 2 § andra stycket, eller

c) i fortskaffningsmedel som är avsedda för yrkesmässig trafik

För myndigheter, organisationer, företag och annan näringsverksamhet gäller således, med vissa undantag, att en avgift utgår för var tionde TV-mottagare.”

Enligt RoD nr 38 2000 sid 21 är TV-licensen fr o m 1 januari 2001 1668 kr per år.

Här föreslås att TV-licensen för privathushåll tas bort och ersätts med en kollektivlicens betald av riksdagen. Kollektivlicensen beräknas på ett antal hushåll som är 98% av hushållen enligt SCBs statistik och definitioner. Det blir ca 4 miljoner hushåll. Med avgift 1668 kr per hushåll 2001 blir kollektivlicensen ca 6,7 miljarder kr.

Det är inklusive licens ca 500-700 miljoner kr för skolkarna, som enligt SOU är ca 7-10% av hushållen.

Hushållen slipper porto 4 gånger per år, 15 kr varje gång= 60 kr per år, summa ca 240 miljoner kr. Radiotjänst i Kiruna slipper ungefär samma belopp för utskick av avier och hantering av skolkare. Dvs Summa ca en halv miljard kr per år för onödig byråkrati.....

Jag har många år föreslagit att TV-licensen för hushåll avskaffas och ersätts med en kollektivlicens betald av riksdagen/staten. 1988 skickade jag mitt förslag till dåvarande kulturministern Bengt Göransson och han svarade 1988-05-05 Dnr1033/88 och skrev bl a: "Tack för Ditt brev och förslaget om skattefinansiering av radion och televisionen.....Enligt min mening är skäl för en avgiftsfinansiering som jag redovisat alltjämt giltiga. Ditt förslag till utformning av kollektivlicens anser jag dock vara intressant och vi behåller därför gärna Ditt förslag här i departementet. "

Mina skäl för avskaffandet av licensen och ersättning med en kollektivlicens är i första hand att licensen nu är orättvis med hänsyn till att den är lika stor oberoende av antalet personer i hushållen, samt att licensen innebär en onödig, kostsam, slösaktig byråkrati med en övervakning av licensbetalningen som för tankarna till en otrevlig polisstat.

För en ensam blir licensen nu 1668 kr per år, för två makar blir det 834 kr per person och för en familj med makar och en hos föräldrarna boende förvärvsarbete blir det 556 kr per person. Detta är

orättvist. TV-avgiften är i själva verket en skatt. En tittare har nästan inga möjligheter att påverka programmen och måste betala TV-avgiften vare sig tittandet är en timma eller tio timmar per dag. För radiolyssnande krävs inga avgifter.

Jag har föreslagit en kollektivlicens för att inte frånga åsikten att TV ska betalas med avgifter på TV-apparaterna och inte avgifter på tittandet. Allmänt tycker jag annars att TV och radio ingår i det svenska informations- och utbildningssystemet och bör vara gratis, precis som bl a grundskolan.

För finansiering av den kollektiva licensen för privathushållen kan grundavdraget i skattesystemet sänkas ca 2700 kr. Sänkningen av grundavdraget ökar kommunernas skatteinkomster ... samtidigt som staten förlorar ungefär samma belopp. Det kan justeras i inkomstöverföringarna från staten till kommunerna. Minskningen av grundavdraget förbättrar fördelningen mellan kommunerna. En sänkning av grundavdraget har större betydelse för kommunernas finanser i kommuner med låg genomsnittlig inkomst hos skattebetalarna än i kommuner med höga inkomster. Det är en fördel.

En betydande fördel finns i fråga om fördelningen på skattebetalarna. Ensamstående betalar nu lika mycket TV-licens som makar och stora familjer, det är orättvist. Med en sänkning av grundavdraget får bla skolungdomar od, som nu har fullt grundavdrag, vara med och så att säga betala en del av TV-licenserna skattevägen, vilket är rättvist. Förslaget gör att licensskolkare får vara med och betala.

Harry Schein, f d ordförande i SR:s styrelse, har i två debattartiklar i DN föreslagit att TV-licensen avskaffas och från sina utgångspunkter argumenterat för det. På mina sidor 2133-2134 och 2219-2220 finns kopior av de två artiklarna, den 11 juni 95 och den 19 april 96.....

Medieprofessorn Stig Hadenius skriver i debattartikel i DN 001027 att det finns allt mindre skäl att betala tv-licens.

Göran Rosenberg har en lång artikel på DN:s kultursidor 001206 "Vad är public service?" Han menar på slutet att TV-licensen bör erättas med skatt.

[DN ledare sid A 2, 001128:](#)

[Dagens huvudledare: Hellre skatt än licens.](#)

”Tevelicensen är en kvarleva från monopoltiden. En modern radio och teve i allmänhetens tjänst kan inte leva på apparat-skatt, den bör finansieras som andra gemensamma nyttigheter med allmänna skattemedel.

RADIOTJÄNST HETER stilriktigt det företag som har till uppgift att inkassera tevelicenser. Radiotjänst hette en gång det enda företag som kunde bjuda svensk publik nyheter och underhållning via etern.

Det var på den tiden då små välkammade barn stod framför farbror Svens sockerbitsmikrofon i Barnens brevlåda och blev småstjärnor.

Det var i denna etermediala forntid som licensen infördes. Det var alltså en avgift som var och en skulle betala som hade radioapparat, senare vidgat till teveapparat.

Avsikten var att söka ge radion en från statsmakten så fri ställning som möjligt. Till konstruktionen hörde också att Radiotjänst ägdes av en representativ grupp ur Organisationssverige.

Den organisationsformen räckte emellertid till både för fler radiokanaler och för Sveriges television. Så länge etermonopolet höll, höll också licensfinansieringen. Ty den som hade radio- respektive teveapparat hade det för att lyssna till respektive se på Sveriges radios och televisions program. Men så är det inte längre.

OCH MED TILLKOMSTEN av varje nytt radio- och teveföretag, med internettransporterade program, med nya möjligheter till kopiering och uppspelning blir tevelicensen allt svårare att motivera. Varför ska just innehavet av en teveapparat vara belagt med särskild avgift, när det inte gäller någon annan mediepryl? Och varför ska just Sveriges television, SVT, och Sveriges radio, SR, finansieras via en speciell administration, när andra allmännyttiga kulturändamål får pengar ur den stora allmänna skattepåsen?

Särskilt svårmotiverat är det eftersom det är samma instanser -

regering och riksdag - som föreslår och beslutar om storleken på teveavgiften som beslutar om skatterna.

I dag syns det faktiskt som om Radiotjänst och licenssystemet finns till för sin egen skull. I går morse hävdade radions P 1 Morgon att allt fler hushåll smiter från teveavgiften. Radiotjänst skulle alltså inte lyckas särskilt väl med sitt uppdrag.

MEN RADIOTJÄNST HADE andra, egna, siffror som visade bättre resultat. Hos åhörarna stannade misstanken om försvar för en sjuk sak.

Nästa år ska ett nytt avtal träffas med SVT. Det är ett viktigt tillfälle att precisera vad ett programföretag i allmänhetens tjänst ska utföra, när tittarna har tillgång till utbudet från många kommersiella teveloblag. Här måste fördjupad nyhetstjänst, bakgrunder och utblickar som gör medborgarna bättre rustade att orientera sig i världen, få en framskjuten plats. Likaså måste allmänradion och teven ses som en av våra viktigaste kulturinstitutioner. I ett relativt litet land som vårt blir radio/teves ansvar för teater, litteratur, musik för vuxna och för barn centralt.

Det finns alltså goda skäl att se utgifterna för allmänradio/teve som kulturutgifter som ska avgöras i jämförelse med andra sådana.

Därmed är inte sagt att SVT och SR, ska behöva arbeta med ettårsbudgetar eller ens med rullande treårsdion.

Det nya långsiktiga avtal som ska ge SVT och SR rätt att sända efter den 1 januari 2002 kan förslagsvis också innehålla en intäktsida. De intäkterna bör då komma från allas våra inbetalda skatter.

DET BLIR BÅDE rättvisare och rationellare. Rättvisare därför att skattebördan fördelas efter bärkraft - åtminstone i teorin - och därför att utgifterna för allmänradion och teven är just allmänna.

Mer rationellt därför att det inte behövs en särskild administration för att leta efter skatt, förlåt, avgiftsskyldiga. Och därför att smitchanserna inte är större än vad gäller skatten i allmänhet.

Lägg alltså äntligen ned Radiotjänst! ”

Den sänkning av matmomsen som genomfördes trots Harry Scheins förslag, drevs fram av centerpartiet och innebar att de med höga inkomster (och större matkonton) gynnades. Vänsterpartiet förstod att sänkningen missgynnade dem med låga inkomster och motsatte sig sänkningen.

(Centerledaren i början av 2001 avgår 010119)

Nu 2000-2001 talar en del politiker om att de med låga inkomster betalar för höga skatter och föreslår höjda grundavdrag, något som dock gynnar dem med höga inkomster. Skattelättnaden av ett högre grundavdrag blir cirka 50-60 % vid höga inkomster över brytpunkten och omkring 30% vid lägre inkomster.

Regeringen menar att det nu finns överskott i statens kassa och att det kan användas för skattesänkningar. En bra skattesänkingsprofil erhålls om man tar bort TV-licensen. Med de överskott som finns behöver man inte finansiera borttagandet med sänkta grundavdrag eller höjda matmoms e d.

I partiledardebatten i riksdagen den 17 januari 2001 talade s- och v-ledarna om behovet av att förbättra för pensionärer med låga inkomster. För dem skulle borttagandet av TV-licensen innebära en avsevärd förbättring. Samma gäller förvärvsarbetande med låga inkomster. Å andra sidan sjunker KPI och inflationen när man tar bort licensen och KPI-relaterade pensioner och annat sjunker en aning, men totalt blir det bättre, isynnerhet för ensamstående, som nu är missgynnade.....

Mitt förslag innebär en förbättring av den nu skeva fördelningen av skatter på ensamma och makar.

TV-licensen bör tas bort fr o m 1 januari 2002.

Sven Winnell Fyrverkarbacken 40112 60 Stockholm
sven.winnell@telia.com

Jag har berört TV-licensen bl a på mina sidor:
1920-1921, 2070-2071, 2132-2134, 2153-2154, 2219-2220, 2305,
2754-2755, 2888. “

[Schein om TV-licensen](#)

[DN 19950611: “Schein om TV-licensen”](#)

“**DET VAR NATURLIGT** att Sveriges Radio i likhet med liknande public serviceföretag utomlands i början av sin tillvaro finansierades med licensavgifter - i varje fall så länge endast en minoritet av folket hade radioapparater. Varför skulle alla finansiera en service som endast ett fåtal kunde ha glädje av!

Men det dröjde inte länge förrän en majoritet av folket hade radioapparater. Och redan på 60-talet hade nära nog alla hushåll i Sverige såväl radio som TV. Anhängarna av licensfinansiering tvingades därför ändra argument. De påstod att denna finansieringsform bidrog till att stärka Sveriges Radios integritet, att den markerade företagets oberoende av statsmakten.

Även om jag länge haft stor respekt för Sveriges Radios journalistiska självständighet har jag aldrig tagit talet om dess oberoende av statsmakten på allvar, allra minst sedan jag hamnat i det dåvarande moderbolagets styrelse.

Det var visserligen inte staten utan folkrörelserna, pressen och arbetsgivarna som ägde Sveriges Radio. De hade satsat ett obetydligt kapital med för all del garanterad men obetydlig avkastning. Jag har aldrig varit med i ett bolag i vilket ägarna hade så litet inflytande. Företagets verksamhet reglerades av radiolagen och särskilda avtal med staten. I moderbolagets och programbolagens styrelser var ägarrepresentanterna i minoritet. Majoriteten utsågs av regeringen och bestod främst av riksdagsmän vilka, i strid med aktiebolagslagen, inte arbetade i bolagens utan i sina partiets mediepolitiska intressen.

I slutet av 70-talet, under den socialdemokratiska oppositionstiden, träffades Olof Palme och den dåvarande folkpartistiska kulturministern Jan-Erik Wikström hemma hos mig och förhandlade med varandra om vilka personer styrelserna skulle utse till chefer i Sveriges Radio.

Formellt var företaget fortfarande finansierat med licensavgifter. Men det var staten som bestämde radiolicensens (så småningom TV-

licensens) storlek. Licensavgifterna gick inte till företaget utan till den s k radiofonden. Det var staten som varje år beslöt hur stor del av fonden som skulle anslås till företaget.

Bortsett från att allt detta gjorde talet om Sveriges Radios oberoende av staten till ett dåligt skämt bidrog systemet till den brisfälliga effektiviteten hos programföretagen. Moderbolagets kritik på denna punkt avvisades dock av programbolagens styrelser i vars intressen det låg att slå vakt om systemet.

Enligt en artikel i DN den 1 juni tycks denna kritik vad gäller Sveriges Radio (SR) nu ha bekräftats av ett fristående konsultföretag. Det finns goda skäl att anta att effektivitetsbristerna är minst lika stora hos Sveriges Television AB (SVT).

De effektivitetsförbättringar som är möjliga - och som för länge sedan borde ha genomförts - räcker dock inte för de kraftiga besparingar som staten nu begär av såväl SR, SVT som utbildningsradion. Besparingarna måste dessutom drabba programverksamheten, kvantitativt och kvalitativt.

STATEN MOTIVERAR sitt krav på besparingar med de dåliga statsfinanserna. Alla måste dra ned på verksamheten. Samtidigt beslutar staten om en höjning av TV-licensen.

Jag har av skäl som ovan redovisats redan tidigare avvisat argumentet att licensfinansieringen garanterar SR:s och SVT:s oberoende av staten. Argumentet blir nu absurt när staten genom sina beslut i praktiken upphäver varje koppling mellan licensfinansieringen och programverksamheten. SR och SVT belastar ju inte statens finanser, bara radiofonden. Och den klarar sig utmärkt med den beslutade höjningen av licensavgifterna.

Statens beslut kan inte tolkas annorlunda än som en bekräftelse på att pengar inte har något minne, att licensavgifterna inte är något annat än en skatt på innehav av TV-apparat, att de är en del av statens samlade inkomster som disponeras av staten som den vill, oavsett varifrån pengarna kommer.

Det är i sig inte anmärkningsvärt. Men det aktualiserar ett helt annat

problem. Licensfinansieringen är inte gratis, i själva verket ganska dyr, kostade 1994 cirka 130 miljoner kronor, en betydande del av de sparkrav som ställs på företagen. Om man skulle avveckla licensfinansieringen och ersätta den med skattefinansiering skulle alla dessa miljoner kunna ersättas med en enkel bokföringstransaktion. Programverksamheten skulle som en följd därav varken bli mer eller mindre beroende av statsmakten - men, vilket är viktigast, ges betydande kvantitativa och kvalitativa förbättringar.

DE FORMELLA förlusterna av licensintäkterna för staten kan ersättas antingen med en särskild TV-skatt som debiteras varje skattebetalare eller med t ex en mindre sänkning av momsen på maten än den som föreslagits. Eftersom alla människor inte bara äter utan även tittar på TV vore detta ur skattebetalarnas synpunkt helt neutralt. Enligt Gudrun Schyman skulle en sådan reform dessutom vara fördelningspolitiskt rättvis. Den som är arbetslös betalar f n samma licens som mångmiljonären men konsumerar betydligt mindre gåslever, slipper därför bära sin andel av en ökad moms på denna delikatess. ”

DN 19960419: Harry Schein.

“Avskaffa TV-licensen.”

“Hyckleriet om Sveriges Radios och SVT:s självständighet måste upphöra. Någon självständighet har aldrig funnits. I dag är påståendet rena parodin. Regeringen beslutar av hän-syn till statsfinanserna att radio och TV ska spara stora be-lopp. Beslutet innebär att licenspengar försvinner i budgetunderskottets stora svarta hål. Mest hederligt vore det därför att slopa licensen och använda statskassan för att finansiera verksamheten, menar Harry Schein, före detta ordförande i SR:s styrelse, i en artikel om etermediepolitiken.” **“Licenspengar används för att sanera statsfinanserna, hävdar Harry Schein.”**

“Enfald i stället för mångfald. Det är mitt enda bidrag till våra bevingade ord, ett uttryck för vad som skulle hända om vi fick

konkurrens på TV-området. Mina farhågor möttes redan på 70-talet av stark kritik. Ville jag ha ett evigt monopol på TV-området? Varför i så fall inte ett monopol på dagstidningar?

Man köper -och läser- en tidning när man vill. En tidning är som en stor marknad. Politik, kuitur, nyheter sport, matrecept, kåserier. Man läser i regel inte allt, bara det man är intresserad av, när man har lust.

TV är annorlunda. Programtablåerna anpassas till publikens dygn-srytm. Barnprogram före middagen, nyheter strax efter middagen Underhållning på "prime time", I många länder gudstjänst på söndagar.

Det innebär att alla kanaler vid varje tidpunkt sänder i stort sett samma typ av program till samma publik. Att konkurrera med samma program om samma publik leder rimligen till ett allt större fnaskande. Maximeringen av publiken blir viktigare än programmets kvalitet.

Dessutom: konkurrens leder i regel till lägre kostnader. Men konkurrens mellan TV-kanaler leder till högre kostnader. Kostnaderna för TV-rättigheter till vissa idrottsprogram har på ett decennium mer än tiodubblats. Filmrättigheter eller TV-stjärnornas löner trissas upp.

Det var därför jag i början av 60-talet förgäves försökte tala för att den kommande TV-kanalen skulle få andra direktiv än TV 1, en annan programprofil.

Problemet om enfald i stället för mångfald aktualiserades på nytt när den tekniska utvecklingen, främst satellittekniken, i praktiken upphävde monopolet. Nu var frågan inte bara om hur SVT:s två kanaler skulle förhålla sig till varandra utan om hur SVT skulle förhålla sig till den kommersiella konkurrensen Det fanns anledning att befara att SVT skulle anpassa sig till de kommersiella kanalernas programutbud och därmed öka enfalden på mångfaldens bekostnad.

Det visade sig snabbt att dessa farhågor var befogade.

Motståndarna till denna syn på TV talar gärna om tittarnas valfrihet. Ytterst är det publiken som bestämmer vad den vill se, underförstått vad kanalerna bör sända. Men fullt så enkelt är det inte att veta om det var hönan som var först eller ägget.

Det finus en växelverkan mellan programutbud och publikens preferenser. Utbudet påverkar publiken kanske lika mycket som publiken påverkar utbudet. En tillvänjning vid enkel uuderhållniug förstärker behovet av enkel underhållniug. På samma sätt kan ett stort utbud av seriösa program få publikens iutresse för sådana program att öka.

Så länge SVT var ett monopol, isynnerhet ett licensfinansierat monopol, var dess uppdragsgivare hela foiket, stora och små grupper, med god eller dålig smak, i behov av såväl enkel underhållning som kunskaper och upplevelser.

Företaget drev en ganska populistisk programpolitik, ville inte skrämra tittarna med alltför många seriösa program. Man var bland annat rädd för att tittarna i så fall skulle tappa benägenheten att betala licensen.

Men TV-licensen är i praktiken en skatt på TV-apparater. Om statsfinanserna skulle bestämmas av folks "benägenhet" att betala skatt skulle vi ligga illa till. Licensfinansiering infördes en gång i tiden därför att bara ett fåtal personer hade radioapparater. Varför skulle alla de som inte hade radioapparater via skattepengar delta i finansieringen av Sveriges Radio?

Bärkraften i detta argument försvann snabbt när en majoritet, nära nog alla, hade skaffat sig radioappartater och så småningom TV-apparater. I dag är licensen, som sagt, ingenting annat än en skatt på innehav av TV-apparater - oavsett om man använder dem för att titta på SVT:s eller satellitkanalernas eller TV 4:s program.

Man var tvungen att hitta andra argument för licensfinansieringen. Man fastnade för behovet att markera Sveriges Radios självständighet i förhållande till staten. Det var ett skenargument. Det var regeringen som tillsatte styrelsen för Sveriges nadio. Normalt är det styrelsen som utser VD. Men i slutet av 70-talet hade Olof Palme och den dåvarande folkpartistiske utbildningsministern Jau-Erik Wikström ett möte hemma hos mig. Där blandade man korten och gav, bestämde vem som skulle vara koncernchef och TV-chef och radiochef. Sedan fick styrelserna rätta sig efter dessa beslut.

Dessutom: licenspengarna byggde inte på en relation mellan Sveriges Radio och TV-tittarna. Det var riksdagen som bestämde storleken på licensen. Pengarna gick till en radiofond. Och det var riksdagen som varje år bestämde vilka belopp Sveriges Radio fick ur fonden.

I dag är denna redan då ihåliga självständighet en ren parodi. Regeringen har med hänsyn till statsfinanserna bestämt att både radio och TV måste spara stora belopp. Men en licensfinansierad verksamhet har ju ingenting med statsfinanserna att göra. Regeringens beslut innebar ingenting annat än att en del av licenspengarna försvinner i det statliga budgetunderskottets stora svarta hål.

Det hade varit bättre om regeringen, mån om ökade intäkter till statskassan inte hade tvingat radio och TV att minska sin verksamhet utan i stället tagit ut moms på licensen.

Men mest hederligt vore att punktera hyckleriet om SR:s och SVT:s självständighet, att avskaffa licensen vars uppbörd drar höga administratörskostnader och att finansiera Sveriges Radio ur statskassan.

Public service-begreppet behöver rimligen en annan definition när SVT möter kommersiell konkurrens. I en sådan situation borde man koncentrera sig på viktiga program som kommersiella kanaler inte finner lönsamma för annonsörerna.

Ett självklart exempel. Konserthuset är också ett public service-företag. Ingen skulle drömma om att där konkurrera med det kommersiella musiklivet genom att upplåta lokalen till den ena popgruppen efter den andra.

För en gångs skull kan man hålla med moderaternas partisekreterare Gunnar Hökmark. Han vill att SVT säljer en av sina båda TV-kanaler och att den återstående kanalen koncentrerar sig på sådan kulturellt och samhällsrelaterad värdefull programverksamhet som de kommersiella kanalerna inte vill ägna sig åt.

Det vore dumt att sälja en av kanalerna. Möjligen kunde man i en av dem koncentrera sändningstiden till "prime time". Men jag delar i princip Hökmarks idéer om programpolitiska profileringar mellan kommersiella kanaler och ett public service-företag.

Dessa idéer delas inte av den nuvarande TV-ledningen. Den menar att ett public service-företag skall rikta sig till alla intressen och smakriktningar, är rädd för att förlora en för stor andel av publiken.

Men antalet tittare är bara en av de relevanta faktorerna. En annan faktor är upplevelsens specifika vikt. Den är rimligen högre för "Scener ur ett äktenskap" än för "Rederiet" eller "Loket".

Nu vill staten bygga upp ett digitalt TV-nät. Man räknar på relativt kort sikt med 8 nya kanaler, på längre sikt med 50 kanaler. Men hur skall de finansieras? Med skattemedel? Det är orimligt att 50 nya kanaler skall finansieras med skattemedel när våra 2 existerande public service-kanaler tvingas banta.

Vad återstår? Ingenting annat än reklamintäkter.

Kontaktkostnaden är en viktig faktor inom reklambranschen. För varje reklammedium, tidningsannonser, direktreklam, reklamskyltar eller TV-reklam vet annonsören hur mycket han högst vill betala för att nå ett visst antal personer.

Ju fler kanaler vi får desto mindre blir publiken per kanal. Ju mindre publik en kanal har desto mindre blir den kanalens reklamintäkter. Men kostnaden för att producera och distribuera ett program är helt beroende av antalet tittare.

Det finns ett uppenbart samband mellan kostnaderna för och kvaliteten på ett program. Redan detta talar för en större enfald ju fler kanaler vi får. Därtill kommer begränsningen av begåvningsreserven bland TV-producenter. Den märker vi redan nu. Den kommer att bli ännu tydligare när vi får 50 kanaler.

I förlängningen kan man tänka sig ett ganska avskräckande etermediebrus. Pornografi - eftersom det är ganska blligt att visa könsorgan samtidigt som tittarna inte ledsnar på repriserna. Ett enda ansikte framför TV-kameran - den näst billigaste programformen - som pladdrar och pladdrar. Amerikanska serier som kan köpas in till låga marginalkostnader. Och - för demokratins skull eller åminstone för att tillfredsställa lokalpolitikerna - en på talarstolen fixerad kamera i varje landsting och i varje kommunfullmäktig.

Det är klart att jag överdriver. Men jag är övertygad om att utvecklingen i stort sett kommer att gå i denna riktning. Desto större är behovet att omdefiniera public service-begreppet i denna nya medievärld. Det slipper man i Sveriges Radio. Där finns det en klar kanalprofilering. P 1 och P 2 har tillsammans bara 15 procent av publiken. Men upplevelsernas specifika vikt är rimligen mångdubbelt större än i P3 och P4.

Definition av denna specifika vikt kan inte göras exakt. Man tvingas använda allmänna honnörord. Det viktigaste är hur dessa ord tolkas - och åt vilket håll utvecklingen går.

Ett problem i detta sammanhang är den totala frånvaron av en användbar programstatistik inom SVT. Bakom till exempel rubriken "Gestaltande program" döljer sig allt, vanliga serier, svenska och utländska klassiker, nyskriven dramatik. För att följa förändringarna i programutbudet krävs i första hand en mycket mer nyanserad klassificering av programmen. Men det räcker inte med det. Det intressanta är inte bara antalet programtimmar i varje genre utan även de på varje genre nedlagda kostnaderna. De avslöjar ledningens ambitionsnivå. Dessutom är själva tidpunkten för sändningen av avgörande betydelse för att bedöma programutbudets publika tyngd. Om sändningar efter klockan 23 på kvällen bara når en tiondel så många som sändningar mellan klockan 20 och 22 minskar den specifika vikten av den sena sändningen med 90 procent.

Som ordförande i Sveriges Radios styrelse misslyckades jag totalt med att få fram en bättre programstatistik. Men i den uppgörelse som träffats mellan socialdemokraterna, centern och folkpartiet ingår en fortlöpaude kontroll av hur public service-begreppet tolkas och tillämpas.

Det är endast när vi genom en nyansering och precisering av programstatistiken vet hur uppdragsgivarnas intentioner tolkas av public service-företaget som vi kan börja en meningsfull diskussion om dess sätt att sköta sin uppgift. **HARRY SCHEIN DN 19/4 1996**

Utdrag ur några brev från 1995-2000.

Det genomgående temat i utdragen är att TV-licensen är orättvis, med dyr onödig byråkrati, och bör ersättas av en kollektivlicens betald av riksdagen/staten, finansierad på lämpligt sätt. TV-licensen är en besvärande påлага isynnerhet för dem med de lägsta inkomsterna.

15 februari 1995:

**“Till statsministern (Ingvar Carlsson)
vice statsministern (Mona Sahlin)
socialministern (Ingela Thalén)
finansministern (Göran Persson)
(Ministrarna får varsitt lika exemplar) ,
Statsrådsberedningen,
103 33 Stockholm.**

.....

Grundavdraget och TV-skatten.

För att förbättra fördelningen mellan ensamma och gifta har jag många år föreslagit att TV-licensen utformas som en kollektivlicens för privathushållen, en licens som betalas av staten.

TV-licensen är egentligen en skatt, en skatt som är orättvis. Ensamma betalar lika mycket som två gifta och för barnen betalas inget extra. TV-licensen är per tittartimme dubbelt så dyr för ensamma som för gifta. Licensen kostar nu 360 kr per kvartal och ett kvartal går mycket fort.

Rikspolischefen Björn Eriksson tyckte i TV-programmet "Veckan" den 29 jan 95 att TV-licensen är billig. Det är den förmodligen för en person med hans inkomster, men för pensionärer och icke-pensionärer med låga inkomster och för barnfamiljer med bostadsbidrag är TV-licensen en stor utgift.

Jag har tidigare berättat på sid 1908 (och 1895) om pensionerade sjuksköterskor som arbetat som sjuksköterskor i hela sitt liv och som har pension på ca 105 000. I regeringens förslag för pensionärerna har hon kvar 112 kr per månad och 336 kr per kvartal sedan kostnaderna för det allra nödvändigaste betalats. Alla borde kunna

förstå, att TV-licensen på 360 kr per kvartal i den situationen är en mycket dryg utgift

Enligt senaste statistiken, i SÅS 1993, var antalet TV-licenser 1991 3 331 000 st. 1440 kr för varje gör 4,8 miljarder kr.

Om man tar bort TV-licensen för privathushållen minskar administrationskostnader och portokostnader för Radiotjänst och minskar portokostnader för privatpersonerna med tillsammans minst 200 miljoner kr och räknat med licensskolkare kring 300 miljoner kr. Tar man bort TV-licensen för privathushållen minskar KPI med ca en halv procent. Basbeloppet minskar cirka en halv procent och folkpension och ATP minskar med kanske i runda tal 1 miljard kr.

Om man slopar TV-licensen för privathushållen kan man ersätta det med en sänkning av grundavdraget som ger ca 3,6 miljarder kr.....

Stockholm den 15 februari 1995 Sven Winnell “

11 maj 1995 :

**“Till statsministern (Ingvar Carlsson),
v statsministern (Mona Sahlin),
socialministern (Ingela Thalén),
finansministern (Göran Persson).
Statsrådsberedningen 103 33 Stockholm.**

Statsråden får varsitt lika exemplar.”

Sänkt matmoms har föreslagits:

“.... En sänkning av matmomsen kostar staten ca 10 miljarder kr per år och ger skattelättnader med dålig fördelningsprofil, de med höga inkomster vinner mest och de med låga inkomster minst, vilket är tvärt emot det som behövs.....

Regeringens förslag att sänka matmomsen är ofinansierad.....

Istället för att sänka matmomsen borde man ta bort TV-avgiften för hushållen och låta staten betala en kollektivlicens för dem. Att ta bort TV-skatten kostar staten bara hälften av vad matmoms-sänkningen kostar och ger en bättre fördelningsprofil. Eventuellt kan man sänka grundavdragen för att finansiera borttagandet, vilket förbättrar fördelningen.....

Stockholm den 11 maj 1995 Sven Winnell”

27 augusti 1995 :

**“Till statsministern (Ingvar Carlsson),
v statsministern (Mona Sahlin),
socialministern (Ingela Thalén),
finansministern (Göran Persson),
samordningsmin. (Jan Nygren).**

Statsrådsberedningen 103 33 Stockholm.

Statsråden får varsitt lika exemplar.

.....

Ett bra sätt att förbättra fördelningen mellan ensamstående och gifta är att avskaffa TV-licensen för privathushållen och ersätta den med en kollektivlicens betald av staten. ....

Jag bifogar kopia av artikel i DN den 11 juni 1995 av Harry Schein. Han menar att TV-licensen är en skatt som bör avskaffas.

Jag menar, att finansieringen av borttagandet av TV-licensen kan ske genom sänkning av grundavdragen, vilket förbättrar fördelningen mellan ensamma och gifta .....

Stockholm den 27 augusti 1995 Sven Winnell “

23 februari 1996:

**“Till statsministern (Ingvar Carlsson),
socialministern (Ingela Thalén),
finansministern (Göran Persson),
samordningsmin. (Jan Nygren).**

Statsrådsberedningen 103 33 Stockholm.

Statsråden får varsitt lika exemplar.

.....

TV-licensen.

En orättvis pålaga är TV-licensen, som kostar lika mycket oberoende av hushållens storlek..... TV-avgiften är i själva verket en skatt. En tittare har nästan inga möjligheter att påverka programmen och

måste betala TV-avgiften vare sig tittandet är en timma eller tio timmar per dag. För radio-lyssnande krävs inga avgifter.....
TV-licensen för hushållen bör ersättas av en kollektivlicens för hushållen som betalas av riksdagen. För andra än privathushåll kan TV-avgiften behållas, för hotell, restauranger, kontor och andra arbetsplatser o d.....

Stockholm den 23 februari 1996 Sven Winnell”

19 april 1996:

**“Till statsministern (Göran Persson)
socialministern (Margot Wallström)
finansministern (Erik Åsbrink)**

**Statsrådsberedningen 103 33 Stockholm.
Socialdemokraternas gruppled. riksdagen (Sven Hulterström)
Socialdemokraternas partisekreterare (Ingela Thalén)
Riksdagen 100 12 Stockholm. Alla får varsitt lika exemplar.**

Som komplement till mitt brev igår ber jag få överlämna kopia av artikel i DN den 19 april 1996 av Harry Schein, om TV-licensen.

Stockholm den 19 april 1996 Sven Winnell”

6 april 1997:

**“Till Statsministern (Göran Persson),
Statsrådsberedningen, Stockholm. Fax 08 - 723 11 71**

.....

Arbetslösheten kommer förmodligen att bestå längre än statsministern vill få oss att tro. Regeringen har försummat fördelningspolitiken. Jag menar att fördelningspolitiken måste komma först.....

I samband med skattereformen 1990 påpekade jag att de högsta inkomsterna fick lättnader på många miljarder kr trots att Ingvar Carlsson lovade att de med höga inkomster skulle få betala sina egna skattelättnader. Nu menar skatteministern Östros, att skattereformen var underfinansierad med 25 miljarder kr, som jag fattat det på g a skattelättnaderna för de högsta inkomsterna.

Östros har fört fram tanken på skattesänkning för de lägsta inkomsterna genom höjning av grundavdrag. Detta oroar mig, därför att skattesänkningar för de lägsta inkomsterna inte kan göras så att de kommer de sämst ställda tillgodo. Det är **ensamstående** med låga inkomster och bland dem många kvinnor som behöver förbättringar. Sänkningen av skatten kommer orättvist att gynna makar. Och ska man inte gynna även höga inkomster om man höjer grundavdraget måste man ändra skatteskalen och öka marginalskatten som gäller för inkomster nu mellan ungeför 100 000 och 200 000.....

TV-licensen för hushållen bör ersättas av en kollektivlicens för hushållen som betalas av riksdagen. För andra än privathushåll kan TV-avgiften behållas, för hotell, restauranger, kontor och andra arbetsplatser o d. För finansiering av den kollektiva licensen för privathushållen kan grundavdraget i skattesystemet sänkas....

Stockholm den 6 april 1997 Sven Winnell”

24 augusti 1999:

**“Till Kulturministern, Marita Ulvskog.
Kulturdepartementet.
Fax 08- 21 68 13.**

.....

TV-avgiften: Ta bort TV-licensen för privathushåll och ersätt den med en kollektivlicens betald av riksdagen.

___Nu när staten väntas få stora överskott är det lämpligt att avskaffa TV-licensen för privathushållen och ersätta den med en kollektivlicens betald av staten. Statens administration av licensen och allmänhetens portokostnader uppgår till cirka en halv miljard kr per år. Detta är pengar som borde kunna användas på bättre sätt.

Ett alternativ: Ta bort TV-licensen för privathushåll och ersätt den med en kollektivlicens betald av riksdagen. Finansiera detta med en sänkning av grundavdraget .....

DN 23 aug 1999 sid A18.

" Radiotjänst ökar skuld. Av Anders Öhman

Har Radiotjänst AB i Kiruna rätt att sända obetalda räkningar direkt till kronofogden och därmed tvinga på den skuldsatte lagsökningskostnad, som ytterligare ökar skuldbördan? Det undrar Lennart Bergstrand med anledning av DN Konsumenters artikel om skuldsanering den 9 augusti. Han är föreståndare vid ett behandlingshem och hjälper skuldsatta till uppgörelser med fordringsägare.

- I samband med detta har jag kommit i kontakt med ett märkligt förfarande där Radiotjänst skickat fem obetalda kvartalsräkningar i rad till kronofogden.

Han hänvisar till ett fall där fem obetalda kvartalsavgifter på 350 kronor vardera vuxit till 1350 kronor, det vill säga totalt 6 750 kronor.

Då han påpekade detta fick han beskedet att systemet med lagsökning regleras av ett specialavtal med kronofogden, som innebär att Radiotjänst inte behöver betala kronofogdens utgifter om kunden inte kan betala sin skuld.

Genom att lägga på flera lagsökningsavgifter sker därmed en utträngning av den skuldsattes betalningsförmåga till andra fordringsägares nackdel.

Lena Bjerkesjö, informationsenheten, Radiotjänst i Kiruna AB säger till DN Konsument att Radiotjänst har ett myndighetsuppdrag. Det avgör hur frågor kring tv-avgiften ska hanteras. Ärenden som går vidare till Kronofogdemyndigheten betraktas därför som allmänt mål. Enligt lagen ska förrättningskostnader inte betalas av myndigheten i allmänna mål.

Tv-avgiften betalas normalt i fyra poster om året. Obetalda räkningar överförs till kronofogden senast två månader efter den dag avgiften senast skulle ha betalats.

anders.ohman@dn.se 08-7381027 ”.....

Stockholm den 24 augusti 1999 Sven Winnell”

13 augusti 2000:

**“Till finansministern, Bosse Ringholm,
Finansdepartementet Fax 08-217386**

.....

De som behöver lättnader nu är framför allt ensamstående med låga inkomster.

Det har jag påpekat många år och ett lämpligt medel att rätta till skevheterna med är att införa bostadsbidrag för barnlösa icke-pensionärer enligt mitt förslag som är så konstruerat att förhållandena för ensamma relativt förbättras. Förslaget bygger på en ändring av ungdomsbostadsbidragen. De nuvarande tillfälliga skatterabatterna för låga inkomster bör avskaffas och ersättas av de föreslagna bostadsbidragen för barnlösa.....

Nu när staten väntas få stora överskott är det lämpligt att avskaffa TV-licensen för privathushållen och ersätta den med en kollektivlicens betald av staten. Statens administration av licensen och allmänhetens portokostnader uppgår till cirka en halv miljard kr per år. Detta är pengar som borde kunna användas på bättre sätt.

**Ett alternativ: Ta bort TV-licensen för privathushåll och ersätt den med en kollektiv-licens betald av riksdagen. Finansiera detta med en sänkning av grundavdraget .....
Stockholm den 13 augusti 2000 Sven Winnell”**

Sid 3605-3611:

Sammanfattning av SOU 2005:2

Betänkandet “Radio och TV i allmänhetens tjänst – Finansiering och skatter, SOU 2005:2.” Sammanfattning SOU 2005:2 (Sammanfattningen finns på sid 3605-3611 och utelämnas här)

.....

Stockholm den 10 mars 2005

Sven Winnell Fyrverkarbacken 40. 112 60 Stockholm
sven.winnell@telia.com

Lagrådsremiss

Ändringar i lagen (1989:41) om TV-avgift m.m.
Regeringen överlämnar denna remiss till Lagrådet.
Stockholm den 12 januari 2006
Ibrahim Baylan
Knut Weibull
(Utbildnings- och kulturdepartementet)

Lagrådsremissens huvudsakliga innehåll

I lagrådsremissen föreslås att det i lagen om TV-avgift (1989:41) införs en bestämmelse som anger att TV-avgiften skall finansiera radio- och TV i allmänhetens tjänst och sådan verksamhet som är direkt anknuten till den. Det föreslås även att en definition av begreppet TV-mottagare förs in i lagen.

Vidare föreslås att avgiftsskyldigheten för TV-avgift skall upphöra vid tidpunkten för den avgiftsskyldiges dödsfall under vissa förutsättningar. Det lägsta beloppet för återbetalning av avgift föreslås höjas från 100 till 150 kronor.

Slutligen föreslås en ändring i radio- och TV-lagen (1996:844) som innebär att Granskningsnämnden för radio och TV, Radio- och TVverket och Konsumentombudsmannen kan förelägga en tillståndshavare att lämna upplysningar och handlingar som behövs för kontroll av att verksamheten bedrivs i enlighet med lagen samt de villkor och före-skrifter som meddelats med stöd av lagen. Ett sådant föreläggande får förenas med vite.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 januari 2007.2

Innehållsförteckning

1 Beslut.....	4
2 Lagförslag.....	5
2.1 Förslag till lag om ändring i lagen (1989:41) om TV-avgift.....	5
2.2 Förslag till lag om ändring i radio- och TV-lagen(1996:844).....	9
3 Ärendet och dess beredning.....	13
4 Utgångspunkter.....	14

5 Gällande rätt	14
5.1 Yttrandefrihetsgrundlagen	14
5.2 Radio- och TV-lagen.....	15
5.3 Lagen om TV-avgift	16
6 Avgiftssystemet	17
6.1 TV-mottagare i dagens lag om TV-avgift.....	17
6.2 Konvergensutveckling	18
6.3 Teknikutveckling avseende distribution och apparatur för radio och TV	18
6.3.1 Utsändning och vidareändring av TV-signaler.....	19
6.3.2 Mottagning av TV i dag-teknisk utrustning, distributionssätt	19
6.4 Finansiering, avgiftsskyldighet och innehav av TV	21
7 Övriga avgiftsfrågor	26
7.1 Betalningsskyldighet vid dödsfall.....	26
7.2 TV-avgift vid olika boendeformer	27
7.3 Kontrollavgift m.m.	29
7.4 Tillgång till personuppgifter om make från SPAR.....	30
8 Förutsättningar för myndigheternas tillsyn	31
8.1 Bakgrund och allmänna utgångspunkter.....	31
8.2 Överväganden och förslag	32
9 Ikraftträdande m.m.	35
9.1 Lagen om TV-avgift	35
9.2 Radio- och TV-lagen.....	36
10 Ekonomiska konsekvenser	36
10.1 Lag om TV-avgift	36
10.2 Radio- och TV-lagen.....	37
11 Författningskommentarer	37
11.1 Förslag till lag om ändring i lagen (1989:41) om TV-avgift.....	37
11.2 Förslag till lag om ändring i radio- och TV-lagen(1996:844).....	39
Bilaga 1 Sammanfattning (SOU 2005:2).....	42
Bilaga 2 Författningsförslag i aktuella delar.....	51
Bilaga 3 Förteckning över remissinstanser	58
Bilaga 4 Sammanfattning av betänkandet (SOU 2004:39) avseende aktuella delar	59
Bilaga 5 Författningsförslag i aktuella delar.....	62
Bilaga 6 Förteckning över remissinstanserna	84

1 Beslut

Regeringen har beslutat att inhämta Lagrådets yttrande över förslag till

1. lag om ändring i lagen (1989:41) om TV-avgift,
2. lag om ändring i radio- och TV-lagen (1996:844).

2 Lagförslag

2.1 Förslag till lag om ändring i lagen (1989:41) om TVavgift

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1989:41) om TV-avgift

dels att 24 § skall upphöra att gälla,

dels att rubriken närmast före 24 § skall utgå,

dels att i 6, 9, 10, 12–15, 17–21, 23, 25 och 27 §§ orden ”bolaget” och ”Bolaget” i olika böjningsformer skall bytas ut mot ”RIKAB”,

dels att nuvarande 1 och 2 §§ skall betecknas 2 a och 2 b §§,

dels att rubriken närmast före 1 § skall sättas närmast före 2 a §,

dels att rubriken till lagen skall ha följande lydelse,

dels att 2 a, 5, 7, 8, 11 och 29 §§ skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas två nya bestämmelser, 1 och 2 §§ samt närmast före 1 och 2 §§ två nya rubriker av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Lag (1989:41) om TV-avgift

Föreslagen lydelse

Lag (1989:41) om finansiering av radio och TV i allmänhetens tjänst

Finansiering

1 §

Radio- och TV i allmänhetens tjänst, och verksamhet som är direkt anknuten till den, skall finansieras med en TV-avgift enligt denna lag under förutsättning att sändningstillstånd enligt 2 kap. 2 § radio och TVlagen (1996:844) har meddelats den som bedriver sändningsverksamheten och tillståndet innehåller ett förbud mot att sända reklam.

Sändningar av radio och TV som avses i första stycket och som är riktade till Sverige, skall vara tillgängliga för allmänheten utan

villkor om annan betalning än TVavgiften.

Definitioner

2 §

En TV-mottagare är en sådan teknisk utrustning som är avsedd för att ta emot utsändning eller vidareutsändning av TV-program, även om utrustningen också kan användas för annat ändamål.

2 a §

Nuvarande lydelse

Den som innehar en TVmottagare skall betala TV-avgift för mottagaren till Radiotjänst i Kiruna Aktiebolag.

Föreslagen lydelse Den som innehar en TVmottagare skall betala TV-avgift till Radiotjänst i Kiruna AB (RIKAB).

5 §1 (1 Senaste lydelse 2005: 537.)

Nuvarande lydelse

Skyldigheten att betala TVavgift omfattar inte TV- mottagare som finns i anläggningar eller lokaler som är avsedda för annat än bostadsändamål eller i fortskaffningsmedel, om mottagaren på grund av en särskilt vidtagen åtgärd inte kan användas för att ta emot TV-program.

Föreslagen lydelse

Skyldighet att betala TV-avgift finns inte vid innehav av TVmottagare som finns i anläggningar eller lokaler som är avsedda för annat än bostadsändamål eller i fortskaffningsmedel, om mottagaren på grund av en särskilt vidtagen åtgärd inte kan användas för att ta emot TV-program.

7 §2 (2 Senaste lydelse 2005:1091)

Nuvarande lydelse och Föreslagen lydelse

TV-avgiften är 1 968 kronor för ett år. Den skall betalas i fyra poster om 492 kronor.

Varje post avser en avgiftsperiod om tre månader och skall betalas senast sista vardagen före avgiftsperiodens början.

För innehav av TV-mottagare under tiden före den första avgiftsperioden skall avgiften betalas med så stort belopp i förhållande till årsavgiften som motsvarar innehavstiden. Beloppet avrundas nedåt till jämnt antal kronor.

Föreslagen lydelse

RIKAB får, efter avtal med den avgiftsskyldige, besluta dels att TV-avgift skall betalas i andra poster och vid andra tidpunkter än som anges i andra stycket, dels att avgiften inte skall aviseras enligt 10 §.

8 §3 (3 Senaste lydelse 1996: 852.)

Nuvarande lydelse

Den som blir innehavare av en TV- mottagare och som är avgiftsskyldig för innehavet, skall senast 15 dagar därefter anmäla innehavet till bolaget.

Yrkesmässig överlåtelse eller uthyrning i detaljhandeln av TVmottagare skall av överlåtaren respektive uthyraren anmälas till bolaget inom den tid som regeringen bestämmer. Anmälan skall innehålla de uppgifter som behövs för fastställandet av avgiftsskyldigheten för innehavet av TV-mottagaren.

Föreslagen lydelse

Den som blir innehavare av en TV- mottagare och som är avgiftsskyldig för innehavet, skall senast 15 dagar därefter anmäla innehavet till RIKAB.

Yrkesmässig överlåtelse eller uthyrning i detaljhandeln av TVmottagare skall anmälas av överlåtaren respektive uthyraren till RIKAB före utgången av kalendermånaden närmast efter överlåtelsen eller uthyrningen. Anmälan skall innehålla de uppgifter som behövs för att fastställa avgiftsskyldigheten.

Nuvarande lydelse och Föreslagen lydelse

Den som förvärvar eller hyr en TV-mottagare av någon enligt andra stycket eller av den som företräder honom eller henne är skyldig att på begäran lämna överlåtaren eller upplåtaren de uppgifter som överlåtaren eller upplåtaren behöver för att fullgöra sin anmälnings-skyldighet.

11 §4 (4 Senaste lydelse 1997:1164.)

Nuvarande lydelse

TV-avgift skall betalas till dess att den avgiftsskyldige har anmält hos bolaget att hans eller hennes avgiftspliktiga innehav har upphört.

Avgift som avser tid efter det att sådan anmälan har kommit in till bolaget skall betalas tillbaka till den avgiftsskyldige. Om beloppet är lägre än 100 kr, betalas det dock inte tillbaka.

Föreslagen lydelse

TV-avgift skall betalas till dess att den avgiftsskyldige har anmält att hans eller hennes avgiftspliktiga innehav har upphört och anmälan har kommit in till RIKAB.

Om den avgiftsskyldige avlider upphör avgiftsskyldigheten per dödsdagen, om en anmälan som avses i första stycket kommer in till RIKAB inom tre månader från denna dag.

TV-avgift som avser tiden efter det att avgiftsskyldigheten har upphört enligt första eller andra stycket skall betalas tillbaka till den avgiftsskyldige eller dödsboet. Om beloppet är lägre än 150 kr, betalas det dock inte tillbaka.

29 §5 (5 Senaste lydelse 1997:1164.)

Nuvarande lydelse

De avgiftsbelopp som bolaget tar emot skall minst månadsvis föras över till Riksgäldskontoret. Medlen skall omedelbart placeras på räntebärande räkning där. Radiotjänst i Kiruna Aktiebolag svarar för förvaltningen av medlen.

Föreslagen lydelse

De avgiftsbelopp som RIKAB tar emot skall minst månadsvis föras över till Riksgäldskontoret. Medlen skall omedelbart placeras på räntebärande räkning där. RIKAB svarar för förvaltningen av medlen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007.

2.2 Förslag till lag om ändring i radio- och TV-lagen (1996:844)

Härigenom föreskrivs i fråga om radio- och TV-lagen (1996:844)¹ dels att 9 kap. 7, 9 och 10 §§ skall upphöra att gälla, dels att nuvarande 9 kap. 11 och 12 §§ skall betecknas 9 kap. 9 och 10 §§,

dels att 3 kap. 2 §, 9 kap. 5 §, 10 kap. 9 § och 13 kap. 3 § skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas en ny paragraf, 9 kap. 7 §, av följande lydelse.

(1 Senaste lydelse av
9 kap. 7 § 2001:1046
9 kap. 9 § 2001:1046
9 kap. 10 § 2001:1046)

3 kap.

2 §2 (2 Senaste lydelse 1998:1713.)

Nuvarande lydelse och Förslagen lydelse

Villkor för sändningstillstånd får även avse skyldighet att

1. sända program till hela landet eller till en viss del av landet,
2. sända under en viss minsta tid,
3. samtidigt sända ett visst minsta antal program i varje område,
4. bereda utrymme för sändningar som är särskilt anpassade för syn- eller hörselskadade enligt 2 kap. 1 § andra stycket,
5. utforma sändningar på ett sådant sätt att de blir tillgängliga för funktionshindrade,
6. bereda utrymme för sändningar som sker med stöd av tillstånd av regeringen,
7. använda en viss sändningsteknik samt samverka med andra tillståndshavare i tekniska frågor,
8. använda vissa radiosändare,
9. ta hänsyn till ljudradions och televisionens särskilda genomslagskraft när det gäller programmens ämnen och utformning samt tiden för sändning av programmen,
10. iaktta bestämmelsen i 6 kap. 3 § första stycket om beriktigande även i fråga om ljudradion,

11. sända genmälen,

12. i programverksamheten respektera den enskildes privatliv,

13. sända ett mångsidigt programutbud,

14. regionalt sända och producera program,

15. kostnadsfritt sända meddelanden som är av vikt för allmänheten om en myndighet begär det,

Nuvarande lydelse

16. till Granskningsnämnden för radio och TV lämna uppgifter som är nödvändiga för nämndens bedömning om sända program stämmer överens med de villkor som har meddelats enligt denna lag,

17. utforma sändningarna på ett sådant sätt att de inte endast kan tas emot av en begränsad del av allmänheten i sändningsområdet, och

18. utarbeta en beredskapsplan för verksamheten under höjd beredskap och vid svåra påfrestningar på samhället i fred samt lämna planen till regeringen och till den myndighet som regeringen bestämmer.

Förslagen lydelse

16. utforma sändningarna på ett sådant sätt att de inte endast kan tas emot av en begränsad del av allmänheten i sändningsområdet, och

17. utarbeta en beredskapsplan för verksamheten under höjd beredskap och vid svåra påfrestningar på samhället i fred samt lämna planen till regeringen och till den myndighet som regeringen bestämmer.

9 kap.

5 §2 (2 Senaste lydelse 2001:1046.)

Nuvarande lydelse

På begäran av Radio- och TVverket skall den som sänder TVprogram över satellit eller med stöd av tillstånd av regeringen lämna upplysningar om vem som äger företaget och på vilket sätt verksamheten finansieras.

Förslagen lydelse

På begäran av Radio- och TVverket skall den som sänder TVprogram över satellit lämna upplysningar om vem som äger företaget och på vilket sätt verksamheten finansieras.

7 §

Föreslagen lydelse

På begäran av Granskningsnämnden för radio och TV, Radio- och TV-verket och Konsumentombudsmannen skall den som bedriver verksamhet som är tillståndspliktig enligt lagen tillhandahålla myndigheterna de upplysningar och handlingar som behövs för att kontrollera att verksamheten bedrivs i enlighet med lagen samt de villkor och föreskrifter som meddelats med stöd av lagen.

10 kap.

9 §3 (3 Senaste lydelse 2001:272.)

Nuvarande lydelse och Föreslagen lydelse

Den som åsidosätter de bestämmelser som anges i denna paragraf får föreläggas att följa bestämmelserna. Ett föreläggande får förenas med vite. Detta gäller bestämmelser om

1. närradiosändningars och lokalradiosändningars innehåll samt skyldighet att i lokalradio sända eget material och program med lokal anknytning (5 kap. 11 § 2 och 3, 6 kap. 6, 7 och 7 a §§),
2. beteckningar (6 kap. 9 §),
3. sändningsplikt eller skyldighet att tillhandahålla kanal för lokala kabelsändarföretag (8 kap. 1, 2 och 4 §§),

Nuvarande lydelse

4. skyldighet att lämna vissa upplysningar till Radio- och TV- verket (9 kap. 4–7 §§),

Föreslagen lydelse

4. skyldighet att lämna vissa upplysningar till Radio- och TVverket (9 kap. 4–6 §§),

Nuvarande lydelse och Föreslagen lydelse

5. skyldighet att lämna inspelning (9 kap. 8 §),

Nuvarande lydelse

6. skyldighet att lämna upplysning om sändningstider i närradio (9 kap. 9 § första stycket),

7. skyldighet att lämna upplysningar om programinnehåll (9 kap. 9 § andra stycket),

8. varning (6 kap. 2 §),

9. skyldighet att lämna uppgifter till Granskningsnämnden för radio och TV (9 kap. 10 §), eller

10. skyldighet att årligen rapportera till Granskningsnämnden för radio och TV (9 kap. 11 §).

Föreslagen lydelse

6. varning (6 kap. 2 §),

7. skyldighet att årligen rapportera till Granskningsnämnden för radio och TV (9 kap. 9 §), eller

8. skyldighet att lämna upplysningar och handlingar enligt 9 kap. 7 §.

Nuvarande lydelse

Föreläggande enligt första stycket 1, 2 och 5–10 får meddelas av Granskningsnämnden för radio och TV. Föreläggande enligt första stycket 3–6 får meddelas av Radio- och TV-verket. Föreläggande enligt första stycket 5 och 6 får även meddelas av Konsumentombudsmannen.

Föreslagen lydelse

Föreläggande enligt första stycket 1, 2 och 5–8 får meddelas av Granskningsnämnden för radio och TV. Föreläggande enligt första stycket 3–5 och 8 får meddelas av Radio- och TV-verket. Föreläggande enligt första stycket 5 och 8 får även meddelas av Konsumentombudsmannen.

13 kap.

3 §4 (4 Senaste lydelse 2001:272.)

Nuvarande lydelse

Beslut av Granskningsnämnden för radio och TV eller Radio- och TV-verket om förelägganden som har förenats med vite enligt 10 kap. 8 §, 9 § första stycket 1–3 och 8–10 samt 10 § får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Förelägganden enligt 10 kap. 8 §, 9 § första stycket 1, 2, 9 och 10 samt 10 § gäller omedelbart, om inte något annat förordnas.

Föreslagen lydelse

Beslut av Granskningsnämnden för radio och TV, Radio- och TV-verket eller Konsumentombudsmannen om förelägganden som har förenats med vite enligt 10 kap. 8 §, 9 § första stycket 1–3 och 6–8 samt 10 § får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Förelägganden enligt 10 kap. 8 §, 9 § första stycket 1, 2, 7 och 8 samt 10 § gäller omedelbart, om inte något annat förordnas.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007.

*****

2.1 Förslag till lag om ändring i lagen (1989:41) om TVavgift.

Lagen bör ändras så att TV-avgiften för privathushåll betalas av staten. De torde kunna göras genom ändring av 7§.

I lagrådsremissen:

7 §

Nuvarande lydelse och Föreslagen lydelse

TV-avgiften är 1 968 kronor för ett år. Den skall betalas i fyra poster om 492 kronor.

Varje post avser en avgiftsperiod om tre månader och skall betalas senast sista vardagen före avgiftsperiodens början.

För innehav av TV-mottagare under tiden före den första avgiftsperioden skall avgiften betalas med så stort belopp i förhållande till årsavgiften som motsvarar innehavstiden. Beloppet avrundas nedåt till jämnt antal kronor.

Föreslagen lydelse

RIKAB får, efter avtal med den avgiftsskyldige, besluta dels att TV-avgift skall betalas i andra poster och vid andra tidpunkter än som anges i andra stycket, dels att avgiften inte skall aviseras enligt 10 §.

*****

Ändringsförslag om kollektivlicens för privathushåll.

7 §

Nuvarande lydelse

TV-avgiften är 1 968 kronor för ett år. Den skall betalas i fyra poster om 492 kronor.

Föreslagen lydelse

TV-avgiften är 1 968 kronor för ett år. Den skall betalas i fyra poster om 492 kronor. Avgiften för privatbostadshushåll betalas av staten. Antalet privatbostadshushåll skall för helår anses vara lika med antalet privabostadshushåll fyra år före avgiftsåret enligt SCBs statistik redovisad i Bostads- och hyresundersökningarna. År 2002 var det avsedda antalet hushåll enligt denna statistik för samtliga upplåtelseformer 3427000 st.

Nuvarande lydelse och Föreslagen lydelse

Varje post avser en avgiftsperiod om tre månader och skall betalas senast sista vardagen före avgiftsperiodens början.

För innehav av TV-mottagare under tiden före den första avgiftsperioden skall avgiften betalas med så stort belopp i förhållande till årsavgiften som motsvarar innehavstiden. Beloppet avrundas nedåt till jämnt antal kronor.

Föreslagen lydelse

RIKAB får, efter avtal med den avgiftsskyldige, besluta dels att TV-avgift skall betalas i andra poster och vid andra tidpunkter än som anges i andra stycket, dels att avgiften inte skall aviseras enligt 10 §.

Några viktiga saker att intressera sig för.

De individuella TV-avgifterna tar för mycket energi från hushållen och myndigheterna. Det finns mycket annat som behöver uppmärksamhet.

Något om skatte- och bidragshistoria.

(8 april 2004).

Jag har noga följt riksdagens fördelningspolitik sedan 1964 och nästan varje år lämnat kommentarer och förslag. De nuvarande statsråden var 1964 i genomsnitt 13 år gamla.

Fram till den 20 april 1989 skrev jag 4920 sidor om skatte- och bidragssystem o d. Den 20 april 1989, som var SAPs hundraårsdag, började jag med sida nr 1 i den sidnumrering jag fortsatt med sedan dess. Mina utredningar har vanligen gått till statsråd, i första hand statsministrar, finans- och skatte-, social-, och bostadsministrar, till ledarna för alla eller de största partierna inom eller utom regeringen, samt ibland till riksdagsutskott.

Under mellankrigstiden och tiden närmast efter andra världskriget var en väsentlig del i hushållsstrukturen att av makar var den ene, vanligen mannen, förvärvsarbetande med inkomster till hushållet, och den andre, vanligen frun - hemmafrun, var hemma och skötte hemmet. Skattesystemet byggde på det och innehöll sambeskattning av makarna. Kvinnorna skulle bli gifta och försörjda. Ogifta kvinnor fick försörja sig själva. Sedan började fruarna ta arbete och systemet med sambeskattning började te sig alltför ålderdomligt.

Bl a med uppgiften att avskaffa sambeskattningen arbetade Allmänna Skatteberedningen i början av 60-talet. Utredningens förslag var dåliga, det enda som kom ut av utredningen var moms. Finansminister Gunnar Sträng (s) tillsatte Familjeskatteberedningen, som lämnade förslag som kan betecknas som svagsinta.

Gunnar Sträng utfomade på egen hand, med sina närmaste medhjälpare, 1970 års skattereform. I reformen avskaffades, huvudsakligen, sambeskattningen, men Sträng lyckades inte göra en reform som tillgodosåg kravet på skatt efter förmåga vilket hade varit möjligt. Ett led i reformen var en hemmamakeskatte-reduktion, som till en del

fyllde några krav om skatt efter förmåga. Denna skattereduktion smälte sedan bort med inflationen och togs så småningom bort helt. När den togs bort hade hushållsstrukturen förändrats så att det inte fanns många hemmafruar kvar.

Det har hela efterkrigstiden funnits sådana som klagat över höga marginals-katter. I skattepropositionen 1970 tog Sträng bort allt om marginals-katter, han menade, att det viktiga var skatterna och inte marginals-katterna. Efter reformen var visserligen skatteskalen vid höga inkomster böjd uppåt, men det fanns en komponent som gjorde, att kurvan blev nästan rak. De gamla marginals-katte-överulanderna fortsatte dock att tala om att marginals-katterna ökade med stigande inkomst, trots att så inte var fallet.

Under 50- och 60-talen var bostadsbristen ett stort politiskt kapitel. Det s k miljonprogrammet under 60-talet och början av 70-talet gav en miljon nya bostäder, en fantastisk satsning. Efteråt har många klankat på bostäderna från programmet, men lägenheterna håller god standard. Brådskan att bygga bort bostadsbristen gjorde att det blev många stora flerbostadshus, som sedan ogillades av somliga. De som fick bostäder fick ändå någonstans att bo, vilket är en fördel. På senare tid har kommit propåer om att stadslandskapen är för litet stadslika och att det behövs mer tät bebyggelse. När miljonprogrammet var utfört gick musten ur och det har sedan knappast funnits någon bostadspolitik med prisvärt engagemang. Efter miljonprogrammet följde småhusbyggande. Ingvar Carlsson var den förste bostadsministern (som inrättades på 70-talet, nu finns ingen bostadsminister) och avskaffade paritetslånen som betalades av de boende och ersatte dem med räntebidrag som betalades av staten. Senare har gjorts försök att förbättra bostadsfinansieringssystemet.

I 1970 års skatterform fanns kvar den kapitalinkomstbeskattning som gjorde att det gick att tjäna stora pengar på ränteavdrag, eftersom skattelättnad av ränteavdrag följde förvärvsinkomstens marginals-katt. I 1982 års skatterform ändrades dessa avdragseffekter något. I 1990 års skattereform skildes kapitalinkomstskatten från skatt på andra

inkomster, varigenom effekterna av ränteavdragen fick en bättre form.

Det har hänt mycket i skattesystemet sedan 1970. En tid minskades inkomstskatterna och i stället ökades arbetsgivaravgifterna. Senare har det gått i andra riktningen: arbetsgivaravgifter har minskats och istället har införts egenavgifter på inkomstsidan, och nu håller man på och reducerar egenavgifterna genom avdragsrätter.

Bostadsbidragen har ändrats många gånger sedan 1970 och sällan med goda resultat. Många av dem som i regeringarna sysslat med bostadsbidrag har blivit landshövdingar. Långa tider levde riksdagsmännen i tron att barnen i Sverige bara bestod av tvillingar, man buntade ihop barnen två och två och gav bostadsbidrag per par. För avtrappning av bostadsbidrag fanns länge två procentsatser, den högsta 23 %, nu är det en på 20%. I mitten på 70-talet förlorade socialdemokraterna regeringsmakten till de borgerliga, som införde flerbarnstillägg. 1982 återtog socialdemokraterna makten.

I skattesystemet fanns mellan 1970 och 1990 mycket höga marginalskatter vid höga inkomster. Bostadsbidrag kunde utgå vid mycket höga inkomster i fall med många barn, och vid höga inkomster kunde summan av avtrappning och marginalskatt ligga nära 100 %. Hans Gustafsson var den bästa bostadsministern och på mitt förslag överförde han en del av bostadsbidragen till ej avtrappade flerbarnstillägg, vilket i några fall minskade de annars otrevliga höga summamarginal effekterna.

Hans Gustafsson införde också, efter påpekanden från mig, bostadsbidrag för barnlösa med låga inkomster, dels ett s k ungdomsbostadsbidrag, dels ett bidrag för äldre icke-pensionärer med låga inkomster. Det senare bidraget har i ovist nit tagits bort i samband med neddragningarna under 90-talet, men bör återinföras enligt mina förslag.

I 1990 års skattereform sänktes marginalskatten mycket avsevärt för de högsta inkomsterna, reformatorerna räknade med "dynamiska effekter" som skulle göra så att staten ändå skulle få in tillräckligt

med pengar för den förlust staten gjorde med de sänkta marginalskatterna. De dynamiska effekterna som verkligen uppstod skulle redovisas när de hade uppstått. Redovisningar har förekommit, men har smygits undan, det har nog inte uppstått så mycket dynamiska effekter man hoppats på, men det är inte heller lätt att räkna ut. Nu är det glömt att marginalskatterna sänktes rejält för höga inkomster och höginkomsttagare fortsätter med att kräva sänkta marginalskatter.

I samband med 1990 års skattereform ändrades bostadsbidragen för barnfamiljerna. Ändringarna av skatterna medförde behov av ändrade bobidrag, och barnfamiljerna komparerades i bostadsbidragen, noga räknat komparerades två gånger, men det var det nog inte många som förstod. En förändring var att tidigare fem kategorier barnantal minskades till tre: ett, två och tre+. Det finns numera inte många familjer med fyra eller fler barn.

En epokgörande och storartad förändring har inträtt med det nya systemet med maxtaxa på dagis. Det minskar marginaleffekten för berörda med ca 5%enheter. Märkligt är, att partier som vanligen brukar kräva sänkta marginalskatter, ogillat maxtaxan.

I 1970 års skattereform var skatteskalan inte indexreglerad och folkpartiledaren Bertil Ohlin, som vid den tiden var oppositionsledare, krävde många år enträget en indexreglering. Utan indexreglering och med inflation och högre löner fick staten in mer och mer i skatter, vilket Gunnar Sträng gillade. I ett TV-program kommenterade Ohlin detta och sa, att om han varit finansminister skulle han nog också gillat en skatteskala utan indexreglering. Nu är skalan indexreglerad genom koppling till basbelopp.

I de sista skälvande minuterna innan 1990 års skattereformproposition lades fast krävde LO och fick en förändring av grundavdraget på så sätt, att grundavdraget vid en viss låg inkomst ökades på med 25% (2004 20%) av ökande inkomst och sedan vid en viss inkomst litet över 100 000 sedan minskas med 10% av ökande inkomst. Detta gör, att en skatt längst ned på 32% minskades till 24% (2004 25,6%)

i ett intervall och därefter ökas till 35,2% för att vid vissa höga inkomster gå ned till 32%, och över den s k brytpunkten öka till 52% och längst upp till 57%. Detta lär vara föga känt av den stora allmänheten. I de hjälpredor de skattskyldiga får från myndigheterna inför deklarationen finns inte detta nämnt, däremot finns tabeller med grundavdrag för olika inkomster, men det lär inte vara många som med ledning av tabellerna räknar ut vilka marginalskatterna är i olika inkomstlägen.

Jag har aldrig vågat föreslå politikerna att studera systemet med höjningar och sänkningar av grundavdraget, därför att jag fruktar att om de okunniga politikerna ger sig på det, och börjar ändra, blir det bara sämre.

Skatteskalen före 1970 och i 1970 års skattereform bestod av många skikt med allt högre skattesatser. Det stora antalet skattesatser gjorde skattesystemet onödigt otrevligt och komplicerat. Många år föreslog jag förenklingar av skalan till tre skikt. Mina förslag har burit frukt. I 1990 års skattereform var det i princip två skikt (bortsett från det buckliga grundavdraget), som åstadkoms av den procentuella kommunalskatten och av den kommunala plus den statliga procentuella skatten över den s k brytpunkten, ett begrepp jag införde för länge sedan. I slutet på 90-talet har det blivit ett skikt till allra överst där den statliga skatten ökar till 25%. Den gamla skalan med många skikt är nu bortglömd.

Ett stort fel med det nuvarande skattesystemet är att det inte fördelar efter bärkraft. Enligt min mening har man ingen kraft att betala skatt förrän man har inkomster över det som behövs för att leva med en rimlig lägsta levnadsstandard. År 2004 är de lägsta rimliga levnadskostnaderna för vuxna icke-pensionärer avrundat 108 000 kr per år för ensam och 162 000 kr per år för två makar/sambor. Makar/sambor 150% av ensam.

Levnadsstandard beror av många förhållanden, men en viktig komponent är tillgången till pengar för det nödvändigaste. Det är dessa

pengar som är av intresse när man ska konstruera ett skattesystem som fördelar efter bärkraft. Det ska redan nu sägas, att det idag, på grund av politiskt motstånd, torde vara nästan omöjligt att konstruera ett system som fördelar efter bärkraft, men man kan göra förbättringar i den riktningen.

Jag har mycket ägnat mig åt dem med låga inkomster eftersom politikerna intresserar sig så litet för dem.

När det gäller icke-pensionärerna är barnlösa med låga inkomster missgynnade, för dem bör införas bostadsbidrag enligt mina förslag, som jag lämnat under många år.

Bostadsbidragen för barnfamiljerna har jag lämnat förslag om.

TV-licensen är en dryg post för dem med låga inkomster, den är orättvis och missgynnar ensamstående. Licensen bör för hushållen ersättas med en kollektivlicens betald av staten. Jag har lämnat förslag om finansiering.

Jag har också ägnat mig åt annat, som jag inte vill kommentera nu.

Men under de senaste decennierna har jag ägnat mig mycket åt pensionärerna med låga inkomster. Under hela tiden under omstöpningen av pensionssystemet och bostadstillägssystemet har jag lämnat utredningar och förslag.

Pensionssystemet för dem födda 1937 eller tidigare måste väl accepteras även om ensamstående är något missgynnade och skulle behöva en justering.

Bostadstillägssystemet för pensionärer födda 1937 eller tidigare är dock en skandal och behöver en grundlig översyn. I första hand måste man ta bort regeln om att taxeringsvärden på fritidshus ska påverka tilläggen. Men sedan behöver man bl a justera regler om kapital och kapitalinkomster och regler om avtrappningar.

Reglerna om lägre fastighetsskatter, reduktion vid vissa lägre inkomster, på småhus bör gälla också för pensionärer födda 1937 eller tidigare för deras fritidshus i fall då de inte permanentbor i småhus.

Kommentarer till alliansen, och de borgerligas skattemotioner för 2005/06.

De borgerligas skatteförslag ligger i den gamla högerens skatte-tradition som går ut på att klaga på marginalskatterna vid höga inkomster och kräva lägre skatter vid höga inkomster. De med höga inkomster vill framhäva sin förträfflighet och förmåga till ekonomisk framgång genom att klaga på marginalskatter och höga skatter vid höga inkomster.

De som har höga inkomster beundras av många och många tycks se höga inkomster som det viktigaste av allt. Höga chefer inom organisationer tävlar med varandra om att ha höga inkomster och tar ibland till tvivelaktiga metoder för att ge sig själva höga inkomster. Det räcker inte med årslöner på många miljoner, det ska också vara bonusar och pensioner för hundratals, uppemot miljardtals kr.

Ledningen för statliga företag, myndigheter och organisationer (inklusive statsråd och riksdagsledamöter) har inkomster som ligger högt över vad vanligt folk har, och är med och avgör vad det vanliga folket ska få för inkomster. Det makthavande skiktet tycks ha mycket dåliga kunskaper om de levnadsförhållanden som de med låga inkomster lever under. Under de senaste 40 åren har man i riksdagen inte kunnat få syn på någon vettig sammanhängande framställning om skatte- och bidragsfördelnings problem.

Varken alliansen eller de borgerliga partierna har gjort någon redovisning om levnadskostnaderna och satt skatter och bidrag i relation till det.

Att leva på sin lön.

Borgerliga kräver ”att det ska gå att leva på sin lön” och att man ska få ”hälften kvar”.

De borgerliga partierna menar att inkomstskatterna är orimligt höga vid höga inkomster. Men om man ser på hur stora skatterna är i

procent av inkomsterna blir slutsatsen en annan. Av tabell i det föregående framgår att inkomstskatten för ensam är cirka 30% vid en lön som räcker till lägsta rimliga levnadsstandard, cirka 32% vid medellön och cirka 40 % vid en lön på en halv miljon kr per år, då personen har disponibelt cirka 200 000 kr mer än vad som behövs för den lägsta standarden. Jämfört med 30% skatt för den som bara får ihop till lägsta standard och 40% skatt för den som har 200 000 kr mer disponibelt är 40% mycket lågt och inte något som motiverar skattesänkning.

Ensam som har lön 720 000 kr per år betalar ca 45% i skatt och har disponibelt efter skatt nära 300 000 kr mer än den som har lön som bara räcker till lägsta standard. Det finns inga goda skäl varför den med lön 720 000 kr ska få en skattesänkning med 16 000 kr som i moderaternas förslag våren 2005. Man kan inte hävda, att den som tjänar en halv miljon eller 720 000 kr inte kan leva på sin lön.

Ensam med deltid kan ha lön på 12 000 kr per månad och har det då svårt att leva på lönen. Ensam sjuk eller arbetslös som haft låg lön kan med 80% ersättning från försäkringar ha ersättning på 10 000-12 000 kr eller lägre, och har då verkligen svårt att leva på det.

Man bör observera, att makar/sambor (utan barn) vanligen klarar sig på sådana inkomster om båda har inkomster. Ensamstående är missgynnade i skattesystemet eftersom de ensamma ska betala hela levnadsstandard. Om man sänker skatterna så att ensamma klarar sig kommer makar/sambor att bli överkompenserade.

Man kan klara detta problem bara med hjälp av lämpligt utformade bostadsbidrag som ger ensamma så mycket att de kan leva på sin lön.

Några andra bättre förslag.

För några år sedan gjordes nedskärningar i statsfinanserna för att som det sades rädda dem. Det gav försämringar för många. Sedan har försämringarna kompenserats så att man i någon mån kommit tillbaka till tidigare förhållanden. **Men man har inte gjort återställningar för alla försämringar.**

Dessutom har tillkommit problem på arbetsmarknaden, där isynnerhet ungdomar har svårt få arbete och inkomster, och hamnar bland dem som drabbas i den borgerliga politiken.

Det fanns några år bostadsbidrag för barnlösa, men de avskaffades. **Sådana bör återinföras enligt lämnade förslag,** vilket skulle hjälpa upp för de lägsta inkomsterna.

För pensionärer med låga inkomster gäller en del orimliga regler som behöver ändras snarast.

En stor lättnad för alla är att ersätta TV-licensen för hushållen med en kollektivlicens betald av staten. Den är nu synnerligen orättvis, drar onödiga kostnader, och fyller inte någon vettig uppgift.

Arvs- och gåvoskatter har avskaffats, vilket gjort det lättare för näringslivet, **men det skulle kunna göras ytterligare lättnader genom att avskaffa förmögenhetsskatten.**

Detta behandlas i:

Sven Winnell 060316+tillägg 060326: Om alliansens skattelättnader, som ej bör genomföras, och om andra bättre skatteförslag.

Bl a slopad individuell TV-avgift.

(<http://web.telia.com/~u86119283/omr36-39k.pdf>)

Pressmeddelande från SCB 2006-03-23. 09:30 Nr 2006:068. **Hushållens ekonomi (HEK). Inkomstspridningen har ökat.**

Efter nedgången i den svenska ekonomin i början på 1990-talet har köpkraften, mätt med disponibel inkomst, ökat med 25 procent mellan 1995 och 2004. Hushåll med de högsta inkomsterna har ökat sin inkomst betydligt mer, vilket har fått till följd att inkomstspridningen har ökat.

Spridningen var som störst år 2000 vilket till största delen förklaras av mycket kraftiga kapitalvinster som realiserades detta år. Därefter minskade spridningen men ligger nu på en markant högre nivå än tidigare. Mellan 2003 och 2004 ligger förändringen inom den statistiska felmarginalen.

År 2004 hade hushållen med de högsta inkomsterna (topp 10 procent) drygt 22 procent av den sammanlagda inkomstsumman för hela landet. Hushållen med lägst inkomst (10 procent) hade 4 procent av samma inkomstsumma.

Inkomsten ökade med 2,6 procent 2004

Medianinkomsten, dvs. inkomsten för de hushåll som ligger precis i mitten av inkomstskalan, ökade med 2,6 procent under 2004. Inkomsterna för de hushåll som hade de lägsta inkomsterna ökade med över 3 procent alltså något över genomsnittet. Hushållen med de högsta inkomsterna (topp 10 procent) ökade sina inkomster med över 7 procent.

Ensamstående med barn fortsätter att halka efter

I genomsnitt ökade inkomsten för personer 20 år och äldre med över 24 procent under perioden 1995-2004. De sammanboendes inkomstnivå ökade mest, över 25 procent, medan de ensamboende/-ensamståendes inkomstnivå ökade med drygt 18 procent. Sämst har det gått för ensamstående med barn som endast ökat sin inkomst med 15 procent. Inkomstnivån för åldersgruppen 65 år och äldre har ökat med knappt 18 procent sedan 1995. Det betyder att ålderspensionärer har haft en sämre inkomstutveckling än genomsnittet. Fortfarande hade de som var pensionärer 2004 en betydligt högre ekonomisk standard än vad motsvarande grupp hade 1995. Orsaken är främst att de nya åldersgrupper som har pensionerats har betydligt högre pension.

Utrikes födda hade 17 procent lägre inkomst än svenskfödda

Personer födda utomlands hade en väsentligt lägre inkomst än personer födda i Sverige. Personer som har vistats i Sverige en längre tid har i regel högre inkomst än de som varit i Sverige en kortare tid. Personer födda i andra nordiska länder eller inom EU hade efter mer än 10 år i landet nästan samma inkomst som svenskfödda.

Skillnaden mellan kvinnors och mäns inkomster består

År 2004 var heltidsanställda kvinnors medianvärde för arbetsinkomst nära 85 procent av männens. I början av 1990-talet var kvinnornas inkomster strax över 80 procent av männens inkomst. Förändringarna de senaste åren är mycket små och inte statistiskt säkerställda.

Arbetsinkomsten består av ersättning från anställning samt sjuk- och föräldraförsäkring. Jämförelsen visar förhållandena på hela arbetsmarknaden och omfattar de heltidsanställda.

Disponibel inkomst för samtliga och för topp 10 procent samt inkomstspridningen 1991-2004

	1991	1995	2000	2001	2002	2003	2004	1995-2004 i %
Disponibel inkomst (median)	139,9	122,9	140,9	144,8	148,9	149,8	153,7	25,1
Medelvärde Topp 10 procent	294,3	267,6	433,7	371,2	366,6	362,3	388,0	45,0
Inkomstspridning (Gini-koefficient)	0,226	0,231	0,294	0,266	0,258	0,253	0,256	

Annan publicering

Uppgifter om disponibel inkomst och boendeutgifter fördelat efter olika upplåtelseformer kommer att publiceras 30 mars. Prognoser över inkomstutvecklingen kommer att publiceras senare i vår. Statistik över förmögenheter kommer att publiceras i april.

Definitioner och förklaringar

Disponibel inkomst är summan av inkomster minus skatt och negativa transfereringar plus skattepliktiga och skattefria transfereringar. Inkomsten har justerats för att kunna jämföra hushåll av olika sammansättning.

Medianen motsvarar det mittersta värdet när man sorterar alla hushåll efter stigande inkomst.

Gini-koefficienten används för att redovisa ojämnheten i inkomstfördelningen. Koefficienten kan anta ett värde mellan 0 och 1. Ett högt värde visar på större spridning än ett lågt värde.

Resultaten baseras på en urvalsundersökning som heter Hushållens ekonomi, HEK. Eftersom undersökningen är en urvalsundersökning finns slumpfel. Urvalet uppgick till drygt 17 000 hushåll.

Sveriges statistiska databaser

Ytterligare uppgifter redovisas i databaserna som avgiftsfritt är åtkomliga via SCB:s webbplats. <http://www.scb.se/databaser/ssd.asp>

Information om statistikens kvalitet, framställningssätt samt fler tabeller och diagram m.m. finns på SCB:s webbplats.

http://www.scb.se/templates/Product___7286.asp

Producent SCB, Enheten för ekonomisk välfärdsstatistik 701 89 Örebro

Förfrågningar Erik Liljegren Tfn 019-176567 E-post erik.liljegren@scb.se Petter Lundberg Tfn 019-176015 E-post petter.lundberg@scb.se

Var god ange källa när uppgifter ur detta pressmeddelande återges.

Pressmeddelande 27 mars 2006

Justitiedepartementet

Tiopunktsprogram för förstärkt integrations- och storstadspolitik.

Vid en presskonferens i dag presenterade integrationsminister Jens Orback regeringens nya satsningar på förstärkt och effektivare integrationspolitik.

Regeringen avser att i vårpropositionen presentera den största enskilda satsningen på integration någonsin. Det sker i ett tiopunktsprogram inriktat på framför allt skola, utbildning och egen försörjning samt utveckling av segregerade områden och krafttag mot diskriminering. Satsningen innebär en miljard kronor i ökade resurser för integrationspolitiken. Dessutom tillförs kommunerna kraftigt ökade resurser för flyktingmottagandet under 2006.

Bakgrund.

Det stora ekonomiska bakslaget under första halvan av 90-talet innebar att 100 000-tals anställda fick lämna sina jobb. Främst drabbades de som kommit in sent på arbetsmarkanden, inte minst utrikes födda. Samtidigt tog Sverige emot ett stort antal flyktingar som sökte skydd från det krigshärjade före detta Jugoslavien. Sedan mitten av 90-talet har utvecklingen vänt. Det går bra för Sverige och när det gäller integrationen ligger Sverige väl till om man ser till jämförbara länder. Arbetslösheten bland utrikes födda har sjunkit, behovet av långvarig försörjningsstöd likaså. Områden med lång sysselsättning har halverats. Sedan mitten av 90-talet har sysselsättningen ökat bland såväl inrikes födda som utrikes födda. Förbättringen har relativt sett varit större bland utrikes födda. Skillnaderna i sysselsättning är ändå

oacceptabelt stor och mer behöver göras:

- för att alla ska ha lika rättigheter, skyldigheter och möjligheter oavsett etnisk bakgrund
- för att sysselsättningsgraden bland utrikes födda ska närma sig den för inrikes födda
- för att skolor med de tuffaste utmaningarna ska få fler elever med fullständiga slutbetyg
- för att de negativa verkningarna av segregationen i utsatta stadsdelar ska brytas

I vårt land bor människor med bakgrund från nästan 200 olika länder som med sina språkkunskaper, erfarenheter och andra kunskaper är en viktig tillgång för Sverige. Nedanstående punkter beskriver kort de insatser som regeringen avser att föreslå för att ta tillvara tillväxtpotentialen hos hela den svenska befolkningen.

Satsning på skolor med stora behov.

1. 100 skolor - 1000 resurspersoner

Många barn och ungdomar som kommit till Sverige sent under skoltiden har behov av att få ett extra stöd för att nå utbildningsmålen. För att uppnå likvärdiga möjligheter för alla elever krävs att skolor med hög andel elever som inte når målen får extra resurser. Under en fyraårsperiod kommer sammanlagt 1000 resurspersoner, gärna med en akademisk utbildning, som har särskild språkkompetens att anställas i de hundra skolorna med de tuffaste utmaningarna med start under innevarande år.

Resurspersonerna ska fungera som ett stöd i undervisningen och därigenom bidra till att fler barn och ungdomar kan gå ut skolan med fullständiga betyg. Resurspersonerna ska också hjälpa eleverna med läxläsning och i kontakterna mellan hem och skola. Myndigheten för

Skolutveckling ska dessutom ges i uppdrag att ta fram en nationell strategi för utbildning av nyanlända barn och ungdomar.

2. Stöd till lärlingsutbildning

Tidigare försök med lärlingsutbildning i gymnasieskolan har inte fått tillräcklig omfattning. En ny lärlingsutbildning införs under 2007. Utbildningen ska utformas så att den blir ett attraktivt alternativ för ungdomar. Ett utvecklingsstöd för etablering av en gymnasial lärlingsutbildning lämnas till 20 kommuner med hög andel gymnasieelever med utländsk bakgrund och där andelen med slutbetyg från de yrkesinriktade programmen är särskilt låg. Satsningen beräknas omfatta 500 lärlingsplatser på olika arbetsplatser.

Insatser för ökad sysselsättning och utbildning.

3. Satsningen på arbetsplatsintroduktion för invandrare fortsätter

Den försöksverksamhet med arbetsplatsintroduktion för långtid-sarbetslösa invandrare och flyktingar som bedrivits har visat sig framgångsrik. En majoritet av dem som deltagit i programmet har fått anställning. Satsningen ska därför förlängas under 2007.

4. "Jobbagenter"

Bristande erfarenhet av svensk arbetsmarknad innebär också en brist på kontakter. Som ett komplement till kommunernas arbetsförberedande insatser och Arbetsförmedlingens arbetsgivarkontakter kommer en försöksverksamhet med "jobbagenter" att bedrivas i samarbete med ideella föreningar. Det kan vara en idrottsförening eller förening bildad på etniskt grund som anlitas av arbetsförmedlingen för att genom sina nätverk leta upp arbets- och praktikplatser för personer med långvarigt socialbidragsberoende. Försöksverksamheten

inleds i Stockholm, Göteborg, Malmö och några andra kommuner och planeras pågå under i första hand 2007 och 2008.

5. Fler nya företagare

Många utrikes födda personer vill starta och utveckla egna företag men upplever att det är svårt att få stöd och lån. Därför kommer en förstärkning av Internationella företagareföreningen i Sverige (IFS) lån- och rådgivningskompetens att ske under en treårsperiod. Genom att IFS integreras i ALMI:s verksamhet blir den också rikstäckande. En satsning görs också för att utveckla ett nationellt mentorprogram med särskild inriktning på utrikes födda personer som är eller vill bli företagare.

6. Snabbare etablering av nyanlända invandrare

Etableringen för vuxna nyanlända invandrare behöver fokusera mer på snabbt arbetsmarknadsinträde och vikten av att komma i egen försörjning. En försöksverksamhet bör starta redan den 1 juli 2006 där Arbetsförmedlingen får ett sammanhållande ansvar för nyanlända invandrare som står nära arbetsmarknaden. Arbetslivsinriktade insatser ska börja tidigare än idag och ske parallellt med utbildningen i svenska.

7. Kompletterande högskoleutbildningar och validering

Många akademiker med utländsk utbildning saknar arbete som motsvarar nivån på deras utbildning. Den framgångsrika satsningen som gjorts på bland annat läkare med utländsk examen bör användas som förebild för utbildning av andra yrkesgrupper. Det gäller bl.a. lärare, jurister och personer med olika förvaltningsutbildningar. Därför genomförs en tvåårig satsning på utbildning för lärare, en tvåårig kompletterande utbildning för jurister samt en förlängning av satsningen på högre praktisk förvaltningsutbildning för att öka den

etniska mångfalden i statsförvaltningen. Dessutom ges Verket för högskoleservice extra resurser för att förbättra valideringen av utländska gymnasiebetyg så att personer med utländska gymnasiebetyg, som inte avser att studera vidare på högskola, snabbare kan komma ut på arbetsmarknaden.

8. Bättre utbildning i svenska för utrikes födda

För att utrikes födda ska få så goda kunskaper i svenska att de snabbt kan gå vidare till reguljär utbildning och arbete ska svenskutbildningen för utrikes födda kvalitetsutvecklas. Som ett led i detta föreslås en satsning på kompetensutveckling av de verksamma lärarna. Satsningen innefattar både kompetensutveckling i svenska som andraspråk och i alfabetisering av vuxna.

Förstärkt antidiskrimineringsarbete.

9. Förstärkt antidiskrimineringsarbete

Diskrimineringen i samhället måste upphöra om målet om lika rättigheter, skyldigheter och möjligheter för alla ska kunna uppnås. Vi måste lämna vår likhetslängtan och utvidga vår syn på vad som är "vi". Lagstiftningen mot diskriminering har skärpts ordentligt på senare år och en rad andra åtgärder har genomförts. Men arbetet mot diskriminering behöver förstärkas ytterligare. Ombudsmannen mot etnisk diskriminering får en kraftig ökning av sina medel för att förbättra tillsynen av gällande lagstiftning, nå utsatta grupper och följa upp användningen av antidiskrimineringsklausuler. Dessutom kommer strategiskt viktiga statliga myndigheter att åläggas att utveckla antidiskrimineringsstrategier. Behovet av arbete mot diskriminering kommer också att förtydligas i ägarpolitiken för de statligt ägda bolagen.. Bidrag kommer också att ges till frivilligorganisationer för ömsesidigt mentorskap mellan inrikes och utrikes födda.

Insatser för utveckling av segregerade områden.

10. Insatser för utveckling av segregerade områden

Sedan 1998 har staten bedrivit ett framgångsrikt storstadsarbete i sju storstadskommuner. Arbetet breddas nu och regeringen kommer att erbjuda ytterligare 20 kommuner med liknande behov möjlighet att teckna lokala utvecklingsavtal.

För att förbättra insatserna mot segregationen behöver den kunskap som vunnits i storstadsarbetet aktivt spridas och regeringen avser att ge Södertörns högskola resurser och uppdrag att ta tillvara och sprida kunskaper om urbant utvecklingsarbete såväl nationellt som internationellt.

För att ta vara på ungdomars kreativitet och få dem mer delaktiga i samhället behövs bra allmänna samlingslokaler. Regeringen avser därför att ytterligare öka stödet till allmänna samlingslokaler så att dessa i större utsträckning ska kunna nyttjas av ungdomar.

En satsning på tidigare och tydligare insatser för ungdomar som begår brott genomförs för att öka tryggheten i förorterna.

Extra ersättning för flyktingmottagande

Den tillfälliga lagstiftningen om ny prövning av avvisnings- och utvisningsbeslut kommer att öka kommunernas flyktingmottagande i år. Regeringen kommer därför i vårpropositionen att föreslå ett extra stöd lämnas till kommuner som under 2006 antingen ökar sitt flyktingmottagande eller nytecknar ett avtal om flyktingmottagande. Kommuner som uppfyller vissa villkor ska kunna få en tillfällig ersättning med ett engångsbelopp för varje person som tas emot under 2006. Totalt avsätts över 700 miljoner kronor.

Sverige ska vara ett föregångsland på integrationsområdet!

Några andra utredningar.

Om utbildningar vid universitet och högskolor, klassifikationer i bibliotekssystem, forskningsämnen, databaser, bibliotek, offentliga organisationer enligt sverige.se, ämnen i riksdagens samhällsguide, CPV-koder för varor och tjänster, näringsgrenar, arbetsställen, yrkesklassificering, utbildningsklasser, forskning, skolämnen, klassifikationssystem för museer:

Sven Winnell 040421: Utbildningar vid universitet och högskolor (<http://web.telia.com/~u86119281/omr40f.pdf>)

Sven Winnell 041214+tillägg 060220: Kunskaper vid universitet och högskolor i Sverige. Från en pågående, ej avslutad, undersökning. (<http://w1.861.telia.com/~u86119281/omr40h.pdf>)

Sven Winnell 050109: Infostruktur. Klassifikationssystem: LIBRIS - SAB och SW-systemet. (<http://web.telia.com/~u86119281/omr40i.pdf>)

Sven Winnell 050101: SCB:s forskningsämnen inlagda i SW-systemet. Samt nedlagda SAFARIs ämnen inlagda i SW-systemet. (<http://web.telia.com/~u86119281/omr40j.html>)

Sven Winnell 050112: Termer ur MeSH (Medical Subject Headings). (<http://web.telia.com/~u86119281/omr40k.html>)

Sven Winnell 050112: Några databaser och bibliotek. (<http://web.telia.com/~u86119281/omr40l.html>)

Sven Winnell 050121: sverige.se som ersatt SverigeDirekt. Kompletterad 050411 med Riksdagens samhällsguide. (<http://w1.861.telia.com/~u86119281/omr40m.pdf>)

Sven Winnell 050130: CPV-koder 2003. Från Internet 050126. (<http://web.telia.com/~u86119281/omr40n.pdf>)
CPV-koder. Europeisk standard. Common Procurement Vocabulary (CPV) är en europeisk standard för att klassificera varor och tjänster.

Sven Winnell 050130: CPV-koder 2003. Inlagda i SW-klassifikationssystem. (<http://web.telia.com/~u86119281/omr40o.pdf>)

Sven Winnell 050130: CPV-koder 2003. Inlagda i SW-klassifikationssystem. Områdena 66-69 förkortade. (<http://web.telia.com/~u86119281/omr40p.pdf>)

Sven Winnell 050203: SNI 2002. Och antalet arbetsställen 1999. Inlagda i SW-klassifikationssystem. (<http://web.telia.com/~u86119281/omr40q.pdf>)
SNI= svensk näringdgrensindelning.

Sven Winnell 050203: SSK 96. STANDARD FÖR SVENSK YRKESKLASSIFICERING. Yrken inplacerade i SW-klassifikationssystem. (<http://web.telia.com/~u86119281/omr40r.pdf>)

Sven Winnell 050206: SUN, utbildningsklasser, Inlagda i SW-klassifikationssystem. (<http://web.telia.com/~u86119281/omr40s.pdf>)

Sven Winnell 050206: SW-klassifikationssystem med inlagda: LIBRIS/SAB, sverige.se, forskningsämnen, CPV för varor/tjänster, SNI arbetsställen, SSK yrken, SUN utbildningar. (<http://web.telia.com/~u86119281/omr40t.pdf>)

Sven Winnell 050403. Lärarutbildning. Forskning. Samhällsplanering. Skolan. (<http://web.telia.com/~u86119281/omr40v.pdf>)

Sven Winnell 050429: SW-klassifikationssystem, med inlagda klasser enligt "Nordisk Outline", klassifikationssystem för museer. (<http://web.telia.com/~u86119282/omr40x.pdf>)

Några andra sammanställningar från 2004, 2005 och 2006:

Sven Winnell 040308: Mellanöstern, hela världen, Sverige och den strategiska IT-gruppen.
(<http://web.telia.com/~u86119281/omr40e.pdf>)

Sven Winnell 041112 ändrad 050121: Sammanställning om samhällsplaneringens problem.
(<http://web.telia.com/~u86119281/omr40g.pdf>)

Sven Winnell 050224: Samhällsplaneringens problem. Hur ska man kunna förbättra världen? Katastrof- och krisberedskap. Välfärdsfördelning. (<http://web.telia.com/~u86119281/omr40u.pdf>)

Sven Winnell 050510+050610: Världshistorien och framtiden. Samhällsplaneringens problem. Hur ska man kunna förbättra världen ? (<http://web.telia.com/~u86119282/omr40y.pdf>)

Sven Winnell 050522+050605: De borgerliga partiernas skatteförslag. Och annat om skatter, bidrag och moral. Bostadsbidrag. TV-licens. (<http://web.telia.com/~u86119282/omr36-39h.pdf>)

Sven Winnell 050611: Utdrag ur Demokratirådets rapport 2005: Mediernas integritet (SNS).
(<http://web.telia.com/~u86119282/omr907a.pdf>)

Sven Winnell 050920: Välfärd, skatter, arbete, tillväxt.
(<http://web.telia.com/~u86119282/omr36-39i.pdf>)

Sven Winnell 051010: Folkhälsopolitik med nytt målområde: Kunskaper, förmåga, erfarenheter, vilja.
(<http://web.telia.com/~u86119282/omr61a.pdf>)

Sven Winnell 051015: Om EU. Politikområden. Kommissionen. Parlamentet. Utskott. Ledamöter. EU-nämnden. EU-historia. mm. Förslag till ny konstitution. Grundlag. Folkomröstningar. Lagrådet. Junilistan. (<http://web.telia.com/~u86119282/omr32a.pdf>)

Sven Winnell 051106+051109: Tillstånd och förändringar utomlands och i Sverige oroar. Vad göra ? Samhällsplaneringens problem. Hur ska man kunna förbättra världen ?
(<http://web.telia.com/~u86119282/omr40z.pdf>)

Sven Winnell 051120: Det viktigaste problemet är: välfärden och välfärdsfördelningen, inte arbetslösheten.
(<http://web.telia.com/~u86119282/omr40za.pdf>)

Sven Winnell 051215: Om SCBs rapport Trender och prognoser 2005. (<http://web.telia.com/~u86119282/omr40zb.pdf>)

Sven Winnell 060111: Om LO-rapporten Vad vill egentligen moderaterna? Med kommentarer för partierna inför valet 2006.
(<http://web.telia.com/~u86119282/omr36-39j.pdf>)

Sven Winnell 060127: Samhällsplaneringens problem. Demokrati med kunskaper hos alla. Kriser och välfärd alla dagar. Ansvarskommittén. Tsunamikatastrofen. Krisberedskap.
(<http://web.telia.com/~u86119282/omr40zc.pdf>)

Sven Winnell 060224: Samhällsplaneringens problem. Klassifikationssystemet för verksamheter.
(<http://web.telia.com/~u86119282/omr40zd.pdf>)

Här finns bla förteckning över sammanställningar gjorda före 2004.